੧ ਓ

ਪਾਠ/॥

ਯੋਗ ਦਰਪਨ

ਅਰਥਾਤ

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਚਲਤਾ ਜਾਦੂ

ਏਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਮਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦਾ ਵਰਨਨਤੇ ਆਕਾ-
ਰਖਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਰਨਨ ਪਸ਼ੂਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲਦਾ ਹਾਲ
ਮਲੂਮ ਕਰਨਾ ਮੋਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ
ਦੂਜਿਆਂ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਵਾਨਾ ਖਾਈ ਹੋਈ ਚੀਜ਼
ਦੱਸ ਦੇਨੀ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਸੱਪਕਰ ਵਖਾਓਨਾ ਇਤਯਾਦਿਕ ਹੋਰ
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਏਸ ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ

ਕ੍ਰਿਤ

ਪੰ: ਮੁਕੰਦਲਾਲ ਭੱਟਾਰਾ ਹੱਤਾ ਜਠੋਲ ਨਿਵਾਸੀ

ਜਿਸਨੂੰ

ਹਕੀਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ

ਮਾਲਕ ਕਾਰਖ਼ਾਨਾ ਜੜੀ ਬੂਟੀ ਲਾਹੌਰ

ਨੇ

੧੦ ਫਰਵਰੀ ਸੰਨ ੧੯੧੯ ਈ:

ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰੈਸ ਲਾਹੌਰ ਮੇਂ ਲਾਲਾ ਜੈਗੋਪਾਲ ਟੰਡਣ
ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਛਪਾ ॥

ਤੀਸਰੀ ਵਾਰ ੧੦੦੦

ਯੱਖਨੀ ਸਿਧ ਕਰ ਲਵੋ

ਯੱਖਣੀ ਭੈਰਵ ਸਿਧੀ ॥
ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਵਿਦਯਾ ॥

ਏਸਦੇ ਗੁਣ ਏਹਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿਧਹੈਨ ਇਸਨੂੰਪੜ੍ਹਕੇ ਮਨੁਖ ਸਿਧ ਹੋਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਬਾਤ ਮੂੰਹੋਂ ਕੱਢੇਓਹੀਸਤ ਹੋਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਮੰਤ੍ਰਦ੍ਵਾਰਾ ਯੱਖਨੀ ਭੈਰੋਂ ਹਨੂਮਾਨਅ ਤੇਹੋਰਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਧ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਟੂਣੇ ਆਦਿਕ ਲਿਖੇ ਹੈਨ ਇਸ ਦਵਾਰਾ ਮਨੁਖ ਘਰ ਬੈਠਾ ਕਾਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸੇਉ ਅਤੇ ਕਾਬਲੀ ਅੰਗੂਰ ਅਰ ਹੋਰ ਕਈ ਤੋਹਫੇ ਮੰਗਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਏਸਵਿਚ ਏਹ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਹਜ਼ਾਰ ਮਨੁਖ ਦਾ ਭੋਜਨ ਇਕਛੋਟੇ ਜਿਹੇਥਾਲ ਵਿਚੋਂ ਕਢਕੇ ਪਰਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ਤਰੂ ਥੀਂਕਦੀਵੀ ਹਾਰ ਨਾਂਖਾਵੇਜਿਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਕਰ ਲਵੇ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਉਡਕੇ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੈਆਂ ਕੋਹਾਂ ਦੇ ਪੰਧ ਕਰਲਵੇ ਆਪ ਸਬਨੂੰ ਵੇਖੇ ਪਰ ਏਹ ਕਿਸੇਨੂੰ ਨਜਰਨਾਆਵੇ, ਦੱਬਿਆਹੋਇਆ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਮਲੂਮ ਕਰਨਾਂ ਅੰਧੇਰੇ ਵਿਚ ਚਾਨਨ ਹੋਨਾ ਤੇ ਜੇਕਰ ਜੰਦਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਕਰ[illegible] ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਉਨਾ ਮੁਲ ੧)

[illegible]ਖ ਦਾ ਵਕੀਲ

ਅਰਥਾਤ

ਤਾਜ਼ੀਰ ਤ ਹਿੰਦ

ਕਾਨੂਨ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਦਫਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਜਾਨਨਾ ਹਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਵਾਸਤੇ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂਨ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਪਤਾ ਲਗ ਦਾ ਹੈ ਮੰਗਵਾਓ ਤੇ ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹੋ ਮੁਲ ੧) ਇਕ ਰੁਪੈਆ ॥

ਪਤਾ-ਃ ਹਕੀਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ
ਲੋਹਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਹੌਰ

ਭੂਮਕਾ

ਐਸ਼ਯਾਈ ਤੈਹਜ਼ੀਬ ਦੀ ਯੋਰਪੀਨ ਤੈਹਜ਼ੀਬ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਾਯਾ ਪਲਟ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤ੍ਰਾਂ ਸਾਡੇ ਲਿਬਾਸ ਵਿੱਚ ਅਦਲ ਬਦਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਅਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰੈਹਨ ਬੈਹਨ ਵਿੱਚ। ਅਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਪੈਹਲਾਂ ਸਨ। ਹੁਨ ਨਹੀ ਰਹੀਆਂ ਭਾਵ ਅਸੀਂ ਵੀ ਓਹ ਨਹੀ ਰਹੇ ਸਾਡੇਵਿਚਾਰ ਹੀ ਬਦਲ ਗਏ ਅਰ ਕੁਝ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਗਲ ਕਾਂਹਦੀ ਯੋਰਪਦੀ ਮਾਦਾ ਪਰਸਤੀਅਰਥਾਤਇਲਮਸਾਂਇੰਸ ਨਿਯਾਯਤਰਕ ਕੁਤਰਕ) ਨੇ ਗੁਪਤ ਵਿਦਯਾ (ਇਲਮ ਬਾਤਨੀ) ਵਲੋਂ ਸਾਡਾ ਵਿਸਵਾਸ ਹਟਾ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੇਦੇਸ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਏਹਨਾਂਬਾਤਾਂਨੂੰ ਮਖੌਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਓਹਨਾ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਭਾਂਵੇਂ ਕੇਹੜੀ ਬਾਤ ਹੋਵੇ ਜੇਹੜੀ ਸਾਇੰਸਦੇ ਕੰਡੇ ਤੇ ਨਾ ਤੁਲਸਕੇਓਹਖਰੀਨਹੀਂ ਏਥੋਂ ਤੀਕ ਕਿ ਜੇਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਨਾਂਆਵੇ ਓਸਦਾ ਵਜੂਦ ਜਾਂ ਹਸਤੀ(ਹੋਨਾ) ਹੀ ਨਹੀ ਮੰਨਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਏਸ ਦਾ ਫਲ ਏਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰੀ ਲੋਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲੋਂਹੀ ਮੁਨਕਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਖਦੇ ਹਨਕਿਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈਹੀਨਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਓਹ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀ ਆਂਉਂਦਾ। ਏਸ ਵਿਚ ਯੂਰਪਦੀ ਤਹਿਜ਼ੀਬ ਯਾ ਸਾਇੰਸ ਵਿਦਜਾ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਓਹ ਦੁਨਯਾਵੀ ਫਾਇਦੇ ਨੂੰ ਉਚੇ ਕਰਨਾ ਦਸਦੀਆਂ ਹਨ ਸੋ ਅਸੀ'ਓਹਨਾਂ ਚੋਂ' ਭੀ ਪੂਰਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀ ਉਠਾਉਂਦੇ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਸਾਡੀ ਉੱਨਤੀ ਏਸ ਪਾਸੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕੇਵਲ ਅਸੀ ਅਧੂਰੀਆਂ ਨਕਲਾਂ ਕਰਦੇਹਾਂ।

ਪਰ ਨਹੀਂ ਏਹ ਬੜੀ ਭੁੱਲ ਹੈ ਏਹ ਹਵਾ ਜੋ ਨਜ਼ਰਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਪਰ ਓਹ ਏਸ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਓਸਦਾ ਚਲਨਾ ਨਾ ਚਲਨਾ ਹੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਛੂਹਕੇ ਦੱਸਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰ ਇਕ ਹੈਵਾਨਾਤ (ਮਨੁੱਖ ਪਸੂ ਪੰਖੀ) ਵਿਚ ਜੀਵ (ਰੂਹ) ਹੈ। ਕੀ ਏਸਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਗੇ? ਜਿਸ ਵਿੱਚਜੀਵ ਨਹੀਂ (ਮੋਇਆ ਹੋਇਆ; ਅਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜੀਵ ਹੈ (ਜੀਊਂਦਾ) ਏਹਨਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨਅਸਮਾਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਪਰ ਜੀਵ (ਰੂਹ) ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿਸਾਬ ਰੂਹ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ॥

ਕਿਸੇ ਜ਼ਖਮ ਦੀ ਤਕਲੀਫ, ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪੀੜਾ, ਸਰਦੀ ਗਰਮੀ ਸਬ ਪਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀਹੈਪਰ ਨਜ਼ਰਨਹੀ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਏਹਨਾਂਦੀ ਨਾਸਤੀ (ਨਾ ਹੋਨਾ) ਮੰਨ ਲੈਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਏਹ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬੜੇਹੀ ਮੂਰਖ ਹਾਂ ॥

ਅਜੇਹੀਆਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀ ਆਉਂਦਾ ਪਰ ਓਹ ਹੈਨ ਜਰੂਰ। ਏਸਵਾਸਤੇਏਹਗਲਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਜੇਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਵੇ ਓਸ ਦਾ ਵਜੂਦ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਏਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਵੀ ਇਕ ਅਜੇਹੀ ਚੀਜ਼ਦਾ ਵਰਨਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਜੂਦ ਜ਼ਾਹਰਾ ਮਲੂਮ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਅਰਥਾਤ ਕੂੱਵਤ ਮਿਕਨਾਤੀਸੀ ਜਾਂ ਆਕਰਖਨ ਸ਼ਕਤੀ(ਇਕਚੀਜ ਦੀ ਖਿੱਚਨਾਲ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਆਉਨਾ) ਪਰ ਜਦ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਯਤਨ ਤੇ ਮੇਹਨਤ ਕਰਕੇ ਓਸ ਦੇ ਲਾਭਦਾਯਕ ਪਰੀਖਯਾ (ਤਜਰਬਾ) ਤੇਨਜ਼ਰ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਅਚਰਜ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਓਹ ਸਾਇੰਸਵਿਦਜਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਲੈਗਾ ਕਿ ਏਹ ਐਵੇਂ ਹੀ ਹੈ।

ਮਿਕਨਾਤੀਸੀ ਦਾ ਇਲਮ ਜਾਂ ਆਕਰਖਨ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਨ ਵਾਲੀ ਤਾਕਤ ਅਲੂਮ ਬਾਤਨੀ (ਭੀਤਰ ਦੀ ਗੁਪਤ ਵਿਦਯਾ) ਵਿਚੋਂ ਇਹਸ਼ਾਖਹੈਤਸਖੀ ਰ (ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰਨਾ ਮਤੀਹ ਕਰਨਾ) ਓਸੇ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਲੌਂਡੀ ਹੈ ਏਸ ਵਿਦਯਾ ਦੇ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਏਹ ਤਾਂ ਇਕ ਛੋਟਾਜੇਹਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪਨੀ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਮਿਲਾਕੇ ਹੀ ਕਿਸੇ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਅੱਖ ਦੇ ਪਲਕਾਰੇ ਵਿਚ ਹਛਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਜੇਹੀ ਦੇਰ ਵਿਚ ਅਪਨੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚਕਰ ਲਵੇ ਅਰ ਓਹ ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇ ਓਸ ਦੇ ਫੰਦੇ ਵਿਚੋਂ ਨ ਨਿਕਲ ਸਕੇ ॥

ਪਰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਕਿ ਅਕੀਦਾ ਅਰ ਐਤਕਾਦ (ਵਿਸ਼੍ਵਾਸ) ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ਨੂੰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਪੱਕਿਆਂ ਕਰ ਲੈਨਾਂ ਬੜੀ ਚੀਜ ਹੈ ਜਦ ਤੀਕ ਆਮਲ(ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ)ਅਰ ਮਾਮੂਲ ਸਮਝੇ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣੇ) ਨੂੰ ਏਸ ਵਿਦਯਾ

ਤੇ ਪੂਰਾ ਐਤਕਾਦ ਯਕੀਨ ਵਿਸ੍ਵਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕੁਝ ਫੈਦਾ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਹੋਸਕਦਾ ॥

ਕਈਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਏਸ ਵਿਸ਼ੇ ਪੁਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਬਨਾਈਆਂ ਹਨ ਅਤ ਬਨ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਅਜੇਹੀ ਪੁਸਤਕ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਵਰਨਨ ਹੋਵੇ ਪਰ ਸਾਡੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਸਬ ਬਾਤਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੋਨ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਅਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਕ ਥੋੜ ਬੁਧ ਵਾਲਾ ਮਨੁਖ ਵੀ ਵਡਾ ਆਮਲ ਬਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰ ਅਜੇਹੇ ਚਮਤਕਾਰ ਵਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਹੜੇ ਅਸੰਭਵ (ਨਾ ਹੋਨ ਵਾਲੇ) ਅਰ ਬੁਧਿ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਖਿਆਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ॥

ਪਰ ਅੱਜਕਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਅਰ ਉਰਦੂ ਵਿਚ ਮਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਛਪੀਆਂ ਹਨ ਅਰ ਯੋਗ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਿਖੀਆਂ ਦੇ ਬਨਾਏ ਹੋਏ ਮਜੂਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਬਹੁਤ ਵਿਦਯਾ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਆਂਉਦੀ ਹੈ ਪਰ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਜੇਹੀ ਪੁਸਤਕ ਨਹੀਂ ਜਿਸਤੋਂ ਸਾਡੇ ਗੁਰਮਖੀ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਭਾਈ ਲਾਭ ਉਠਾਵਨ ਅਰ ਮਨੋਰਥ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਅਸਾਂ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਬੜੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਤੇ ਬੜੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਝਾਕ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੱਖਰਾਂ ਅਰ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪੰਡਤ ਮੁਕੰਦਲਾਲ ਭਟਾਰਾ ਥੀਂ ਤਿਯਾਰ ਕਰਵਾਈ ਹੈ. ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਉਰਦੂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਅਰ ਯੋਗ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਈ ਗਈ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਪੁਸਤਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਭਦਾਯਕ ਹੋਵੇਗੀ ॥

ਹਕੀਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਮਾਲਕ ਕਾਰਖ਼ਾਨਾ

ਜੜੀ ਬੂਟੀ ਲੋਹਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ

ਲਾਹੌਰ

ਫੋਗਦਰਪਨਅਰਥਾਤਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ

ਚਲਤਾ ਜਾਦੂ

ਮਿਕਨਾਤੀਸੀ ਤਾਕਤ ਜਾਂ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ

ਹੁਨ ਤਾਂ ਏਹ ਪਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਕਨਾਤੀਸੀ ਕੁੱਵਤ ਨਵੀਂ ਹੀ ਹੈ ਅਰ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਓਹ ਮੈਸਮਰ ਸਾਹਿਬਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ" ਸ਼ਬਦ" ਮੈਸਮਰ" ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਮੈਸਮਰ ਮੁਲਕ ਚੀਨ ਵਿਚ ਇਕ ਮਨੁਖ ਸੀ ਪਰ ਏਹ ਪਤਾ ਲਗਗਿਆ ਹੈਕਿ ਓਹ ਇਲਮ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾਹਅਰਓਹੀ ਵਿਦਯਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਤੋਂਹੀਹਿੰਦੁਸਤਾਨਵਿਚ ਸੀਅਰ ਬੜੇ ੨ ਵਿਦ੍ਵਾਨ ਏਸ ਨੂੰ ਜਾਨਦੇ ਸਨ ਅਰ ਏਸ ਨੂੰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਆਕਰਖਨ ਸ਼ਕਤੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ। ਇਲਮ ਮੈਸਮਰਜ਼ਮ ਦੇ ਸਾਰੇਫਿਲਸਫ਼ਾਦੇਜਾਨਨ ਵਾਲਿਆਂ ਰਿਖੀਆਂ ਤੇਮੁਨੀਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸਿਫ਼ਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਪੂਰਬਕਲਿਖਨ ਨਾਲ ਇਕਵੱਡੀ ਪੁਸਤਕ੍ਰਬਨ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥

ਏਹ ਇਕ ਬੜੀ ਉੱਤਮ ਵਿਦਯਾ ਹੈ ਏਸ ਥੀਂ ਅਜੇਹੇ ਅਜੇਹੇ ਕੰਮ ਲੈਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਅਸੰਭਵ ਅਨਹੋਨੇ ਨਾਮੁਮਕਨ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਕਲਾ ਕਰਾਮਾਤ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਅਜੇਹੀ ਬਾਤ ਨਹੀ ਜਿਸਦਾ ਏਸ ਨਾਲ ਪਤਾ ਨਾ ਲਗ ਸਕੇ ਅਰ ਕੋਈ ਅਜੇਹਾ ਕਾਰਯ ਨਹੀ ਜੇਹੜਾ ਸਿਧ ਨਾ ਹੋਸਕੇ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਇਕ ਅਟਲ ਤਾਸੀਰ ਹੈ ਅਰ ਪ੍ਰਾਣਦਾਤਾ ਅਰਓਹ ਇਕਅਜੇਹੀ ਪਰਬਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਸ਼ੈ ਨਹੀ ਕਰਸਕਦੀ ਓਹ ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਰ ਕਰਾਮਾਤ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ ਅਰ ਮੋਹਨੀ ਵਿਦਯਾ ਹੈ ਅਰ ਇਲਮ ਗੈਬ ਹੈ ਅਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ ਅਰਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਤੇ ਮਾਨ ਦੇ ਦੇਨਵਾਲੀ ਹੈ ਅਰ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਨ ਦਾ ਹਥੌੜੀ ਹੈ ਅਰ ਏਹ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇ ਹੀ ਨਿਕਲੀਹੈਜੇਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਵੀ ਨਹੀ ਹੈ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਆਦ ਤੋਂ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਹੈ ਅਰ ਏਸ ਦਾ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਤੇ ਅੰਡਜ ਉਤਪਜ ਨਾਲ ਅਜੇਹਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਕਦੀ ਟੁੱਟਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਅਰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂਕੋਈਕੰਮ ਨਹੀ ਚਲ ਸਕਦਾ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਆਦੀਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਤੋਹੀਹੈਅਰਅੰਤਤਕ ਰਹੇਗਾ ਅਰ ਮਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀ ਬੜੀ ਪ੍ਰਬਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼੍ਰੀ ਹੀ ਓਸਦੇ ਵਸ ਵਿਚ ਹੈ ॥

ਹਰ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਅਰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਨ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਾਖੀ (ਗਵਾਹੀ) ਇਤਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਦੀਹੈ ਸਬ ਲੋਕ ਓਸਦੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਰ ਅਪਨੀਆਂਲੋੜਾਂਏਸਨਾਲ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਦੇਸਾਂ ਅਰ ਬੋਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਓਸ ਦੇ ਵੱਖੋ ਵਖ ਨਾਮ ਰਖੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਓਹ ਓਹੀ ਹੈ ਜੋਆਦਵਿਚ ਸੀ ਓਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨਘਟਿਤ ਹੈ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਵਿੱਦਯਾ ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਅਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ॥

ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂਦੇਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੇ ਜਾਂਨਨ ਵਾਲੇਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂਤੋਂਹੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈਨ ਅਰ ਓਹ ਭੂਤਭਵਿਖਤ ਵਰਤਮਾਨ ਅਰ ਬਾਤ "ਬਤੀਤ ਹੋਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਾਂ ਅਰ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਸਮਾਂ ਅਰ ਆਓਨ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ" ਦੀ ਖਬਰ ਏਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਹੀ ਮਲੂਮ ਕਰਕੇ ਦਸ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਏਹਨਾਂਨੂੰ ਯੋਗੀਜਨਕਿਹਾਜਾਂਦਾਸੀ ਏਹ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਦਰਸ਼ੀ ਤ੍ਰਿੰਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਨਨਵਾਲੇਹੁੰਦੇਸਨਏਹ ਸਭ ਕੁਝ ਯੋਗ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪੈਹਲੇ ਪੈਹਲ ਪਾਤੰਜਲੀ ਰਿਖੀ ਨੇ ਬਨਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਯੋਗ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਅਰ ਜੋਗੀ ਜਨ ਕਈ ਰੋਗਾਂ ਨ ਹੱਥ ਲਾਕੇਹੀਦੂਰਕਰ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਹੋਰ ਵੀ ਅਜੇਹੇ ਬਹੁਤ ਪਰਮਾਨ ਵਿਖਜਾਤਹੈਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿਖਨ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਵਖਰੀ ਪੁਸਤਕ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂਵੀ ਮਹਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਵੇਖਨ ਨਾਲਅਕਲਗੁਮਹੋਜਾਂਦੀਹੈਪਰਏਸ ਬਾਤਨੂੰ ਤਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਪੌਨੇਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਬਰਸ ਹੋਗਏਹਨਮਹਾ-

ਭਾਰਤ ਦੇ ਯੁਧ ਦ ਪਿਛੋਂ, ਜਦ ਵਿਦਜਾਦਾ ਲੋਪ ਹੋਗਿਆ ਅਤ ਅਵਿਦਯਾ ਦਾ ਅੰਧਕਾਰ ਮਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਦਯਾ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਗਿਆ॥

ਪਰ ਹੁਨ ੧੭੮ ਬਰਸ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇਇਕ ਮੈਸਮਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਏਸਨੇ ਸੰ:੧੭੩੪ ਵਿਚਮੁਲਕਚੀਨ ਵਿਚ ਜਨਮ ਲਿਆ ਅਰ ਵਾਈਨਾ ਦੇ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੇ ਏਹਨਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਂਓ ਫਰੀਡਰਕ ਮੈਸਮਰਸੀਅਰ ਓਸ ਨੇ ਏਹਦਰਯਾਫਤ ਕਰਲਿਆ ਕਿ ਕਈਬੀਮਾਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਦਰਦ ਬਦਨ ਤੇ ਚਕਮਾਕ (ਇਕ ਲੋਹਾ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਪੱਥਰ ਮਾਰਕੇ ਅੱਗ ਕੱਢੀ ਦੀ ਹੈ) ਦੇ ਲਗਾਓਨ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦ ਓਸਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਵਿੱਦਯਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਅਰ ਬੜਾ ਵਿਦ੍ਵਾਨ ਹੋਗਿਆ ਤਾਂਓਸ ਨੇ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਕਤਾਬ ਲਖੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਪਨੀਆਂ ਕਾਮ ਯਾਬੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਅਰ ਏਸ ਕਰਕੇ ਓਹ ਬੜਾ ਮਸਹੂਰਹੋਗਯਾ ਓਸਦੇਕੁਝ ਦਿਨ ਪਿਛੋਂ ਗੇਮਜ਼ਨਾਂਮੀ ਇਕ ਕੈਥਲਕ ਪਾਦਰੀ ਓਸਨੂੰ ਮਿਲਯਾ ਜਦ ਮੈਸਮਰ ਨੇ ਅਪਨੀ ਵਿੱਦਯਾ ਦਾ ਬਲ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪਾਦਰੀ ਸਾਹਿਬ ਕੈਹਨ ਲਗੇ ਕਿ ਮੈ ਤਾਂਅਪਨੇ ਹਥ ਨਾਲ ਛੂਹਣੋਂ ਹੀ ਰੋਗ ਨੂੰ ਗਵਾ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਤ ਮੈਸਮਰਨੇਵੀਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਓਸ ਤਰਾਂ ਵੀਓਸਦੀ ਮੁਰਾਦ ਪਰੀ ਹੋਗਈ ਏਸਤੋਂ ਚੰਗੀ ਇਕ ਬਾਤ ਹੋਰ ਮਲੂਮ ਹੋਈ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਏਸਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਅਰਓਸਤੋਂ ਹਰਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੱਮ ਲਿਆ ਜਾਸਕਦਾ ਹੈ॥

ਜਦ ਮੈਸਮਰ ਸਾਹਿਬ ਏਸ ਵਿੱਦਯਾ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਪਰਵੀਨਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਓਥੋਂਦੀ ਗਵਰਨਮਿੰਟ(ਸਰਕਾਰ)ਦੇਅਫਸਰਾਂਨੇਕੁਝਰੁਪੈਦੇ ਕੇਏਸਵਿੱਦਯਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖਨਾਂਲੋੜਿਆਪਰਮਸਮਰਨੇਸਿਖਾਨਾ ਸ੍ਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਓਸਨੂੰ ਅਪਨੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿਤਾ ਅਰਥਾਤ ਜਲਾਵਤਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਰ ਓਹ ਫਰਾਂਸਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਰ ਹੋਰ ਵੀ ਜਰਮਨੀ ਆਦਕ ਦੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ ਅਰ ਜਿਥੇ ਗਏ ਬੜੀਕਾਮਯਾਬੀਨਾਲ ਮਰੀਜ਼ਾਂਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਰ ਬਲੇ ੨ ਵਿਦ੍ਵਾਨਾਂ ਤੇ ਅਮੀਰਾਂ ਅਰਗਾਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ

ਓਹਨਾਂ ਦੀਵਿਦਯਾ ਤੇਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼੍ਵਾਸ ਹੋਗਿਆ ਅਰ ਚਿਤ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਗੰਢ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਨ ਲਈ ਅਰ ਫਰਾਂਸਦੇਬੜੇ ੨ ਵਿਦ੍ਵਾਨ ਓਸਦੀਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰੈਂਹਦੇ ਸਨ ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਇਕ ਸਭਾ ਓਸਦੇ ਇਲਾਜ ਦਾ ਤ੍ਰੀਕਾ ਮਲੂਮ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਬਨਾਈ ਪਰ ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਦਯਾਅਪਨੇਸ਼ਗਿਰਦਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਈਅਰ ਓਹਨਾ ਥੀਂ ਛਪਾਈ ਨਾ ਛਪ ਸਕੀ ਅਰ ਕਈਆਂ ਦੇਸ਼ਾਂਵਿਚਪ੍ਰਚਲਤ ਹੋ-ਗਈ ਗੱਲ ਕੀ ਜੇਹੜਾ ਤਰੀਕਾ (ਢੰਗ) ਮੈਸਮਰ ਸਾਹਿਬਨੇ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦਾ ਬਤਾਇਆਂ ਜਾਂ ਜਿਸਤਰਾਂ ਦੇਨਾਲਓਸਨੇਲੋਕਾਂਦੇ ਇਲਾਜ ਕੀਤੇਓਸਦਾ ਨਾਂਮ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਪੈਗਿਆ ਅਰ ਆਪ ਅੱਸੀ ੮੦ ਬਰਸ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਮਰਗਏ ॥

ਮਿਕਨਤੀਸੀ ਆਮਲ ਵਾਸਤੇ ਸ਼ਿੱਖਯਾ

(੧) ਮਰੀਜ਼ ਉਤੇ ਅਪਨੇ ਅਮਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਇਤ-ਬਾਰ ਜਮਾ ਲੌ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿਲੀ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਹੋਸਕਦੀ ਹੈ ॥

(੨) ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਹਲਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ੨ ਮਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਸਿਰ ਦਰਦ ਕੰਨ ਦਰਦਨੂੰ ਏਸੇ ਦੀ ਅਮਲ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕਰਨ ॥

(੩) ਬਹੁਤੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਕ (ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨਾ) ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ ॥

(੪) ਆਮਲ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੇ ਕਿ ਅਪਨੇ ਹਰਇਕਲਫਜ਼ ਹਰਕਤ (ਹਲਨਾ ਕਿਸੀ ਚੀਜ਼ ਕਾ) ਅਰ ਅਮਲ ਤੋਂ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦੁਵਾਇ ਕਿ ਓਹ ਅਪਨੇ ਹੁਨਰ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਹੈ ਅਰ ਏਹ ਵੀ ਕਿ ਓਹ ਬੜਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੁਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ॥

(੫) ਮਰੀਜ਼ਨੂੰ ਏਹ ਆਖ ਦੇਵੇ ਕਿ ਅਪਨੇ ਅੰਗ (ਜੋੜ) ਢਿੱਲੇ ਰੱਖ ਜਰੂਰੀ ਹੱਥ ਅਰ ਪੈਰ ਅਰ ਏਸਦੀਸੌਖੀਤਰਕੀਬਏਹ ਹੈ ਕਿ ਮਰੀਜ ਦਾ ਹੱਥ ਬਰਾਬਰ ਉਠਾਏ ਅਰ ਹੇਠਾਂ ਗਿਰਾਏ ਸਰੀਰ ਦੇ ਢਿੱਲੇ ਹੋਨ ਦੀ ਏਹ ਨਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰ ਹਰ ਥਾਂ ਤੋਂ ਢਿਲਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਉਂਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਝਟਕ ਨਾ ਹੋਵੇ ਚੇਹਰੇਤੇਵਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਓਸ ਵੇਲੇ ਏਹ ਅਮਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ ਅਰ ਮਰੀਜ਼ਨੂੰ ਮੂਹੋਂ ਵੀ

ਇਹ ਸਮਝਾਂਉਂਦੇਜਾਓ ਕਿ ਤਵੀਤ ਧਾਗੇ ਅਰ ਝਾੜ ਫੂਕ ਦ. ਅਸਲੀਯਤ ਸਿਰਫ ਏਹੀ ਮਿਕਨਾਤੀਸੀ ਅਮਲ ਹੈ ਅਰਏਸਨਾਲ ਇਕ ਮਨੁਖ ਦੂਜੇ ਮਨੁਖ ਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰ ਏਹਵੀ ਆਖੋਕਿ ਵੇਖੋ ਸਤਾਰੇ (ਤਾਰੇ ਚੰਦ੍ਮਾਂ) ਅਰ ਸਿਯਾਰਹ (ਸੂਰਜ) ਜੋ ਸਾਥੀਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹਨ ਸਭ ਤੇ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਜ ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕੀਏ ॥

(੬) ਅਕਸਰ ਲੋਕ ਨਵੀਂ ਬਾਤ੍ਨੂੰ ਮਖੌਲ ਜਾਨਦੇ ਹਨ ਜਾਹਲ ਦੇਸਦੀ ਤਾਂ ਬਾਤ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰਹੀ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇਹੋਏਮੁਲਕ ਵੀ ਆਪਨਾ ਆਪ ਨਹੀਸੰਭਲਦੇਅਰਥਾਤਏਸਤੇਯਕੀਨਨਹੀਕਰਦੇ ਪਰ ਜਦ ਇਲਮ ਮਿਕਨਾਤੀਸੀ ਦੇ ਆਮਲ ਨੂੰ ਅਜੇਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਸਤਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਦਿਲਨਾ ਛਡਨ ਸਗੋਂ ਜਿਥੋਂ ਤੀਕ ਹੋਸਕੇ ਓਹਨਾਂਲੋਕਾਂ ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਏ ਔਰ ਹੌਸਲੇਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇਕੰਮਵਿਚ ਨਾਕਾਮੀ (ਕੰਮਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਂ ਹੋਨਾ) ਭੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂਦਿਲਨਾ ਛੱਡੇ ॥

(੭) ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਮਾਲਦਾਰਹੋਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਓ ਅਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੜੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਹੋਵੇਗੀਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਏਤਨਾ ਮਾਲ ਧੰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੜੀ ਘਟ ਫੀਸ ਲੈਕੇ ਇਲਾਜ ਕਰੋ ਜਾਂ ਵਧ ਤੋਂ ਵਧ ਦੂਜੇ ਹਕੀਮਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਲੈਕੇ ਕੰਮ ਕਰੋ ਬਹੁਤਾ ਲਾਲਚ ਨਾ ਕਰੋ ਨਹੀ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ॥

(੮) ਮਰੀਜ਼ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਗਜ਼ਾ ਦੇਕੇ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ॥

(੯) ਆਮਲ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਨੀ ਹਾਲਤ ਸਬ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਠੀਕਰਖੇ ਨਾਖਨ ਕਟੇ ਹੋਏ ਹੋਵਨ ਦੰਦ ਸਾਫ ਹੋਵਨ ਕਪੜੇ ਚੰਗੇ ਹੋਵਨ, ਸਾਹ ਬਹੁਤੀ ਛੇਤੀ ਨਾ ਲਵੇ, ਸ਼ੇਖੀ ਨਾ ਮਾਰੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਤ ਚੀਤ ਕਰੇ ॥

(੧੦) ਜਦਤੀਕ ਅਪਨੇ ਆਪਨੂੰ ਚੰਗੀਤਰਾਂ ਤਜਰਬਾਨਾ ਹੋਜਾਵੇਮਿਕਨਾਤੀਸੀਅਸਰਾਂਨੂੰਭੁਲਕੇ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਪਰ-ਗਟ ਨਾ ਕਰੋ ਹਕੀਮਾਂ ਜਾਂ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਨਾ ਕਰੋ।

(੧੧) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮਿਕਨਾਤੀਸੀ ਇਲਾਜ ਦੀ ਮਸ਼ਕ

ਵਿਚ ਕੁਝ ਤਕਲੀਫ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿਤਨੀ ਮਸ਼ਕ (ਵਰਗਸ਼). ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਤਨੀ ਹੀ ਤਕਲੀਫ ਘਟਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥

(੧੨) ਆਮਲਦਾ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਨਾਂ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਗੈਰ ਤੰਦਰੁਸਤ ਆਮਲ ਵੀ ਮਰਜ਼ਨੂੰ ਗਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਏਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਆਮਲ ਦੀ ਮਰਜ਼ ਮਰੀਜ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਇਤਹਾਸਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਨ

ਮਿਸਟ੍ ਡਬਲਯੂ ਰਵਾਇਟ ਵਰਠ ਅਮ੍ਰੀਕਾ ਦੇ ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਸਾਲੇ ਵਿਚ ਕਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬਾਲਅਵਸਥਾਤੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਏਹਸੀ ਕ ਮੈਂ ਇਕ ਨਾਜ਼ਕ ਖਿਆਲ ਅਰ ਨਾਜ਼ਕ ਮਜ਼ਾਜ ਆਦਮੀਹੂ ਇਕ ਵਾਰੀ ਮੈਨੂ ਰਾਗ ਰੰਗਤੇ ਨਾਚ ਦੀ ਮੈਹਫਲ ਵਿਚ ਜਾਨ ਪਿਆ ਮੈਂ ਓਸ ਵੇਲੇ ਓਹ ਵਿਚਿਤ੍ ਲੀਲਾ ਵੇਖੀਆਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਦੀਰਘ ਸਮੇ ਤਕ ਨਹੀ ਭੁਲਣ ਗੀਆਂ ।ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਸਾਜ ਵਾਜ ਦੀਆਵਾਜ਼ ਦੇਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਅਜੈਬਸ਼ੈਆਂ ਨਜ਼ਰ ਆਈਆਂ ਓਹ ਓਸ ਮਖਲੂਕ (ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ) ਵਿਚ ਸਨ ਜਿਸਨੂ ਗੀਧਰਬ ਜਾਂ ਅਪਛਰਾਂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਅਰ ਓਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਮੋਹਨੀਆਂ ਪਰੀਆਂ ਅਰ ਸੁਰਗ ਦੇ ਲੋਕ ਬੜੇ ਛੋਟੇ ੨ ਕਦਦੇ ਸਨ ਅਰ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਸੂਰਤ ਸ਼ਕਲ ਬਿਲਕੁਲ ਓਹਨਾਂ ਲੋ ੜਾਂ ਵਾਂਗ ਸੀ ਜੇਹੜੇ ਓਸ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਦਦੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਰ ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਰੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ ਮਨਨੂੰ ਹਰ ਲੈਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਂਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਸੁਰਖ ਅਰ ਸਬਜ਼ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨਾਂ ਉਤੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਸੋਨੇ ਦਾ ਗੋਟਾ ਕਨਾਰੀ ਅਰ ਛੱਟਾ ਜੁੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਰ ਬੜੇ ੨ ਕੀਮਤੀ ਚਮਕ ਦਾਰ ਮੋਤੀ ਜੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੀ ਸੁੰਦਰ ਫੁਲ ਪੱ ੍ਰ ਜੇਹੜੇ ਓਹਨਾ ਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ ਤੇ ਬਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਓਹ ਬੜੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਾਂਉਦੇ ਸਨ ਅਰ ਚਿਤ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਵਲ ਮੋਹਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਏਹਨਾ ਵਿਚ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਰ ਪਰਸ਼ ਦੋਹਾਂ ਤਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਨ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਬਸਤਰਾਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਗਾਂਨੇ ਅਰ ਬਜਾਨੇ ਦੇ ਬਹਰਿਕ

ਤਾਲ ਅਰ ਸੁਰ ਤੋਂ ਇਕ ਜੁਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਖਲੂਕ ਆਲਮ ਜਿੰਨ
ਇਕੱਲੀ ਜਾਂਦ ਜਾਂ ਜਿੰਨ ਮਖਲੂਕ ਆਲਮ ਉਪਰ ਲਿਖੇ ਦੇ ਨਾਲ
ਨਜਰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਰ ਓਹ ਓਸ ਜਗਾ ਤੇ ਜੋ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਪਰੀਖੀਆ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਨਿਕਲ ਕੇ ਓਸ ਵੇਲੇ ਤੀਕ ਜਦ ਤੀਕ ਕਿ ਓਹ
ਰਾਗ ਕਾਇਮ ਰੈਹੰਦਾ ਓਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹਮਆਹਨਗੀ (ਮਿਲਾਪ)
ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਥਾਂ ਓਸੇ ਵਾਂਗ ਹਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ
ਰਿਹਾ ਏਸ ਵਚਿਤ੍ਰ ਤਮਾਸ਼ੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਏਹ ਖਿਆਲ
ਪਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਏਹ ਰਾਗ ਦੀ ਰੂਹ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਗ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ
ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਓਹਨਾਂ ਹਮਆਹਨਗੀ ਅਰ ਤੇਜ਼ ਚਾਲ ਮਾਤਮ ਦੇ
ਖਾਸ ਵਲਿਆਂ ਤੇ ਮਾਤਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਏਸ ਬਾਤ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ
ਮਿਲਦੀ ਸੀ ਕਿ ਏਹ ਏਸ ਰਾਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਨ ਵਾਲੀਆਂ
ਰੂਹਾਂ ਹੈਨ ਅਰ ਓਹ ਰਾਗ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰ ਓਹ
ਇਕ ਖਾਸ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਚਦੀਆਂ ਅਰ ਮਸਤੀ ਦੀ ਹਾਲਤ
ਵਿਚ ਅਪਨੀ ਟੋਪੀ ਅਰ ਪਰ ਹਲਾਉਂਦੀਆਂ ਤੇ ਉਛਾਲਦੀਆਂ ਸਨ
ਅਰ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਥਾਂ ਤਕ ਏਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਕਾਹਲੀ
ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਾ ਹੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਓਸ ਨਾਲ ਤਾਲ
ਅਰ ਸੁਰ ਵਿਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਨਾ ਰਾਗ ਬਦਲਦਾ ਪ੍ਰੰਤੂ
ਫੇਰ ਓਸ ਵੇਲੇ ਹੀ ਮਾਤਮ ਦੇ ਨਾਚ ਵਿਚ ਸ਼ਰੀਕ ਹੋਨਾ ਅਰ ਫੇਰ
ਓਹਨਾਂ ਹਵਾਈ ਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਗੈਬ ਹੋ ਜਾਨਾ ਅਰ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਕਾਲੇ
ਰੰਗ ਅਰ ਕਾਲੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਵਾਲੇ ਗਲਮਾਨ (ਗੁਲਾਮ ਅਰ ਬਾਤ) ਓਹ
ਬਿਨਾਂ ਦਾਹੜੀ ਦੇ ਬਾਲਕ ਜੇਹੜੇ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ) ਜੇਹੜੇ ਫਕੀ
ਰਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਤੇ ਤਿਆਗੀਆਂ ਵਾਂਗ ਮਨ ਪੁਰਾਨਾ ਲਿਬਾਸ ਵਿਚ
ਨਜ਼ਰ ਆਉਨਾ ਅਰ ਗੂੰਗੇ ਤੇ ਬੋਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਾਂਗ ਮਾਤਮ ਦੇ
ਅਫਸੋਸ ਵਿਚ ਸ਼ਰੀਕ ਹੋਨਾ ਏਹ ਕੋਈ ਸੁਨੀ ਸੁਨਾਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ
ਏਹ ਸਾਰੀ ਹਾਲਤ ਮੈਂ ਅਖੀਂ ਵੇਖੀ ਸੀ ਪਰ ਕਈ ਬਾਤਾਂ ਏਸ ਤੋਂ ਵੀ
ਅਜੀਬ ਸਨ ਓਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਏਹ ਹੈ ਕਿ ਓਹਨਾਂ
ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜੇਹੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਰਾਗ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂ-
ਦੇ ਸਨ ਠੀਕ ਓਸ ਵੇਲੇ ਜਦ ਅਤੀ ਦੁਖ ਦਾ ਰੋਨਾ ਪਿੱਟਨਾ ਪਿਆ
ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਕ ਪਾਸੇ ਇਕ ਮਾਈ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਪਿਟਦੀ ਅਰ ਸਿਰ

ਦੇਵਾਲਪੁਟਦੀਤੇ ਬੇਡੌਲਅੱਖਾਂ ਬਨਾਕੇਅਪਨੇਪਤ੍ਰਾਂਦੇਮਾਤਮ (ਸੋਗ) ਵਿਚ ਜ਼ਾਰਜ਼ਾਰਰੋਂਦੀਹੋਈਨਜ਼ਰਆਏ ਫੇਰਕੁਝਫੌਜੀਬਹਾਦ੍ਰਅਪਨੀ ਝਲਮਲਾਉਂਦੀਹੋਈਵਰਦੀਅਰਚਮਕੀਲੇਤੇਤੇਜ਼ਸ਼ਸਤ੍ਰਾਂਸਹਿਤਨਜ਼ਰ ਆਏਓਹਨਾਂਦੇਹੱਥਅਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰਲਹੂਨਾਲਭਰੇਹੋਏ ਸਨਅਰ ਪੈਦਲ ਅਰਸਵਾਰਦੋਹਾਂਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚਸਨਅਰ ਮੈਨੂਏਹਪ੍ਰਤੀਤਹੁੰਦਾਸੀਕਿ ਓਹ ਹੁਨੇਹੀ ਕਿਸੇਯੁਧਭੂਮੀ ਵਿਚੋਂ ਯੁਧਕਰਕੇ ਆਏਹਨ ਏਹ ਸਬ ਸੂਰਤਾਂ ਓਸਵੇਲੇ ਨਜ਼ਰ ਆਈਆਂ ਜਦ ਓਹਰਾਗ ਗਾਏਜਾਰਹੇ ਸਨਓਹਰਾਗਯੁਧਸੰਬੰਧੀਸਨ ਗਲਕੀਏਸੇਤਰ੍ਹਾਂਹਰ ਇਕ ਰਾਗਦੇ ਨਾਲਓਹਦੇਮੁਤੱਲਕਨਵੀਆਂ੨ਰੂਹਾਂਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂਵਖਾਈਦੇਂਦੀ ਆਂ ਰਹੀਆਂਅਤੇ ਦੂਸਰੇਰਾਗਦੇਸ਼ੁਰੂ ਹੋਨਤੇ ਪੈਹਲੇਦੇਖਤਮ ਹੋਨੇ ਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਸੂਰਤਾਂ ਅਪਨੇ ਆਪ ਹੌਲੀ ਹੋਲੀ ਛਪ ਗਈਆਂ ਗੱਲ ਕੀ ਕਈ ਅਜੇਹੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸ਼ੈਆਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ॥

ਏਹਤਾਂ ਇਕ ਖਾਸ ਬਾਤ ਸੀ ਪਰ ਜਦ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ੨੫ ਵਰਖ ਦੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਇਕ ਬਾਤਚੀਤਕਰਨ ਵਾਲੇਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਥੀਂ ਏਸ ਤਰਾਂਦੀ ਮਖਲੂਕ (ਲੋਕ) ਨਿਕਲਦੀਵਖਾਈ ਦੇਨ ਲਗੀ ਪੈਹਲੀ ਵਾਰੀ ਤਾਂ ਮੈਨੇਂ ਏਹ ਵਿਚਿਤ੍ਰਤਾਈਦੇਖ ਕਿਮੇਂ ਇਕ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੀਆ ਬੜੀ ਮੁਦਤਤੋਂਵਿਛੜੀਆਂਹੋਈਆਂ ਸਨ ਆਪੋ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਓਹ ਇਕ ਦੂਜੀ ਅੱਗੇ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਪਿਆਰ ਪਰਗਟ ਕਰਰਹੀਆਂਸਨਓਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚੋਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਮੈਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂਸੂਰਤਾਂਵੇਖੀ- ਆਂ ਓਹ ਬੜੀਆਂਹੀ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ ਅੱਰਸਿਲ ਸਿਲੇ ਵਾਰ ਮੂੰਹ ਥੀਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਸਨ ਏਹ ਬੜੀਆਂ ਸਰੂਪਾਸਨਅਰ ਓਸੇਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਰਹੀਆਂਸਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂਦੇ ਬਚਨ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਥੀਂ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਸਨ ॥

ਏਸਤੋਂ ਵੀ ਵਧੀਕ ਇਕ ਹੋਰ ਦਰਦਨਾਕ ਨਜ਼ਾਰਾਵੇਖਨਾ ਪਿਆ ਓਹ ਇਹਸੀਕਿ ਇਕ ਮਾਸ਼ੂਕਾ(ਜਿਸਤੇ ਕੋਈ ਮੋਹਤ ਹੋਏ) ਥੀਂ ਓਸਦਾ ਆਸ਼ਕ (ਜੋ ਕਿਸੇ ਤੇ ਮੋਹਤ ਹੋਇਆਹੋਵੇ) ਵਿਦਿਆ ਹੋ ਰਿਹਾਸੀ ਪਰ ਓਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਬਾਤ ਚੀਤ ਅਰਤਸਵੀਰਾਂਵਿਚ

ਫਰਕ ਸੀ ਲੜਕੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚੋਂ ਤਾਂ ਸੁੰਦਰਪਰੀਆਂਦੀਆਂਸੂਰਤਾਂ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਸਬ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਸਨ ਹਰ ਲਫ਼ਜ਼ ਜੇਹੜਾ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਥੀਂ ਉਸਲੜਕੀ ਦੇਰੁਖਦੇਸਾਮਨੇਹੋਕੇਨਿਕਲ ਦਾ ਸੀ ਓਹ ਇਤਨਾ ਸਾਫ (ਵਲ ਛਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ)ਹੋਂਦਾਸੀ ਜਿਵੇ ਉਸਦੇਬਚਨ,ਜਿਸਤੋਂਇਹਮਲੂਮਹੁੰਦਾਸੀਕਿਉਸਦਾਪ੍ਰੇਮਸੱਚਾਹੈਪਰ ਉਸ ਬਾਤ ਚੀਤ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਕਾਲਾ ਸੀ ਏਸ ਥੀਂ ਅੱਗਦੇ ਭੁ- ਬਾਕੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਾਲਮ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਾਂਗ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਸਨ ਏਹਨਾਂਛੋਟੀ ਆਂ ਸੂਰਤਾਂ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਕਾਲਾ ਸੀ ਅਰ ਵੇਖਨਵਿਚਬੜਾ ਭਿਆਨਕ ਮਲੂਮ ਹੋਂਦਾ ਸੀ ਅਰ ਏਸ ਥੀਂ ਏਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਂਦਾਸੀ ਕਿ ਉਸ ਲੜਕੀ ਦਾਂ ਆਸ਼ਕ ਅਪਨੇ ਦਿਲ ਦੇ ਹਾਲ ਨੂੰ ਲੁਕਾਈ ਰੱਖਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀ ਸੀ ਅਰ ਓਹ ਉਪਰਲੇ ਦਿਲੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਵਖਾ ਰਿਹਾਸੀ ਏਸਵਾਸਤੇ ਉਸਦੇਮੂੰਹਥੀਂ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਸੂਰਤ ਉਂਤਾਂ ਦਿੱਸਨ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਸਿਓਂ ਚੰਗੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਸੀਅਰਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਜਦਕਿ ਓਹ ਅਪਨੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲੁਕਾਈ ਰਖਦਾ ਸੀ ਉਸਦੀ ਸੂਰਤ ਬੁਰੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਅਸਲ ਬਾਤਇਹਹੈਕਿ ਜਦ ਚੰਗੀਆਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਚਵੀਂ ਪਾਸੀ ਸਾਫਪਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਘੇਰਾ ਨਜ਼ਰ ਆਂਉਂਦਾ ਸੀ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਖੋਟੇ ਵਿਚਾਰਦੇਚਵੀਂ ਪਾਸੀਂਇਕ ਅਧੇਰੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲਦਾਘੇਰਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾਸੀਅਰਏਸਵਿਚ ਕਦੇ ਕਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਵੀ ਵਖਾਈ ਦੇਂਦਾ ਸੀ।

ਏਸਤੋਂ ਵੀ ਵਧਕੇ ਇਕ ਵਿਚਿਤ੍ਰ ਖੇਲ ਮੈਂ ਇਕ ਹੋਰ ਸਮੇ ਵੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋ ਮਾਵਾਂ ਧੀਆਂ ਬਾਤਾਂਕਰਰਹੀਆਂਸਨਉਮਦਾ ਅਰ ਛੋਟੇ ਕਦ ਦੀਆਂ ਖੂਬ ਸੂਰਤ ਰੂਹਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਥੀਂਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਏ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਬਾਦਲ ਮਾਲਮ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਅਰ ਨਰਮੀਧੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨਅਰਉਸ ਲੜਕੀਦੀਸਿਰਦੀ ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਪੈਰਾਂ ਤੀਕ ਡਿਗਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂਵਖਾਈ ਦੇਂਦੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਲੜਕੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਥੀਂ ਭਯਾਨਕ ਸੂਰਤਾਂ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਹਾਲਤ ਏਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਲੜਕੀ ਦੀ ਮਾਂ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਰ ਬੜੀ ਅਧੀਨਤਾਈ ਨਾਲ ਲੜਕੀ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ

ਬੇਨਤੀ ਕਰਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਏਸ ਮੰਦ ਭਾਗਨ ਲੜਕੀ ਦੇ ਮੂੰਹਥੀਂ ਓਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਜੇਹੜੇ ਸ਼ਬਦ ਨਿਕਲਦੇ ਸਨ ਓਹ ਬੜੇ ਹੀ ਕਠੋਰਅਰ ਅਯੋਗ ਸਨ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਭਯਾਨਕ ਸੂਰਤਾਂ ਓਸਦੇ ਮੂੰਹ ਥੀਂ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜੇਹੜੀਆਂ ਜਮਦੂਤਾਂ ਵਾਂਗ ਸਨ ਸਾਹ ਫੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅੱਖਾਂ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰਗੱਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨਅਰ ਓਹ ਤੇਜਤੇ ਨੋਕਦਾਰ ਚਾਕੂ ਵਾਂਗ ਅਪਨੀ ਮਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਚੀਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਰ ਓਸਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਥੀਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਸ਼ਕਲਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਸਨ ਓਹ ਕੰਧਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗਕੇ ਟੋਟੇਟੋਟੇਹੋਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ! ਦੋਜ਼ਖੀ (ਨਰਕ) ਸੂਰਤਾਂ ਓਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਭੂਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਲ ਹੈ ਅਸਾਂ ਓਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਥੀਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ, ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਜਮਾਨੇ ਸਾਜ਼,ਕਪਟੀ, ਛਲੀ ਮਕਰਫਰੇਬ ਕਰਨਵਾਲੇ ਝੂਠ ਬੋਲਨ ਵਾਲੇ ਖੁਸ਼ਾਮਦੀ ਹੈਨ ਜੋ ਅਮੀਰਾਂ ਅਰ ਓਹਨਾਂਦੇ ਬਾਲ ਬਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਾਨੇ ਮਕਰ ਦੇ ਅਥਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਗਲ ਕੀ ਓਪਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਤਾਬੇਦਾਰੀ ਅਰ ਮੁਹੱਬਤ ਪਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ॥

ਇਕ ਮਿਸਰ ਨਿਵਾਸੀ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕਈ ਲੋਕ ਮਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੂਕੇ ਜਾਂ ਠਕੋਰਕੇ ਜਾਂ ਓਸਤੇ ਥੁਕਕੇ ਜਾਂ ਫੂਕਮਾਰਕੇ ਚੰਗਾ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਏਸ ਤੋਂ ਪਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾਹੈ ਕਿਮਿਸਰ ਵਿਚ ਵੀ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ।

ਯੂਨਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਥੰਪਾ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਅਰ ਓਸ ਵਿਚ ਇਕ ਕੁੰਦਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੋ ਦੇਵੀ ਅਰ ਪਲੋਟੂ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰ ਮਰੀਜ਼ ਓਸ ਸਥਾਨ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਮਰਜ਼ ਦਸਦੇ ਸਨ ਅਰ ਜੋ ਬਾਤ ਪੁਜਾਰੀ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਓਸਤੇ ਅਮਲ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਰ ਓਹ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਹੋਜਾਂਦੇਸਨਅਰ ਹੋਰ ਕਈ ਹਕੀਮ ਮਰੀਜ ਦੀ ਜਿਸ ਥਾਂ ਤੇ ਦਰਦ ਹੁੰਦੀਹੋਵੇ ਓਸ ਨੂੰ ਹਥ ਨਾਲ ਮਲਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਜਾਂਦਾ ਸੀ॥

ਪੈਰਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਹਕੀਮ ਸੀ ਓਹ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ ਵਾਸਤੇ ਇਲਾਜ ਸੋਚਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਥਾਂ ਤੇ ਸੋਜ ਹੁੰਦੀ ਜ ਦਰਦ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਓਸਤੇ ਹੱਥ ਲਾਕੇ ਜਾਂ ਫੂਕ ਮਾਰਕੇ ਹਟਾ ਦੇਂਦਾਸੀ।

ਚੀਨ ਵਿੱਚ ਅਰ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਸੀ ਅਰ ਓਥੋਂ ਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵੀ ਪਰਦੇ ਵਿਚੋਂ ਸੋਚਕੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਅਰ ਓਹ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ॥

ਚੀਨ ਵਿਚ ਵੀ ਏਹ ਰਿਵਾਜ ਬੜਾ ਪੁਰਾਤਮੀ ਹੈ ਓਥੋਂ ਦੇ ਹਕੀਮ ਜਨੌਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਵਾਕੇ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਰੋਗ ਕੱਟ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਕੇ ਜਾਂ ਸੁਵਾਕੇ ਫੂਕ ਮਾਰਕੇ ਜਾਂ ਥੁੱਕਕੇ ਰੋਗ ਗਵਾ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ॥

ਅਰ ਸਾਡੇ ਅਪਨੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹੋਏ ਲੋਕ ਅਰਥਾਤ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਕੇ ਜਾਂ ਫੂਕੇ ਮਾਰਕੇ ਜਾਂ ਧੂਨੀ ਦੀ ਭਭੂਤੀ ਦੇਕੇ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਧੂਨੀ ਦੀ ਜਰਾ ਜਿੰਨੀ ਭਭੂਤੀ ਦੇਕੇ ਮਾਲਾ ਮਾਲ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਜਿੰਨਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਓਹਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਥੀਂ ਆਖਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ॥

ਅੱਜ ਕੱਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜੇਹਾ ਮਨੁਖ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਤਿਮਰਲਿੰਗ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੁਨਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਓਹਨੂੰ ਵੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਇਕ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਸੀ ਏਸਦਾ ਬਾਪ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਰਗਿਆ ਸੀ ਅਰ ਓਹ ਅਯਾਲੀ ਸੀ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਬਨ ਵਿਚ ਚਿਰਾਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਓਹਨਾ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਲੋਕ ਓਸ ਦਾ ਨਾਮ ਤਿਮਰੂ ਕਰਕੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਸਨ ਇਕ ਦਿਨ ਏਹ ਇਜੜ ਚਿਰਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਬਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਓਸਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਤਾਂ ਚਰਨ ਚੁਗਨ ਲਗ ਪਈਆਂ ਅਰ ਆਪ ਧੁੱਪੇ ਹੀ ਛੜ ਅਰ ਸੋਟੀ ਸਿਰਹਾਨੇ ਰਖ ਕੇ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਅਰ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚ ਲਤ ਤੇ ਲਤ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਏਤਨੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਮਹਾਤਮਾਂ ਯੋਗੀ ਜਨ ਇਕ ਚੇਲੇ ਸੈਹਤ ਓਥੇ ਫਿਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਗਿਆ ਅਰ ਉਸਨੇ ਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀ (ਮਿਕਨਾਤੀਸੀ ਤਾਕਤ) ਦੁਵਾਰਾ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਏਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਰ ਅਪਨੇ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਏਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਵੇਗਾ ਚੇਲੇ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਏਹ ਤਾਂ ਅਯਾਲੀ ਹੈ ਕਿਸਤਰਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ

ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਕੈਹਨ ਲਗੇ ਕਿ ਏਸਦੀ ਲੱਤ ਤੋਂ ਲੱਤ ਉਤਾਰ ਦਿਓ ਤਾਂ ਚੇਲੇ ਨੇ ਜਾਕੇਦੋਂ ਨੇਮੂ ਤੇਹਰਾਂਜਜ਼ਦਿਤੀਆਂਅਰ ਓਸਦੀ ਲੱਤ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਓਹ ਲੰਙਾਂ ਹੋਇਆਅਰ ਓਹ ਯੋਗੀਅਰ ਚੇਲਾ ਰਮਤੇ ਹੋਗਏਅਰਓਹਅਪਨੇਘਰਆਗਿਆਓਹਨਾਦਾਜੇੜਾ ਵਾੜਾ ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਜਿਥੇ ਓਹ ਭੇਡਾਂ ਬਕਰੀਆਂਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਓਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਕ ਲੋਹਾਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਸੀ ਅਰ ਤਿਮਰੂ ਤਾ ਲੰਙਾ ਹੋਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਓਸ ਪਾਸੋਂ ਅਜੇ ਟੁਰਨ ਫਿਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਓਹ ਲੁਹਾਰਦੇਦੁਕਾਨ ਤੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕੰਮ ਓਸ ਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਖਲ਼ਾ ਧੌਂਨੀਆਂਅਰ ਰੋਟੀ ਖਾ ਛਡਨੀ ਇਕ ਦਿਨ ਤਿਮਰੂ ਤਾਂ ਖੱਲਾਂ ਧੌਂ ਰਿਹਾ ਸੀਅਰਪੀਰ ਬਖਸ਼ ਲੁਹਾਰ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਤਾਕੇ ਕੁਝ ਬਨਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਾਰਾ ਵੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਅਰ ਓਸ ਵਿਚ ਅੱਗ ਬਾਲਦੇ ਹਨ) ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਆਪ ਪਿਛਾਂ ਢਾਸਨਾ ਮਾਰਕੇ ਬੈਠਗਿਆ ਕਿ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਤਾਓ ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਾਂ ਏਤਨੇ ਵਿਚ ਓਸ ਨੂੰ ਊਂਘ ਆਗਈ ਤਾਂ ਓਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਭੌਰਾ (ਇਕ ਤਰਾਂ ਦੀ ਰੂਹ ਜਿਸਨੂ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਆਖਦੇ ਹਨ) ਨਿਕਲਿਆ ਓਹ ਪੇਹਲਾਂ ਦੁਕਾਨ ਅਰਥਾਤ ਪਹਾਰੇ ਤੇ ਬੈਠਾਅਰਫ਼ੇਰਅਹਰਨ ਲੋਹੇ ਦੀ ਬਨੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਉਤੇਬੈਹਗਿਆ ਅਰ ਫਰ ਓਥੋ ਉਡ ਗਿਆ ਅਰ ਪੀਰਬਖਸ਼ਦੇਮੂੰਹਵਿਚ ਜਾਸਮਾਇਆ ਅਰ ਓਸ ਦੀ ਊਂਘ ਖੁਲਪਈ ਅਰ ਹੱਸਿਆ ਤਾਂ ਤਿਮਰੂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਭਾਈ ਪੀਰਬਖਸ਼ਾ ਤੂੰ ਕਿਓਂ ਹੱਸਿਆ ਹੈਂ ਓਹ ਕੇਹਨਲਗਾ ਮੈਨੂੰ ਹੁਨ ਇਕ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਗਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਥੇ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕ ਪਹਾੜ ਹੈ ਓਸ ਵਿਚੋਂ ਅੱਗ ਬਲਦੀ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਓਸਦੇ ਉਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜਦ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਸੜਨ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਓਥੋਂ ਹਟਕੇਓਸਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਇਕ ਵਡਾ ਸਾਰਾ ਲੋਹੇ ਦਾ ਪਹਾੜ ਹੈ ਓਸ ਉਤੇ ਜਾ ਬੈਠਾ ਓਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪਹਾੜਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਯਾਰ ਇਕ ਸਮੁੰਦਰ ਵੀ ਹੈ ਓਸ ਥਾ ਸਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦ ਮੈ ਪੁਟਨ ਲੱਗਾ ਤਾ ਮੇਰੀ ਜਾਗ ਖੁਲ ਗਈ ਤਿਮਰੂ ਜੋ ਭੌਰੇ ਨਿਕਲਦੇਨੂੰਵੇਖਰਿਹਾਸੀਓਹਸਮਝ ਗਿਆ

ਕ ਦੋ ਪਹਾੜ ਏਹੀ ਹਨ ਜੋ ਪਹਾਰਾ ਤੇ ਅੰਹਰਨ ਅਰ ਸਮੁੰਦਰ ਏਹ ਹੈ ਜੋ ਪਾਸ ਇਕ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚ ਪਾਨੀਪਿਆ ਹੋਇਆਹੈਏਸਥਾਂ ਜਰੂਰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਓਹ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂਦੇ ਪਿਛੋਂ ਪੀਰਥਖਸ਼ਨੂੰ ਕਹੇਨ ਲਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਥਾਂ ਵਟਾਲੈ ਕਿਓਂ ਜੋ ਸਾਡਾ ਥਾਂ ਥੱਧ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰਸਾਨੂੰ ਏਤਨੇਥਾਂਦੀਲੋੜਨਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਰੁਪੈ ਲੋੜੀਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਰੈਹਨ ਵਾਸਤੇ ਕੁਝਥਾਂਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਤੂ ਅਪਨਾ ਥਾਂ ਜੇਹੜਾ ਥੋਹੜਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਛਡ ਅਰ ਕੁਝ ਨਾਲ ਰੁਪੈਏ ਦੇਦੇਂਤਾਂਓਸਨੇਮੰਨਲੀਤਾ ਤਿਮਰੂ ਨੇ ਓਥੇ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੋਠਾ ਬਨਾਲਿਆ ਅਰਅੰਦਰੋਂਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ ਪੁਟਨੀ ਸ਼ੁਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਖੀਰ ਨੂ ਖਜਾਨਾਕੱਢ ਲੀਤਾ ਅਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਮਹਲ ਬੰਨਾ ਲਏ ਬਸਫੇਰਕੀ ਸੀ ਤਿਮਰੂਦਾਤਿਮਰਲਿੰਙ ਹੋਗਿਆ ਮਾਯਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਖੇਡਹੈਮਾਯਾਕੇ ਹੈਂ ਤੀਨ ਨਾਮ ਪਰਸੂ ਪਰਸਾਪਰਸਰਾਮ''ਧਨਪਦਾਰਥਆਮਹੋਨ ਕਰਕੇਤਿਮਰਲਿੰਙਬਨਗਿਆਅਰਹੌਲੀਹੌਲੀਬਾਦਸ਼ਾਹਬਨਗਿਆ

ਸ੍ਵਾਮੀ ਸ਼ੰਕ੍ਰਾਚਾਰਯ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲ ਉਮਰਵਿਚਪੂਰਨਹੋਵਿਦਯਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਰ ਯੋਗਦਰਸ਼ਨ ਆਦਿਕ ਯੋਗ ਸਾਧਨ ਦੇ ਪੁਸ ਤਕਬਹੁਤੇਪੜ੍ਹੇਅਰ ਪਰਮ ਯੋਗੀ ਹੋਗਏਅਰਜਿਸਵਿਦਯਾਨੂੰ ਅਜ ਕਲ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮਆਖਦੇ ਹਨ ਏਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸਿਖ ਲਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਯੋਗੀਜਨ ਲੋੜਵੇਲੇ ਦੇਹ ਵੀ ਵਟਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਪਲਕ ਵਿਚ ਕਿਧਰੇ ਦੇ ਕਿਧਰੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵੀ ਵੇਦਾਂਤ ਦੇ ਰਚੇ ਅਰ ਬੜੇ ਬੜੇ ਪੰਡਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਰਥ ਹੋਏ ਪਰ ਓਹਨਾਂਨੂੰ ਕੋਈ ਜਿਤ ਨ ਸਕਿਆ ਓਹ ਅਕਸਮਾਤ ਹੀ ਇਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਗਏ ਓਥੇ ਇਕ ਮੰਡਲ ਮਿਸਰਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬੜੀ ਵਿਦ੍ਵਾਨ ਸੀ ਓਸ ਨਾਲ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਰਥ ਹੋਇਆ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਦਿਨ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਰਥ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਅੰਤ ਨੂ ਅਲੰਕਾਰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਵਿਚ ਆਂਨਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀ ਤਾਂ ਰੈਹਗਏ ਅਰ ਓਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਜਿਤਲਿਯਾ ਏਸਦਾ ਕਾਰਨ ਏਹ ਸੀ ਕਿ ਓਹ ਬਾਲ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਸਨਅਰ ਬ੍ਰਹਮਚਰਯ ਥੀਂ ਹੀ ਓਹਨਾ ਨੇ ਸੰਨਯਾਸ ਧਾਰੇ ਲਿਆ ਸੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਤ੍ਰੀ

ਸਪਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾਸੀ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਏਸ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਸੀ ਤਦ ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਏਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਬਾਤ ਨਹੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏਸ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦਾ ਵੀ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਲੈਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਕਸਮਾਤ ਹੀ ਓਸ ਦਿਨ ਓਸ ਨਗਰੀ ਦਾ ਰਾਜਾ ਦੇਵਗਤੀਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ ਓਹਦੇਮੇਹਲਾਂ ਵਿਚ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਸੋਗ ਪੈਗਿਆ ਅਰ ਓਸਦੀਆਂਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਅਜੇਬਾਲ ਉਮਰਾਤੇਜਵਾਨ ਅਰ ਇੰਦ੍ਰ ਦੀਆਂ ਅਪਸਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸੁੰਦਰਤਾਈ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂਵੀ ਘਟ ਨਹੀਂ ਸਨ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤੀਦੇਮਰਜਾਨ ਕਰਕੇ ਬੜਾ ਹੀ ਦੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਹਾਰ ਸਿੰਗਾਰ ਉਤਾਰ ਦਿਤੇ ਸਿਰਦੇ ਵਾਲ ਖੋਹ ਦਿਤੇ ਕੋਮਲ ਛਾਤੀਆਂ ਪਿੱਟ ੨ ਕੇ ਲਾਲ ਕਰਲਈਆਂ ਅਰ ਹਾਲੋਂਬੇਹਾਲ ਹੋਗਈਆਂ ਤਾਂ ਏਹ ਵੇਲਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀਨੇ ਚੰਗਾ ਸਮਝਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਓਹ ਵੈਸੇਹੀ ਕਿਸੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਭੋਗ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਓਸਦੇ ਬਾਨੇ ਨੂ ਲਾਜ ਲੱਗਦੀ ਏਸਵਾਸਤੇ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੇਯੋਗਸ਼ਕਤੀਨਾਲਅਪਨੀਦੇਹਨੂੰ ਤਿਆਗਦਿਤਾ ਔਰ ਦੇਹਤਿਆਗਨ ਤੋਂ ਪੇਹਲਾਂ ਹੀ ਅਪਨੇ ਚੇਲੇਆਨੂੰਆਖਦਿਤਾਂ ਕਿ ਏਹ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਇਤਨੇ ਕਾਲ ਤਕ ਸਵਾਧਾਨ ਰਹੇ ਇਸਤੋਂ ਪੇਹਲਾਂ ਇਸਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਰ ਆਪ ਓਸ ਮੋਏ ਹੋਏ ਰਾਜੇ ਦੀਦੇਹਵਿਚਚਲੇਗਏ ਅਰ ਰਾਜਾ ਫੇਰ ਜੀਓ ਉਠਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਬੜਾ ਅਨੰਦ ਤੇ ਹਰਖ ਹੋਇਆਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਿਚਲੇ ਭੇਦ ਦੀ ਕੀ ਖਬਰ ਜਦ ਰਾਤ ਸਮੇ ਰਾਨੀ ਨਾਲਜਾਕੇ ਸੰਗ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਕਲੋਲ ਅਰ ਕ੍ਰੀੜਾਂ ਨਾਲ ਅਜੇਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਜੋ ਕੇਹਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਸਨ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਾਨੀ ਨੂੰ ਬੜਾ ਹੀ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਅਰ ਅਚਰਜ ਹੋਈ ਕਿ ਅਜ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬੜਾ ਬਲਵਾਨ ਹੋਗਿਆ ਹੈ ਅਗੇ ਕਦੀ ਭੀ ਰਾਜਾ ਦੇ ਸੰਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਜੇਹੀ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਫੇਰ ਸਵਾਮੀਜੀ ਰਾਜਾ ਦੀ ਦੇਹਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਅਪਨੀ ਦੇਹੀ ਵਿਚ ਆਗਏ ਓਧਰ ਤਾਂ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਸੋਗ ਪੈਗਿਆ ਅਰ ਏਧਰ ਸਵਾਮੀ ਜੀਨੇ ਓਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਰਥ ਆਨ ਕੀਤਾ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਜਿਤ ਲਿਆ ॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵਜੀ ਭੀ ਏਸਵਿਦਯਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਨਦੇ ਸਨ ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਬੜੀਆਂ ਬੜੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵਖਾਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਜਨਮਸਾਖੀ ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਬ ਕੁਝ ਮਲੂਮ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਹ ਅਕਾਸ ਵਿਚ ਉਡਦੇ ਵੀ ਰਹੇ ਸਨ ਤੇ ਕਈਆਂ ਦੇ ਦਿਲਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਬਾਤਾਂਦਸਦੇਰਹੇਅਰ ਕਈਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁਰਾਦਾਂ ਓਹਨਾਂ ਥੀਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ॥

ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ਿਵਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ ਓਸ ਵੇਲੇ ਜੇਹੜਾ ਪਰੋਹਤ ( ) ਗੋਰਜਾਂ (ਪਾਰਬਤੀ) ਦੀਕੁੜਮਾਈ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ ਓਨਾਂ ਨੇ ਓਸਨੂੰਉਸਦੀਦਖਨਾਬਦਲੇਅਪਨੀ ਧੂਨੀ ਦੀ ਭਬੂਤ ਦਿਤੀ ਓਹ ਵਿਚਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਨ ਓਥੋਂ ਤਾਂਚੁਕਕੇਲੈ ਟੁਰਿਆ ਜਦ ਥੋੜੀ ਦੂਰਗਿਆ ਤਾਂ ਮਨਵਿਚਵਿਚਾਰਕਰਨਲਗਾ ਕਿਏਹਸੁਆਹ ਮੇਰੇ ਕਿਸ ਕੰਮ ਆਵੇਗੀਮੇਰੀ ਮੇਹਨਤਤਾਂਪੱਲੇ ਨਹੀਂ ਪਈ ਏਹ ਵਿਚਾਰਕਰਕੇ ਓਹ ਭਬੂਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਸੱਟ ਦਿਤੀ ਜਦ ਓਹ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਪਈ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰਾਤ ਹੀਰੇਲਾਲਮੋਤੀਹੀ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਨ ਨੇ ਬੜਾ ਪਸਚਾਤਾਪ ਕੀਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਕਉਂਨਾ ਲਿਆਂਦੀਜਦ ਸ਼ਿਵਜੀ ਵਿਆਹੁਨ ਵਾਸਤੇਆਏਤਾਂਓਹਨਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਬੜਾ ਭਯਾਨਕ ਸੀ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਭਬੂਤੀਰਮਾਈਹੋਈ ਸੀ ਤੇ ਰੁੰਡਾਂ ਦੀਮਾਲਾ ਗਲ ਵਿਚ ਪਈਹੋਈਸੀ ਤਾਂਲੋਕਾਂਦੇਕੈਹਨ ਕਰਕੇ ਯੋਗਸ਼ਕਤੀ(ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ) ਨਾਲ ਬਾਰਾਂਬਰਸਦੇਬਾਲਬਨਗਏ ਅਰਨਾਦਵਜਾਓਨ ਕਰਕੇ ਸਬ ਦੇਵਤੇਓਹਨਾਂਦੀਜੰਞਵਿਚਆਗਏ ਅਰਵਿਚੋਂ ਦੋਬਾਲਕ ਹਨੂਮਾਨ ਅਰ ਛਨਿੱਛਰ ਸਨ ਪੈਹਲਾਂ ਜਦ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲਸਮਝਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾਵਨ ਵਾਸਤੇਲੈਗਏ ਤਾਂ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇਥਾਲੀਆਂਵਿਚਮਿਠਆਈ ਰੱਖੀ ਓਹ ਕੈਹਨ ਲੱਗੇ ਅਸੀਂ ਜਦ ਦੇ ਜੰਮੇ ਹਾਂ ਕਦੀ ਥਾਲੀ ਵਿਚ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆਖੁਲ੍ਹਾ ਹੀ ਖਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਓਸ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਜੰਞ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਕਈਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਠਾਈ ਬਨਾਕੇ ਰਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਸਬਪਦਾਰਥਖਾਲਿਆਅਰਆਪੋ ਵਿਚ ਲੜਦੇਝਗੜਦੇਸ਼ਿਵਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਪਾਸ ਗਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਭੁੱਖੇ ਹੀ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹਨਾਂਨੇ ਅਪਨੇਪਾਸੋਂਥੋੜਾ੨ਟੁਕੜਾ ਰੋਟੀ

ਦਾ ਦਿਤਾ ਅਰ ਓਹ ਰਜ ਗਏ ਏਤਨੇ ਵਿਚ ਪਾਰਬਤੀਦਾ ਪਿਤਾ ਵੀ ਉਲ੍ਹਾਮਾ ਲੈਕੇ ਰੋਂਦਾ ਪਿਟਦਾ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂਸ਼ਿਵਾਂਨੇ ਅਪਨੇ ਪਾਸੋਂ ਚੌਲਾਂ ਦੇ ਦਾਂਣੇ ਦਿਤੇ ਕਿ ਓਸ ਕੋਠੜੀਵਿਚ ਸੁਟ ਦਿਓ ਜਦ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਚੌਲ ਸਟੇਤਾਂ ਓਸ ਤਰਾਂਹ ਨਾਨਾ ਪਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਮਿਠਾਈਆਂ ਨਾਲ ਕੋਠੜੀ ਭਰ ਗਈ॥

ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਰਮਾਨ ਮਹਾ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਸਾਰੇਲਿਖੇ ਜਾਨ ਤਾਂ ਪਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਹੀਇਕਵੱਖਰੀਕਤਾਬ ਬਨ ਜਾਵੇ ਓਸ ਵੇਲੇ ਦਿਆਂ ਰਿਖੀਆਂ ਮੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਬੜੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ ਅਪਨੇ ਕਈ ਰੂਪ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਹੋਰਵੀ ਓਹਨਾਂ ਵਿਚ ਬੜੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਸਨ ਪਰ ਜਕਰ ਹੁਨਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਹਰ ਇ ਮੁਲਕ ਦੀਆਂ ਤਵਾਰੀਖਾਂਤੇਪੁਰਾਤਨ ਇਤਹਾਸਾਂਨੂ ਵੇਖ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜੇਹੀਕੌਮਨਹੀਨਿਕਲੇਗੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਰਓਸ ਨਾਲ ਰੋਗ ਹਟਾਉਨ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਨ ਹੋਵੇ।

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦਾ ਵਰਨਨ

ਏਹ ਓਹ ਚੀਜ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰ ਭੇਦ ਵੀ ਮਲੂਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਚੀਜ ਹਾਂ ਏਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਤਾਂ ਯੋਗ ਵਿਦ੍ਯਾ ਹੀ ਹ ਜੋ ਮਹਾਤਮਾ ਜਨ ਯੋਗਾਭਯਾਸਕਰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਏਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਇਲਮ ਉਲਰੂਹ, ਤਸਵਫ, ਗਿਆਨ, ਤਸਖੀਰ ਇਲਮਗੈਬ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਮਾਰਫਤ (ਵੇਦਾਤ) ਅਰ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਕਈ ਨਾਮ ਹਨ ਮਾਇੰਡੀਰੀਡੰਗ,ਕੈਰੈਕਟ੍ਰਰੀਡੰਗਸਜੇਸਨ,ਥਿਊਗਪਟਸ ਅਰਫਾਰਮੀਵਿਚ ਵੀ ਕਈ ਹਨ ਕੁਵਤ ਮਿਕਨਾਤੀਸੀ, ਕਾਸ਼ਫੇ ਕਰਾਮਾਤ ਇਲਮਗੈਬ,ਫਤੇਆਲਮ, ਬਸ਼ਾਰਤ, ਉਰਫਾਨ, ਜ਼ਮਾ- ਸ਼ਮ,ਰੌਸ਼ਨਜ਼ਮੀਰੀ ਪਰਮੰਸਕ੍ਰਤ ਵਿਚ ਏਸ ਦਾ ਨਾਮ ਯੋਗ, ਬ੍ਰਾਹਮਾਂਡ ਆਕਰਖਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਹੈ ਏਸ ਵਿਦ੍ਯਾ ਨਾਲ ਮਨੁਖ ਬੜੇ ਬੜੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਏਸ ਨਾਲ ਹਰਇਕਨੂੰ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾਦਰਸ਼ਨਕਰਕੇਬ੍ਰਹਮਅਰਬਾੜ

ਅਹਿਬ੍ਰਹਮੋਸਮੀ(ਮੈਬ੍ਰਹਮ ਹੂੰ)ਦੀ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ॥

ਮਨੁਖ ਦੇ ਤਿਨ ਹਿਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਮਾਦਾ, ਅਕਲ (ਬੁਧਿ) ਰੂਹ(ਜੀਵ) ਅਕਲ ਦੋ ਤਰਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹ ਮਫਰਦ ਅਰ ਮਰੱਕਬ (ਦਿਮਾਗ)ਮਰੱਕਬ ਅਕਲ ਜਦ ਅਪਨੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਹੈਤਾਂ ਓਸਦੇ ਕੰਮਦਾ ਅਸਰ ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰਮਨਖ ਵੇਖਕੇਹੈਰਾਨ ਰੈਹਜਾਂਦਾਹੈ ਏਸ ਅਸਰ ਨਾਲ ਓਹ ਬਾਤਾਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਹੜੀਆਂ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਨ ਵਾਲੀਆਂ ਲਿ-ਖੀਆਂ ਹਨ॥

ਸਾਧਾਰਨ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਮਨੁਖ ਦੇ ਦਿਮਾਗਤੇ ਅਜੇਹੀ ਹਾਲਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਤਰਾਂ ਕਿ ਮੰਨੁਖ ਸੁਤਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸਪਨਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨਾਲ ਇੰਦ੍ਰੇ ਸਿਥਰਰੈਂਹਦੇਹਨ ਪੰਜ ਕਰਮ ਇਦਰੇ ਅਰ ਪੰਜ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦੇ ਇਦਰੇ ਹਨ।

ਮੱਧਮ ਗਿਆਨ ਵੇਲੇ ਮਨੁਖ ਦੀ ਓਹ ਦਸ਼ਾ ਹੁੰਦੀਹ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਖਿੱਚਨ ਵੇਲੇਜਾਂਕਿਸੇਦੀ ਉਮੈਦ ਰਖਨ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰ ਓਸ ਵੇਲੇ ਓਸ ਦੇ ਇੰਦਰੇ ਵਸ ਵਿਚ ਹੋਜਾਂਦੇ ਹਨ॥।

ਉਤਮ ਗਿਆਨ ਵੇਲੇ ਮਨਖ ਤੇ ਓਹਹਾਲਤ ਆਂਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮਾਨੰਦ ਆਖਦੇ ਹਨ ਅਰ ਓਸਦੇਅੰਦਰਜੇਹੜਾਦੁਵਤ ਦਾ ਪੜਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਉਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਅਪਨਾ ਜੀਵ ਹੀਪਰਮਾਤਮਾ ਰੂਪ ਨਜ਼ਰਆਂਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਰਹ ਆਪੋ ਵਿਚ ਮਿਲ ਬੈਠਦੇ ਹਨ।

ਜਦ ਮਨੁਖ ਏਸ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਆਨੰਦ ਸਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਥਅਸਰ ਤੇ ਵਿਦਜਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਕਰ ਨਾਂ ਚਾਹੇ ਹਥ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੇ ਇਛਾ ਵਾਨ ਵੀ ਏਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਜਾਂ ਦੋ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੀਸਰੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕੋਈ ਹੀ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਕਿ ਪੈਹਲੀ ਹੀ ਹਾਲਤ (ਵਿਵਸਥਾ)ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਕੇ ਓਹਨਾਂਨੂੰ ਕੁਝ

ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਜ-ਧੱਜ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਨ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਓਹ ਬੜੇ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੋਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਓਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸ਼ੈ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਚਾਹ ਜਾਂ ਇਛਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ।

ਪਰ ਏਹ ਸਬ ਕੁਝ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਯੋਗਾਭਯਾਸਨਾਲਹੀਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾਂ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਤਸੱਵਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਖਿੱਚਨਾ ਮੁਰਾਕਬਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਇਛਾ ਕਰਨੀ ਏਹਨਾਂਬਾਤਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਅਪਨੇ ਸਰੀਰਦੇ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂਨੰ ਵਸਵਿਚਕਰਲੈਂਦਾ ਹੈ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੇ ਨਿਯਮ

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦਾ ਅਸਰ ਹਰ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸਰ ਸਿਰਫ ਓਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰਲੈਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ ਏਸ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਸੂਰਜ ਚਾਂਦ ਤਾਰੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਰ ਹੋਰ ਜੀਵਾਂ ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਜਿਤਨੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੁੰਦਰ ਅਰ ਮਨਮੋਹਨੀਆਂ ਹਨ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਬੜੀ ਛੇਤੀ ਸਕਦਾਹੈ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ (ਹੁਸਨ) ਦਾ ਅਸਰ ਅਰ ਸੁਰੀਧੀ ਦਾ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਿਆਂ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਸਰਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕ੍ਰੋਧ ਭਰਿਆਂ ਨੇ ਾਂਦਾ ਅਸਰਵੀਹੁੰਦਾਹੈਅਰ ਪ੍ਰੇਮ (ਮੁਹੱਬਤ) ਦਾ ਅਸਰ ਤਾਂ ਅਜੇਹਾ ਬਲਵਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਮਨੁਖ ਜਾਂ ਪੰਛੀ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਵਸ ਵਿਚ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ॥

ਮਿਠੀ ਅਵਾਜ ਅਰ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵੀ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸ ਵਾਸਤੇ ਲੈਕਚਰ ਦੇਨ ਵਾਲੇ ਅਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੇ ਰਾਗੀ, ਲੋਕਾਂ ਦੇਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ॥

ਪਸ਼ੂਵਾਂ ਵਿਚ ਵੀਅਸਰਹੁੰਦਾਹੈ ਓਹ ਇਕਦੂਜੇ ਤੇ ਅਸਰਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਮਨੁਖ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਅਫਰੀਕਾ ਵਿਚ ਇਕ ਤਰਾਂ ਦਾ ਸੱਪ ਹ ਜੇਹੜਾ ਅਪਨੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਕਿ ਓਹ ਕਿਸੇ ਜਨੌਰ

ਵੱਲ ਤਾੜੀ ਲਾਕੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰਕੇ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥

ਪੁਰਾਨੀਆਂ ਕਤਾਬਾਂ ਤੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਪੜਨ ਨਾਲ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮੁਕ ਮਹਾਤਮਾਂ ਨੇ ਅਮੁਕ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰਕੇ ਚੰਗਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਅਰ ਅਮੁਕ ਨੇ ਅਮੁਕ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਸ੍ਰਾਪ ਦੇਕੇ ਕੰ-ਗਾਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਅੰਧਾ ਲੂਲਾ ਲੰਗੜਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਏਥੋਂ ਤੀਕਵੀ ਸ੍ਰਾਪ ਦਿਤੇ ਕਿ ਜਾਓ ਤੁਮ ਇਤਨੇ ਦਿਨੋਂ ਤਕ ਮਰਜਾਓਗੇ ਅਰ ਇਕ ਰਿਖੀ ਨੇ ਦਰਯਾ ਨੂੰ ਡੰਡੇ ਮਾਰਕੇ ਵੈਹ ਪਿਛਾਂ ਹਟਾ ਦਿਤਾ ਇਤਜਾਦਿਕ ॥

ਏਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਤੋਂ ਏਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਮਨੁਖਾਂ ਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਿਆਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਸਕਦਾ ਮੈਸਮੈਰਜ਼ਮ ਵਿਚ ਜੇਹੜੀ ਨੀਂਦ ਜਾਂ ਗਫਲਤ ਮਾਮੂਲ (ਜਿਸਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਏ) ਤੇ ਲਿਆਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਓਹ ਮਿਕਨਾਤੀਸ (ਅਕਰਖਨ ਸ਼ਕਤੀ) ਦੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਏਹ ਚਾਰ ਪਰਕਾਰ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥

(੧) ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ
(੨) ਹੱਥ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ
(੩) ਦਮ ਯਾ ਫੂਕ ਮਾਰਨ ਅਥਵਾ ਸਾਹ ਨਾਲ
(੪) ਕਿਸੇ ਚਮਕਦਾਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ

ਹਥਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਪੰਜ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥

(੧) ਇਹ ਛੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਾਲੂਮ ਦੇ ਜਿਸਮ ਦੇ ਚਮੜੇ ਜਾਂ ਕਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਂਗਲੀਆਂ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਤਲੀਆਂ ਨਾਲ ਛੂਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥

(੨) ਏਹ ਲੰਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਏਹ ਸਰੀਰ ਦੇ ਚਮੜੇ ਜਾਂ ਕਪੜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ਸਗੋਂ ਓਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਇੰਚ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥

(੩) ਏਸਨੂੰ ਝਾਲੇ ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਏਹਨਾਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਸਵਾਇਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਰਤੋਂ ਛਾਤੀ ਤਕ ਅਰ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਸਿਰਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੀਕ ਅੱਗੇ ਪਿਛੇ ਵੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥

(੪) ਏਹਨਾਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਓਹ ਪੈਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੈਕੇ ਸਿਰ ਨੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਓਹਨਾਂਵਿੱਚਹਥਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਜਮੀਨ ਵੱਲ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਰੈਹੰਦੀ ਹੈ ਅਰ ਹਥ ਦੀਤਲੀ ਉਪਰ ਨੂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਅਰ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰੈਹੰਦੀਆਂ ਹਨ ਏਸ ਵਿੱਚ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨ ਸਿਰਦੇ ਉਤੇ ਲੇਜਾਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ॥
(੫) ਏਹ ਵਿਧੀ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਨੂ ਸੀਨੇ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਓਨ ਅਰ ਫੇਰ ਓਹਨਾਂ ਨੂ ਤੁਰੰਤ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਕਰਨਨਾਲਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰ ਏਸ ਵਿਧੀਨਾਂਲ ਵੀ ਅਮਲ ਦੀ ਗਫ਼ਲਤ ਜਾਂ ਨੀਂਦਓਤਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥

ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਏਸਦਾ ਕਰਨਾ ਬੜਾ ਹੀ, ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਏਸਦੀ ਏਹ ਵਿਧੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਹਲਾਂ ਸ੍ਵਾਸ ਨੂ ਅੰਦਰ ਖਿੱਚਨਾਂ ਅਰ ਫੇਰ ਸ੍ਵਾਸ ਨੂ ਅੰਦਰ ਇਸਥਿਤ ਕਰਨਾ ਅਰ ਫੇਰ ਸਵਾਸ ਨੂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਨਾ

ਮੈਸਮਰੈਜ਼ਮ ਸਿੱਖਨ ਵਾਲੇ ਨੂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਵਿਧੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਕਰਨਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਏਸ ਨਾਲ ਹੀ ਧਿਯਾਨਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਮਾਮੂਲਨੂ ਜਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥

ਆਮਲ ਨੂ ਨਜਰ ਪੱਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਸ਼ਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸੋ ਨਜਰ ਕਿਸੇ ਚਮਕਦਾਰ ਸ਼ੈ ਤੇ ਜਮਾਕੇ ਪੱਕੀ ਕਰੋ ਏਸ ਅਮਲ ਨੂੰ ਕਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਚੰਗੀਵਿਧੀ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਤੇ ਨਜਰ ਜਮਾਕੇ ਵੇਖਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚਮਕਦਾਰ ਸ਼ੈ ਨੂੰਅਰ ਓਸਤੇ ਨਜਰ ਜਮਾਕੇ ਵੇਖਨ ਦਾ ਹੈ॥

ਮੈਸ਼ਮਰੇਜ਼ਮ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਯੋਗਾਭ੍ਯਾਸਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇਹੜਾ ਮਨੁਖ ਮੈਸਵਰੇਜ਼ਮ ਨੂ ਸਿੱਖਨਾ ਚਾਹੇ ਓਸਨੂੰ ਪੈਹਲਾਂ ਗਿਆਂਨ (ਮਾਰਫਤ) ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਤਿੰਨ ਪਰਕਾਰ ਨਾਲ ਹੋਸਕਦੀ ਹੈ ਧਾਰਨਾ (ਮੁਰਾਕਬਾ) ਧਿਯਾਨ (ਤਸੱਵਰ) ਅਰ ਸਮਾਧੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਯੋਗਾਭਯਾਸ ਦੀ ਬੜੀ ਲੋੜ ਹੈ॥

ਅਰ ਏਸ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਨੂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰਖਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ॥

(੧) ਬੁਰਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਾ ਕਰੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਥੀਂ ਵੱਖ ਰਹੋ ਅਰ ਭੋਗ ਨਾ ਕਰੋ ॥

(੨) ਗਜ਼ਾ ਘੱਟ ਖਾਓ ਅਰਥਾਤ ਭੋਜਨ ਖਾਣਾ ਓਸਵੇਲੇ ਛੱਡ ਦਿਓ ਜਦਥੋੜੀ ਤ੍ਰੇਹ ਭੁਖ ਬਾਕੀ ਹੋਵੇ ਅਰ ਛੇਤੀ ਹਜ਼ਮ ਹੋਨਵਾਲੀ ਖਾਓ। ਮਦਮਾਸ ਥੋਮ, ਰੀਢਾ ਅਰ ਗਰਮ ਮਸਾਲੇ ਨੂੰ ਬਿਲ ਕੁਲ ਛੱਡ ਦਿਓ ਜਾਂ ਮਸਾਲਾ ਘੱਟ ਖਾਓ ॥

(੩) ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰੋ ॥

(੪) ਤੰਗ ਕਪੜੇ ਨਾ ਪੈਹਨੋ ॥

(੫) ਬਹੁਤੀ ਮੇਹਨਤ ਨਾ ਕਰੋ ਪਰ ਨਿਰੇ ਬੇਕਾਰਵੀ ਨਾਰਹੋ॥

(੬) ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰੋ ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲੋ ਅਰ ਕਿਸੇਨੂੰ ਦਿਲਦੁਖਾਵੀਂ ਬਾਤਨਾ ਕਹੋ ॥

(੭) ਵੱਡਿਆਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰੋ ॥

(੮) ਪਵਿਤ੍ਰ ਰਹੋ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾ ਰਹੋ ॥

(੯) ਅਮਲ (ਸਾਧਨ) ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇਫਿਕਰਤੇ ਧੰਦੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਓ ਨਾ ਬਹੁਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਰ ਨਾਹੀ ਗਮੀ ਕਰੋ ॥

(੧੦) ਦਿਨ ਰਾਤ ਵਿਚ ਪੰਜਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਰ ਅਠਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾਂ ਸਵੋਂ ।

(੧੧) ਸੰਸਾਰ ਨੂ ਨਾਸ਼ ਰੂਪ ਸਮਝੋ ॥

(੧੨) ਆਮਲ ਨੂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਏਹਉਪਰਲਿਖੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੇਹੜਾ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਿੱਧ ਹੋਜਾਵੇ।

ਆਮਲ ਨੂ ਧਾਰਨਾ ਅਰ ਧਿਆਨ ਦੀ ਸਿਧੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਰ ਓਹਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਵੇਲਾ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਅਰ ਮਕਾਨ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹੀ ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾਸ਼ੋਰ ਨਾਹੋਵੇਅਰ ਬਾਤ ਏਕਾਂਤ ਸਥਾਨ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਤ ਦਾ ਧਿਆਨ (ਤਸੱਵਰ) ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕੇਗਾ ਅਰ ਧਾਰਨਾ(ਮੁਰਾਕਬਾ) ਬਝ ਸੱਕੇ ਗਾ ਏਹ ਦੋਵੇਂ ਬਾਤਾਂ ਅਜੇਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕਾਗ੍ਰ ਚਿਤ ਅਰ ਯਕਸੂਈਦੀ ਬੜੀ ਹੀ ਲੋੜਪੈਂਦੀ ਹੈ ॥

ਸਾਧਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਓਹ ਧਿਆਨ

ਲਗਾਏਂ ਤਾਂ ਇਕ ਏਕਾਂਤ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਨ ਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਗੁਲ ਹੋਵੇ ਅਰ ਨਾ ਕੋਈ ਅਜੇਹੀ ਬਾਤ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਖਿਆਲ ਵਟ ਸਕੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਉੱਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਸਨ ਵਛਾਕੇ ਉਸਤੇ ਚੌਕੜੀਮਾਰਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠਨਾਚਾਹੀਦਾਹੈਕਿਸਿਰ ਸਿਧਾ ਰਹੇ ਅਰ ਲੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਡਿੰਗਨਾਂ ਪਵੇਅਰ ਏਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਨੇਤ੍ਰ ਬੰਦ ਕਰ ਲਵੇ ਅਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਲਗਾਵੇ ਅਰ ਚੇਤਨ ਕਰੇਅਰ ਚਿਤਵਿੱਚ ਏਹੀਧਿਆਨ ਲਗਾਵੇਕੇ ਮੈਂ ਸਾਖਸ਼ਾਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੇਪਾਸਹਾਂ ਅਰਉਸਦਾਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਅਨੰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ॥

ਨਿਰਾਕਾਰਦਾ ਧਿਆਨ ਲਗਾਉਨਾ ਬੜਾਹੀ ਕਠਨਹੈ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਸਾਕਾਰਦਾ ਧਿਆਨ ਲਗਾਉਨਾਂ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ਨੂੰ ਸਾਮ੍ਹਨੇਰੱਖਕੇ ਜਾਂ ਚਿਤਵਿੱਚਦੀ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨਕਰੇਅਰ ਉਸਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖਿਚੇ ਤਾਂ ਵੀ ਕੁਝ ਹਰਜ ਨਹੀਂ ਜਦ ਤਸੱਵਰ ਬੰਨ੍ਹ ਚੁਕੇ ਤਾਂ ਸੱਜੀ ਨਾਸਕਾ ਸੇ ਗੈਹਰਾ ਸੁਆਸਅੰਦਰਖਿੱਚੇ ਜੋਇਕਸਿਕਿੰਟ ਤਕ ਖਤਮ ਹੋਸਕੇ ਅਰਫਿਰ ਉਸਨੂੰਇਕਸਿਕਿੰਟ ਤਕ ਅੰਦਰ ਰੋਕ ਰਖੇ ਫੇਰ ਖੱਬੀ ਨਾਸਕਾ ਦੇ ਰਸਤੇ ਇਕਸਿਕਿੰਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਓ ॥

ਜਦਇਕਵਾਰਸੁਆਸ ਲਵੇਅਰਬਾਹਰਕਰਦੇਵੇਤਾਂ ਫੇਰ ਦੂਜਾ ਸੁਆਸ ਖੱਬੀ ਨਾਸਕਾ ਰਸਤੇ ਲੈਕੇ ਅਰ ਸੱਜੀਨਾਸਕਾਰਸਤੇਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੇ ਅਰ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਿ ਇਕ ਸਿਕਿੰਟ ਵਿੱਚ ਸੁਆਸ ਲਵੇ ਅਰ ਇਕ ਸਿਕਿੰਟ ਅੰਦ੍ਰ ਰੋਕ ਸਕੇ ਅਰ ਇਕ ਸਿਕੰਟ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰਕੱਢਦਿਓ ਅਰ ਏਸੇਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ੧੪ ਸੁਆਸ ਖੱਬੀ ਨਾਸਕਾ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਸੱਜੀ ਨਾਲ ਕੱਢ ਦੇਓਤਿੰਨ ਦਿਨ ਤੀਕ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਰੋ ਅਰ ਹਰਰੋਜ ਦਿਨਵਿੱਚ ਦੋਵਾਰੀਸਵੇਰੇ ਅਰ ਸਾਮਨੂੰ। ਪਰ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਪੇਟ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਉਸਵੇਲੇ ਮਤਕਰੋ ਏਹ ਹਰਰੋਜ ਤਿੰਨਦਿਨ ਤੀਕ ਲਗਾਤਾਰਕਰੋ।

ਜਦ ਇਕ ਸਿਕਿੰਟ ਦੇ ਸੁਆਸ ਵਾਲਾ ਸਾਧਨ ਪੂਰੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਕਰਲਵੇ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਸਿਕੰਟ ਵਾਲਾ ਸੁਆਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਅਰ ਉਸੇਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਏਕਾਂਤ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਏਸਸਾਧਨਵਿੱਚਤਿੰਨਾਂ,

ਸਿਕਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਵਾਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਖਿੱਚ ਅਰ ਤਿੰਨਾਂ ਸਿਕਿੰਟਾਂ ਤਕ ਅੰਦਰ ਰੋਕ ਰਖੇ ਅਰ ਤਿੰਨ ਸਿਕਿੰਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਪਰ ਇਕ ਸ੍ਵਾਸ ਸੱਜੀ ਨਾਸਕਾ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਖੱਬੇ ਰਸਤੇ ਕੱਢੇ ਅਰ ਦੂਜਾ ਖੱਬੀ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਸੱਜੀ ਰਸਤੇ ਕੱਢ ਦੇਵੇ ਅਰ ਦੋਹਾਂ ਰਸਤੇ ਸੱਤ ਸੱਤ ਸ੍ਵਾਸ ਲਵੇ ਅਰ ਸਾਰੇ ਚੌਦਾਂ ਸਵਾਸ ਇਕ ਵੇਲੇ ਜਦ ਆਸਨ ਜਮਾਕੇ ਬੈਠੋ ਅੰਦਰ ਖਿੱਚੋ ਅਰ ਰੋਕਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਓ ਏਹ ਸਾਧਨ ਤਿਨ ਦਿਨ ਤੀਕ ਇਕ ਦਿਨ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਸਵੇਰੇ ਦੋਪੈਹਰ ਅਰ ਸ਼ਾਮਨੂੰ ਕਰੋ ਪਰ ਪੇਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇ॥

ਜਦ ਤਿੰਨਾਂ ਸਿਕਿੰਟਾਂ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੋਜਾਵੇਤਾਂਪੰਜਾਂਸਿਕਿੰਟਾਂ ਵਾਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਓ ਪੈਹਲੀ ਤਰਾਂ ਹੀ ਤਿਨ ਦਿਨ ਤੀਕ ਅਰ ਦਿਨ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ੨ ਵਾਰੀ ਕਰੋ ਪਰ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਏਹ ਵਿਧੀਕਰਦੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ ਦਾ ਧਿਆਨ ਲਗਾਓਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈਜੇਕਰ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹੀ ਧਿਆਨਲਗਾਇਆ ਜਾਏ ਅਰ ਓਸ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਤ ਦੀ ਹੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰੈਹੰਦੀ ਜੇਕਰ ਏਹ ਕਠਨ ਸਮਝਕੇ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਛੇਤੀ ਮਿਲਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਸਕਦਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜੇਹੀ ਵਸਤੂਦਾਧਿਆਨ ਲਗਾਓਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਚੈਤੰਨ (ਜਾਨਦਾਰ) ਹੋਵੇ ਜੜ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਨਦਾਰ ਸ਼ੈ ਤੇ ਛੇਤੀ ਅਸਰ ਹੋਸਕਦਾ ਹੈ ਆਦ ਵਿਚ ਚੈਤੰਨ ਵਸਤੂ ਦਾ ਹੀ ਧਿਆਨ ਲਗਾਓਣਾ ਠੀਕ ਹ ਏਸ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜੇਕਰ ਜੜ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਵੀ ਤਸੱਵਰ ਬੰਨ੍ਹਲਿਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹਰਜ ਨਹੀਂ॥

ਏਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਸਾਧਨ ਦੀ ਮੁਦਤ ਸਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਰਦਿਓ ਅਰ ਸਵਾਸ ਦੀ ਮੁਦਤ ਸੱਤ ਸਿਕਿੰਟ ਤਕ ਦੀ ਕਰਦਿਓਅਰਕਿਸੇ ਚੈਤੰਨ ਵਸਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਓ ਕਿ ਓਹ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹ ਅਰ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਓਸ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ॥

ਸਤ ਸਿਕਿੰਡ ਦੇ ਸਵਾਸ ਵਾਲੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਜਾਨ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਸਾਧਨ (ਅਮਲ) ਦੀ ਮੁਦਤ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨ ਅਰ ਸ੍ਵਾਸ ਦੀ ਮਦਤ ਚੌਦਾਂ ਸਿਕਿੰਟ ਅਰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ੍ਵਾਸ ਚੌਦਾਂ ੨ ਕਰ ਦਿ

ਜਾਵਨ ਅਰਥਾਤ ਸੱਜੀ ਨਾਸਕਾਥੀਂ ਵੀ ਚੋਦਾਂ ਅਰ ਖੱਬੀ ਨਾਸਕਾ ਰਸਤੇ ਵੀ ਚੌਦਾਂ ॥

ਏਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਸਾਧਨ ਦੀ ਮੁਦਤ ੨੧ ਦਿਨ ਅਰ ਸ੍ਵਾਸ ਦੀ ਗਿਨਤੀ ਵੀ ਇੱਕੀ ਇੱਕੀਅਰ ਓਹਨਾਂਦੇਖਿੱਚਨਰੋਕਨਅਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਨ ਦੀ ਮੁਦਤ ੨੧ ਇਕੀ ਸਿਕਿੰਡ ਕਰ ਦਿਓ ਅਰ ਜਿਸ ਸ਼ੈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਏ ਓਹ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਖਿਯਾਲ ਵਿਚ ਓਸਦੇ ਸਾਮ੍ਹਨੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਖੜੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ॥

ਤਸੱਵਰਦੇ ਨਾਲ ਆਮਲ ਕਿਸੇਸ਼ੈ ਦਾ ਖਾਕਾ ਅਪਨੇਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਸੌਖਾ ਹੀ ਉਤਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਦ ਤੀਕ ਏਹ ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ ਤਦ ਤੀਕ ਓਸ ਸ਼ੈਨੂੰ ਮਤਾਸਰ (ਅਸਰਕਬੂਲ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਜਿਸਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ) ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤਸਵੱਰ ਖਿਆਲ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।ਤਸੱਵਰ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਬੜੇ ਵਿਚਿੱਤ੍ਰ ਤੇ ਬਲਵਾਨ ਹਨ ਏਹ ਓਹ ਬਲਾ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠੀ ਬਾਤ ਨੂੰ ਸੱਚੀ ਅਰ ਨਕਲੀ ਸ਼ੈ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਕਰ ਵਖ਼ਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਲਮ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ ਵਿਚਬੁਧਿ[ਅਕਲ] ਦੀ ਖੇਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਕਲਾ ਚੀਜ਼ ਵੀ ਅਸਲੀ ਹੀ ਨਜ਼ਰਆਉਂਦੀ ਹੈ ॥

ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚ ਇਕ ਏਹ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀਹੋਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਓਹਹਰਸ਼ੈ ਅਰ ਹਰਬਾਤਦਾ ਖਾਕਾ ਅਪਨੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਸੌਖਾਹੀਓਤਾਰਸਕੇਅਰਓਸਨੂੰ ਹੈਤਰੀਮਤਾਸਰਕਰਦੇ ਅਰ ਜਦ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਸ ਬਾਤਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰ ਲੈਂਦਾਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀ ਪੈਹਲੀ ਪੌੜੀ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਕੇ ਦੂਸਰੀ ਪੌੜੀ ਤੇ ਪੈਰ ਰਖਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਤਸੱਵਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਔਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰ ਬੜਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਏਸਦਾ ਨਾਮ ਮੁਰਾਕਬਾ ਹੈ ਅਰ-ਥਾਤ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨੀ ॥

ਤਸੱਵਰਦੇ ਪਿਛੋਂਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇਨੂੰ ਮੁਰਾਕਬੇ (ਸਾਧਨਾ) ਦਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮੁਰਾਕਬੇ ਵਿਚ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲ ਦੀ ਤਬੀਯਤ ਦਿਲ ਅਰ ਦਿਮਾਂਗ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂਦੀ ਇਕਾ-ਗ੍ਰਤਾਈ ਅਰ ਪੂਰੀ ਬੇਫਿਕਰੀ ਹਾਸਲ ਹੋਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਓਸ ਲੇਵੇ

ਓਸ ਥੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਫਿਕਰ ਦੂਰਰੈਹਨਗੇਮਿਰਫਓਸਥਾਤ ਦਾ ਹੀ ਖਿਯਾਲ ਜਾਂ ਤਸੱਵਰ ਰਹੇ ਜਿਸ ਦਾ ਚਾਹੀਦਾਹੋਵੇ ਮੁਰਾਕਬੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੇ ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਤਿਨ ਹਾਲਤਾਂ ਆਓਂਦੀਆਂ ਹਨ॥

(੧) ਪਹਲੀ ਹਾਲਤ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਧਨ ਕਰਨਵਾਲੇ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਅਰ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਰਹੰਦਾ॥

(੨) ੨ ਮਿਟ ਅਰ ੨੨ ਸਿਕਿੰਡ ਤਕ ਕੋਈ ਫਿਕਰ ਨੇੜ ਨਹੀਂ ਆਓਂਦਾ॥

(੩) ਏਸ ਹਾਲਤਵਿਚ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦਿਲ ਤੇ ਦਿਮਾਗ ੩ ਘੰਟੇ ਤਕ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਰ ਫਿਕਰ ਥੀਂ ਹੈਰਤ ਰੈਹੰਦਾ ਹੈ॥

ਮੁਰਾਕਬੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਵਸਤ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਓਸਦਾ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਏਸ ਇਛਾ ਨਾਲ ਕਿ ਓਹ ਸ਼ੈ ਓਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਜਾਏ ਯਾ ਓਸਦੀ ਤਾਬਿਆਵਿੱਚਹੋਜਾਏਸਾਧਨਕਰਨਵਾਲਾਜਿਸਸ਼ੈਨੂੰਚਾਹੇ ਓਸਨੂੰਓਸ ਮੁਰਾਕਬੇਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਆਪਨੇ ਵਸ ਵਿਚ ਅਰ ਅਧੀਨ ਬਨਾਸਕਦੀ ਹੈ ਅਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਕਰਨਵਾਲਾਹੁਕਮ ਕਰੇ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਓਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੇਸਰੇਜ਼ਮ ਵਾਲੇ ਏਹਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪੰਜਾਂਬਾਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਦਾ ਜਾਂਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਂਦਾਹੀ ਮੁਰਾਕਬਾ ਕੀਤਾ ਜਾਏਤਾਂਬੜਾਚੰਗਾਹੈ। ਰੂਪ, ਬਲ, ਧਨ, ਆਨੰਦ, ਬੁਧਿ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥

ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਓਸ ਵਸਤਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਓਹ ਇਛਾ (ਮੁਰਾਕਬਾ) ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਸ ਸਾਸਤੇ ਜੇਕਰਬਲ ਦਾ ਮੁਰਾਬਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਬਲ (ਤੰਦਰੁਸਤੀ) ਪ੍ਰਾਪਤਹੁੰਦੀਹੈ ਜੇਕਰ ਰੂਪ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਰੂਪ (ਖੂਬਸੂਰਤੀਹੁਸਨ) ਜੇਕਰ ਆਨੰਦ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਆਨੰਦ ਜੇਕਰ ਬੁਧੀ (ਅਦਰਾਕ) ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਬੁਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥

ਏਹ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਮਨੁਖ ਵਿਚ ਇਕ

ਅਜੇਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ ਓਹਜਿਸਨੂ ਚਾਹੇ ਆਪਨੇ ਵਸਵਿਚ ਕਰ ਲਵੇ ਅਪਨਾ ਮਤੀਹ ਬਨਾ ਲਵੇ ਤਾਂ ਪਰਾਚੀਨ ਹਕੀਮਾਂ ਨੇ ਵੀ ਏਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਹੋਨ ਕਰਕੇ ਏਹਕਿਹਾ ਸੀਕਿ "ਵਸ ਵਿਚਕਰੋਅਰ ਤਾਬਿਆਦਾਰਬਨਾਓਤੇਹੁਕਮਕਰੋਤੁਹਾਡਾਹੁਕਮਮੰਨਿਆਜਾਵੇਗਾ ਓਸਦਾ ਪਾਲਨਕੀਤਾਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਏਹ ਬਾਤ ਥੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਦਿਲ ਲਾਕੇ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹ ਨਹੀ ਤੇ ਕੁਛ ਪੱਲੇ ਨਹੀ ਪੈਂਦਾ ॥

ਹਕੀਮਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਕ ਏਸ ਤਰਾਂਦਾ ਫਿਰਕਾ (ਗ੍ਰੋਹ) ਹੈ ਓਹ ਕਿਸੇ ਸਰਸ਼ਜਾਂ ਰੋਗਨੂੰਕੁਝਸ਼ੈ ਨਹੀ ਸਮਝਦੇ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਪੱਕੀ ਬਾਤ ਬੈਠੀ ਹੋਈਹੈਕਿ ਬੀਮਾਰੀ ਜਾਂਰੋਗ ਵਿਚਾਰ ਮਾਤ੍ਰ (ਖਿਯਾਲ ਕਰਕੇ) ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤਬੀਯਤ ਤੇ ਅਸਰ ਕਰਕੇ ਇਸਜਾਨ ਵਾਸਤੇ ਦਖਦਾਈ ਅਰ ਮ੍ਰਿਤੂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਏਸ ਮਤ ਦੇ ਲੋਗਰੋਗੀ ਨੂੰ ਏਹ ਆਖਕੇ ਅਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇਕੇ ਅਰੋਗ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਓਹ ਰੋਗੀ ਹੀ ਨਹੀ ਅਰੋਗ ਹੈ ਓਸਨੂ ਕੋਈ ਰੋਗ ਨਹੀ ਹੈ ਏਸੇਤਰਾਂ ਜਦ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਏਸ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹਵੀ ਉਪ੍ਰਲਿਖਿਆਂ ਹਕੀਮਾਂ ਵਾਂਗ ਰੋਗ ਨੂੰ ਦੂਰਕਰਸਕਦਾਹੈਅਰਜੋਤਬਦੀਲੀਜਾਂਫਰਕਖਿਲਤਾਂ (ਉਨ ਬਾਂਲ-ਗਮ ਸਫ਼ਰਾ ਸੌਦਾ)ਵਿਚਆਜਾਂਦਾਹੈਓਸਨੂਓਹਆਪਨੇਦਿਮਾਗਅਰ ਰੂਹਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਅਸਰ ਨਾਲ ਦੂਰਕਰਕੇ ਓਹਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ(ਪਿਆਰ) ਪੈਦਾਕਰਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਏਹਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਅਰੋਗਤਾਈ ਹੈ ॥

ਮੁਰਾਕਬਾ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਤਕ ਦਿਨ ਵਿਚਦੋਵਾਰੀਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਸਵੇਰੇ ਅਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ । ਪਰ ਜੇਕਰ ਚਾਰ ਵਾਰੀ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹਰਜ ਨਹੀ ਅਰ ਜਿਤਨੀ ਵਾਰੀ ਕਰੋ ਇਕ ਵਾਰ ਵਿਚ ਘਟ ਤੋ ਘਟ ੨੦ ਮਿੰਟ ਕਰੋ। ਮੁਰਾਕਬਾ ਪੈਹਲੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ੩੦ ਮਿੰਟ ਤਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਦੂਜੇ ਵਿਚਇਕ ਘੰਟੇ ਤੀਕ ਅਰ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਧਾਂਓਂਦਿਆਂ ੨ ਕਈ ਕਈ ਘੰਟੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ੈ ਪਰ ਮੁਰਾਕਬੇ ਤੇਸ੍ਵਾਸ ਦੇ ਭੇਦ ਹਨ(ਦਮਦੇ ਕੈਦ ਕਰਨ ਅਥਵਾ ਸਮਾਧੀ) ਵਿਚਬੜਾ ਫਰਕ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਰਾਕਬੇ ਵਿਚ ਤਾਂ ਇਕਾਗ੍ਰਚਿਤ ਹੋਕੇ ਤਸੱਵਰਬੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰਸਵਾਸਖਿਚਕੇਉਸਨੂੰ ਰੋਕਕੇਫੇਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਈਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਮਾਧੀ ਵਿਚ ਸ੍ਵਾਸਨੂੰ ਦਸਮ ਦ੍ਵਾਰ (ਤਾਲੂ) ਵਿਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮਦੀਆਂ ਪੰਜ ਬਾਤਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ ਓਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੈਹਲੀ ਰੂਪ (ਖੂਬ ਸੂਰਰਤੀ) ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਏਸਤੇਅਮਲ ਕਰਨਾਂ ਚਾਹੇਓਹ ਏਸਤ੍ਰਾਂ ਕਰੇ।

ਸਾਧਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਮਲ ਇਕਾਂਤ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਆਸਨ ਜਮਾਕੇ ਸ਼ੁਧ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਏਸਤਰਾਂ ਬੈਠੇ ਕਿ ਓਸ ਦੀ ਪਿਠ ਸਿਧੀ ਖੜੀ ਰਹੇ ਅਰ ਪਿਠ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਵਲ ਵਿੰਗ ਨਾ ਪਵੇ ਸਿਰ ਸਿਧਾ ਰਹੇ ਨੀਵੇਂ ਨਾ ਝੁਕੇ ਅਰ ਫਿਰ ਆਮਲ ਅਪਨੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਏ ਅਰ ਓਸੇਤ੍ਰਾਂ ਹੀਸ੍ਵਾਸ ਲਵੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਤਸੱਵਰ ਜਾਂ ਧਿਆਨਲਗਾਓਨਵੇਲੇਲਿਆਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਕਨਾਸਕਾਰਸਤੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਕੇ ਦੂਜੀ ਰਸਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੇ ਪਰ ਸ੍ਵਾਸ ਗੈਹਰਾ(ਲੰਮਾ)ਨਹੋਵੇਫੇਰਇਕਾਗ੍ਰਚਿਤਹੋਕੇ ਅਰ ਮਨ ਨੂੰ ਰੋਕਕੇਚਿਤਵਿਚ ਏਹ ਤਸੱਵਰਬੰਨਕੇ ਕਿਮੈ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਵਾਲਾ(ਖੂਬਸੂਰਤ) ਹੂੰ ਅਰਮੂੰਹੋਂਵਾਰ੨ਏਹੋਨਿਕਲਦਾ ਰਹੇ॥

ਏਸ ਦੇਪਿਛੋਂ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਏਹ ਸਮਝੇ ਕਿ ਓਸ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਲੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਰ ਉਸਦਾ ਕਰੂਪ ਸੁੰਦਰਸਰੂਪ ਚਲਿਆ ਹੈ ਓਸਦਾ ਰੰਗ ਸਾਫ ਹੋ ਚਲਿਆ ਹੈ ਨੱਕ ਚੀਠੀਕਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੋਟੀਆਂ ਤੇ ਕਟੀ ਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਓਸ ਦੇ ਹੇਠ ਜ਼ੁਲਾਬੀਹੋਚਲੇ ਹਨ ਹੋਰ ਸਬ ਜੋੜ ਸੁੰਦਰ ਹੋਚਲੇ ਹਨ॥

ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮਲ ਨੂੰ ਏਸ ਅਮਲ ਨਾਫਤ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਮਲੂਮ ਹੋਜਾਏਗਾ ਕਿਓਹ ਬਦਸੂਰਤ ਥੀਂ ਬੜਾ ਖੂਬ ਸੂਰਤ ਮਨੁਖ ਹੋਚਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿਮੁਰਾਕਬੇਨਾਲਇਵਫਰਜ਼ੀ ਬਾਤ ਠੀਕਮਲੂਮ ਹੋਜਾਏਗੀ ਅਰ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਬਾਤਦੀ ਇਛਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਜਾਵੇਗੀ॥

ਜਦਆਮਲ ਇਹ ਬਾਤ ਸਿਧ ਕਰਲਵੇ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਚਾਰ

ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਧ ਕਰ ਲਵੇ ਜਦ ਤੁਸੀ ਪੂਰਾ ਸਾਧਨ ਕਰ ਲਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਹੋਰ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਾਯਾ ਪਟਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥

ਯਕਸੂਈ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਕਸਦੀ ਹੈ

(੧) ਜੇਹੜਾ ਕੰਮ ਕਰੋ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੋ ਕਿ ਓਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਜਾਓ ਕੰਮ ਭਾਵੇਂ ਕੇਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਤੁਸੀ ਏਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਲੀਨ ਹੋਵੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਓਥੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਹੋਨਵੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਏਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਏਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਓਸ ਪਾਸੇ ਚਿਤ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨੇਦੇਵੋ ਏਹ ਬਾਤ ਪੈਹਲਾਂ ਤਾਂ ਬੜੀ ਔਖੀ ਮਲੂਮ ਹੋਏਗੀ ਪਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮਸ਼ਕ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਾਦੀ ਹੋਜਾਵੇਗੀ ਇਕ ਸਿਯਾਨੇ ਦਾ ਕਥਨ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ਼ਕ ਮਜਾਜ਼ੀ (ਕਿਸੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਸਾਰੀ ਵਸਤਵਰ ਤੇ ਮੋਹਤ ਹੋਨਾ ਪਿਆਰ ਪਾਨਾ) ਅਰ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਯਕ ਸੂਈ (ਏਕਾਗ੍ਰ) ਹੋਨ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਬਨਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਏਸ ਤੋਂ ਹਟਕੇ ਓਹ ਲੋਕ ਇਸ਼ਕ ਹਕੀਕੀ (ਸੱਚਾ ਇਸ਼ਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ) ਅਰ ਈਸ਼੍ਵਰ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਨ ਕਿਸੇਦਾ ਮੋਹਤ ਅਰਓਸਤੇ ਲੀਨ ਹੋਨਾ ਏਸਦਾ ਮਤਲਬਏਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਏਧਰ ਓਧਰ ਨਾ ਜਾਨ ਦਿਤਾ ਜਾਏ ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹਾਤਮਾ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਅਰ ਫ਼ਕੀਰ ਅਜੇਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਕ ਮਜਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ਼ਕ ਹਕੀਕੀ ਮਿਲਿਆ ਹ ਅਰ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਤੋਂ ਹੀ ਸੱਚੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ॥

ਹਮਜ਼ਾਦ ਦਾ ਵਰਨਨ

ਹਮਜ਼ਾਦ ਦੀ ਇਕ ਕਿਸਮ ਤਾਂ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਹੈ ਅਰ ਏਹਗਿਆਨ ਦੇ ਨੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਦਖਾਈ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਏਹ ਅਸਥੂਲ ਸ਼ਰਰੀ (ਜਿਸਮ)ਦੇ ਅਦਰ ਏਸ ਤਰਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਤਰਾਂ ਕਿਸੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਜਨੌਰ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਯੋਗੀ ਜਨਾਂ ਨੇ

ਏਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਲਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਿਥੇ ਚਾਹੁਨ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਓਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਹੋਵੇ ਇਕ ਅੱਖ ਦੇ ਝਮਕਾਰੇ ਵਿਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਕੱਲ ਦੇ ਮਨੁਖਾਂ ਵਾਸਤੇ ਤਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਬੜੀ ਕਠਨ ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਔਖੀ ਨਹੀਂ ਏਹ ਬਾਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੋਕ ਏਸਨੂੰ ਜਿਸਮਲੁਤੀਫ਼ ਜਾਂ ਰੂਹਵੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ॥

ਅਰ ਜ਼ਬਾਨੀ ਏਸ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਨੀਆਂ ਵੀ ਸੁਨਨ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਸਾਧੂ ਨੂੰ ਇਕ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤੋ ਨੇ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਓਹੀ ਸਾਧੂ ਬਾਹਰ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ ਜਦ ਕੋਠੜੀ ਦਾ ਬੂਹਾ ਖੋਲਕੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਧੂ ਅੰਦਰ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਏਸਨੂੰ ਮੰਨਨ ਵਾਲੇ ਬੜੇ ਹੀ ਥੋੜੇ ਲੋਕ ਹਨ ਅਜ ਕਲ ਦੇ ਲੋਕ ਤਾਂ ਏਸਨੂੰ ਗੱਪ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਨ ਗੇ ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਢੋਲ ਵਜਾਕੇ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਏਹ ਠੀਕ ਹੈ ਯੋਗੀ ਜਨਾਂ (ਰੂਹਾਨੀ ਆਮਲਾਂ) ਨੂੰ ਏਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪਨੇ ਸੂਖਮ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਓਸ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਸਨੂੰ ਜੰਦਰਾ ਵੱਜਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹ।

ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ

ਹਮਜ਼ਾਦ ਓਹ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਯਾ ਰੂਪ ਜਾਂ ਜਿਸਮ ਖਿਆਲੀ ਵੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਏਸਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਪਨੀ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ (ਕੁਵਤ ਇਰਾਦੀ) ਨਾਲ ਅਪਨੇ ਕਈ ਸਰੀਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਖਾ ਸਕਦਾ ਹ ਅਸਲੀ ਸਰੀਰ ਦੀ ਕੁਝ ਪਛਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕੇੜਾ ਹੈ ਅਰ ਓਹ ਏਸ ਤਰਾਂ ਇਕ ਹੀ ਵੇਲੇ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਕੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦਾ ਨਜ਼ਰ ਅਓਂਦਾ ਹੈ॥

ਇਕ ਮਹਾਤਮਾਂ ਬਨ ਵਿੱਚ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਰ ਯੋਗ ਵਿਦਯਾ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਪ੍ਰਵੀਨ ਸੀ ਓਹ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਜਲਦੇ ਤਲਾਬ ਉਤੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਜਲਦੇ ਜੀਵ

ਓਹਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਨਰਸੀ ਅਰ ਇਕ ਮਦੀਨਓਹ ਇਕ ਦੂਜੇਨਾਲ ਕ੍ਰੀੜਾ ਅਰ ਕਲੋਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਓਹਹਾਂ ਫੇਰ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਭੋਗ ਵੀ ਕੀਤਾ ਓਸ ਵੇਲੇ ਓਹ ਬੜੇ ਸੁਖੀ ਅਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚਿਤਨਜ਼ਰੀ ਆਏ ਤਾਂ ਓਸ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਮ ਚੇਸ਼੍ਟਾ ਹੋਈਅਰ ਚਿੱਤ ਵਿੱਚ ਏਹ ਉਪਜਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਬਾਤ ਹੈ ਏਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੜਾ ਆਨੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਇਕਰਾਜਾ ਦੇ ਪਾਸ ਗਿਆ ਅਰ ਕੇਹਨਲੱਗਾ ਕਿਮੈਂਵਿਆਹ ਕਰਨਾਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਪਨੀ ਲੜਕੀ ਦੇਵੋ ਪਰ ਓਹ ਮਹਾਤਮਾਂ ਬੜਾ ਬੁਢਾਸੀ ਰਾਜਾਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਏਸਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਏਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਰਾਪ ਦੇਵੇਗਾ ਅਰ ਏਸਨੂੰ ਲੜਕੀ ਦੇ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਓਹ ਬਦ ਅਸੀਸਾਂ ਦੇਵੇਗੀ ਪਰ ਓਹ ਅਜੇਹਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜੋ ਮਹਾਤਮਾਂ ਲੋਕ ਵੀ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਰਾਜੇਵੀ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਆਲਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰਤਦੇਸਨਜਦੋਂ ਕੋਈਸਾਧੂ ਮਹਾਤਮਾ ਸਾਮ੍ਹਨੇ ਆ ਖਲੋਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਡਰਕੇ ਕੰਬਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਜੋ ਖਬਰੇ ਏਹੰਕਿਸਤਰਾਂ ਆਇਆਹੈਰਾਜਾਨੇਕਿਹਾਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਧੀਆਂ ਹਨ ਅਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਹੀ ਵਿਆਹ ਦੇਵਾਂ ਅਰ ਸ੍ਵੰਬਰ ਰਚਾ ਦੇਵਾਂ "ਸ੍ਵੰਬਰਵਿੱਚਡਿਠਾ ਵਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾਸੀ" ਅਰ ਜੇਹੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗੀ ਉਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇਗਾਅਰ ਦੂਜੀਆਂ ਵੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸ੍ਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੀਆਂ ਓਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੇ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਹੀ ਟੋਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਮਿਥਕੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਦ ਵਰਨਦਾ ਵੇਲਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਵਾਰੀਵਾਰੀ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੇ ਓਸੇਮਹਾਤਮਾਂਦੇਗਲਵਿੱਚਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਹਾਰ ਪਾ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਰਾਜੇ ਵੇਖਕੇ ਅਚਰਜ ਹੋਗਏ ਫੇਰ ਓਹ ਰਾਜਾ ਵੀ ਕੀ ਕਰਸਕਦਾ ਸੀ ਓਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧਨ ਪਦਾਰਥ ਦੇਕੇ ਸਭਨੂੰ ਓਸਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਿਤਾ ਅਰ ਸਾਰੀਆਂਨੂੰ ਓਸਦੇ ਨਾਲ ਟੋਰ ਦਿਤਾ ਓਹ ਸਾਧੂ ਬਨ ਵੱਲ ਲੈ ਟੁਰਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਨ ਵਿੱਚ ਕਿਥੇ ਰਹਿਨਗੀਆਂ ਓਸਨੇ ਆਪਨੇ ਕੋਲੋਂ ਰੁਪੈਯਾ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਓਹਨਾਂ ਵਾਸ੍ਤੇ

ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਮੰਦਰ ਬਨਾ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਓਹ ਤਪੱਸਵੀ ਜਿਨੀਆਂ ਓਸਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਸਨ ਓਤਨੇ ਹੀ ਰੂਪ ਬਨਾਕੇ ਓਹਨਾਂਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਏਹ ਗੱਲ ਆਈ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧੀਆਂ ਇਕ ਬੁਢੇ ਦੇ ਲੜ ਲਾ ਬੈਠਾ ਹਾਂ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਪਤਾ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਲੌਂਡੀ ਖਬਰ ਲਿਆਉਨ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜ ਦਿਤੀ ਜਦ ਓਹ ਪੈਹਲੀ ਧੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਗਈ ਤਾਂ ਓਸਥੀਂ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਪੁਛੀ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਓਹ ਆਖਨ ਲੱਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬੜੀ ਸੁਖੀ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਦੁਖ ਭੈਨਾਂ ਦੇ ਦੁਖੀ ਹੋਨ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਪੱਸੀ ਜੀ ਤਾਂ ਦਿਨ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਹੀ ਕੋਲ ਰੈਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਵਾਤ ਕੌਨ ਪੁਛਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਫੇਰ ਓਹ ਦੂਜੀ ਧੀ ਦੇ ਪਾਸ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਗਈ ਅਰ ਓਸਥੀਂ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਪੁਛੀ ਤਾਂ ਓਸਨੇ ਵੀ ਪੈਹਲੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਤ੍ਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੁਖੀ ਹਾਂ ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਦੂਜੀਆਂ ਭੈਨਾਂ ਦੁਖੀ ਰੈਹੰਦੀਆਂ ਹਨ ਏਹ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸਭ ਓਸਨੇ ਪਿਛਾਂ ਜਾਕੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਆਖ ਸੁਨਾਇਆ ਏਹ ਸਭ ਮਾਯਾ ਰੂਪ ਦਾ ਹੀ ਖੇਡ ਸੀ

ਹਮਜ਼ਾਦ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ

ਚਿਟਾ ਕਾਗਜ਼ ਲੈਕੇ ਓਸਤੇ ਇਕ ਕਾਲਾ ਦਾਗ ਬਨਾਓ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਵੇਖਨ ਦੀ ਮਸ਼ਕ ਵਧਾ ਲਵੇ ਅਰ ਜਦ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰੋ ਪੈਹਲਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਵੋ ਜਦ ਏਹ ਦੇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸਿੱਧ ਹੋਜਾਵਨ ਤਾਂ ਕਤਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਆਦ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਤ ਪੈਹਲੀ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ੧੦ ਤਕ ਏਹਨਾਂ ਵਿਚ ਅਮਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਅਰ ਏਸ ਤਰਾਂ ਕਿ ਖਾਲੀ ਮਕਾਨ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਮਕੱਲੇ ਹੋ ਸੂਰਜ ਵੱਲ ਪਿੱਠ ਕਰਕੇ ਖਲੋਵੋ ਅਪਨੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੇ ਹਾਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ ਅਰ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਕੇ ਏਹ ਪੜ੍ਹੋ "ਓਂ ਤਤਸਤ" ਪਰ ਅੱਖ ਨੂੰ ਨਾ ਝਮਕੋ ਅਰ ਪੜ੍ਹਨ ਵੇਲੇ ਦੋ ਮਾਸੇ ਸਾਬਨ ਦੀ ਡਲੀ ਅਪਨੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਅਰ ਮੁੱਠ ਮੀਟ ਰੱਖੋ ਜਦ ੪੧ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹ ਲਵੋ ਤਾਂ ਡਲੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਸੁਟ ਦੇਓ ਅਰ ਓਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ

੧ ਮਿੰਟ ਤੀਕਨ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਦੇਖੋ ਅਰ ਏਹ ਅਮਲ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਦੋਦੋ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ੯ ਤੋਂ ੧੦ ਬਜੇ ਤੀਕਨ ੪੦ ਦਿਹਾੜੇ ਕਰੋ ਸਾਬਨ ਦੀ ਡਲੀ ਹਰ ਵਾਰੀ ਨਵੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਪਿਛੋਂ ਅਸਮਾਨਤੇ ਇਕ ਗੋਲ ਕੁਲਿੱਤਨ(ਕਾਲਖ)ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗੀ ਅਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਓਹਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੂਰਤ ਬਨਕੇ ਹੇਠਾਂਉਤਰੇਗੀ ਅਰ ਚਾਲੀਵੇਂ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਸੂਰਤਬਨਕੇ ਹੇਠਾਂਉ ਆਵੇਗੀ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਮਨੇ ਆਨ ਖਲੋਵੇਗੀ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੇਗੀ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਓਸਨੂੰ ਆਖੋਗੇ ਓਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇਗੀ ॥

ਅਮਲਕਰਨਵੇਲੇਕੋਈ ਆਦਮੀਕੋਲਨਹੀਂਚਾਹੀਦਾਮਕਾਨਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ੧੦ ਬਜੇਤਕਮਕਾਨਵਿਚ ਧੁੱਪਰਹੇ ਅਰ ਕਿਸੇ ਦਰਖਤ ਦਾ ਓਹਲਾ ਵੀ ਨਾਹੋਵੇਪਰਜਦੋਂ ਅਮਲਕਰੋ ਅਸਮਾਨਤੇ ਬਦਲ ਨਾ ਹੋਵਨ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਬੱਦਲ ਆਵੀਜਾਏਤਾਂ ਸਾਮ੍ਹਨੇਸ਼ੀਸ਼ਾ ਰੱਖਕੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਖੀਰੀ ਰੋਜ਼ ਬੱਦਲ ਜ਼ਰੂਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਹੀ ਮੇਹਨਤ ਵਿਅਰਥ ਜਾਵੇਗੀ ਅਰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ॥

(੨) ਇਕ ਅਜੇਹਾ ਮਕਾਨ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਦਾ ਫੇਰਾ ਜਾਂ ਆਵਨ ਜਾਵਨ ਨਾਹੋਵੇ ਅਰ ਬੜਾਸਾਫਤੇਪਵਿੱਤ੍ਰਹੋਵੇ ਸਾਰੇ ਮਕਾਨਵਿੱਚਚਿੱਟੀਕਲੀ ਫਿਰੀਹੋਈ ਹੋਵੇ ਓਸ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਇਕ ਤੇਜ਼ ਦੀਵਾ ਬਾਲੋ ਅਰ ਮਕਾਨ.ਵਿੱਚ ਅਲਫ਼ਨੰਗੇ ਹੋਕੇ ਦੀਵੇ ਵੱਲ ਪਿੱਠਕਰਕੇਖਲੋਵੋਅਰ ਆਪਨੇਪਰਛਾਵੇਂਵੱਲ ਨਜ਼ਰਜਮਾਕੇ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ ਅਰ ਨਜ਼ਰ ਏਧਰ ਓਧਰ ਨਾ ਜਾਵੇਅਰਨਾਹੀ ਆਪ ਠਿਕਾਨੇ ਤੋਂ ਹਿਲੋ ਏਹ ਅਮਲ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘਟ੪੦ਦਿਨਤਕ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਏਸ ਅਮਲ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਡਰ ਬੇਧੜਕ ਬੜੇ ਹੌਸਲੇ ਵਾਲਾ ਹੋਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਸ ਜੋ ਆਮਲ ਡਰਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓਸਦੇ ਮਰਜਾਨਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ ਜੇਡਰੇਗਾਨਹੀਂਤਾਂ ਓਸ ਦਾ ਵਾਲ ਵਿੰਗਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ੪੦ ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਓਹੀ ਅਪਨਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੂਰਤ ਬਨ ਕੇਸਾਮ੍ਹਨੇ ਖਲੋ ਜਾਏਗਾ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਾਤਾਂ ਕਰੇਗਾਅਰਜੋਕੰਮਓਸ

ਨੂੰ ਆਖੇਗੇ ਓਹੀ ਕਰੇਗਾ ਕਦੀ ਇਨਕਾਰਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ॥

ਚਕਿਤਸਾ ਵਰਨਨ

ਔਖਧੀਅਰਪ੍ਰਾਰਥਨਾਜਾਂਅਮਲਅਰਤਿਬ(ਦੁਆਅਰਦੁਵਾ) ਵੇਖਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਹਨ ਅਰ ਜਦ ਹਕੀਮ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਨੇ ਦੁਆ(ਬੇਨਤੀ)ਦਾ ਕਥਨ ਕਰੀ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹਓਸਨੂੰਨਹੀ ਮੰਨਦਾ ਅਰ ਜਦ ਆਮਲ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਨੇ ਔਖਧੀਜਾਂਦਵਾਈਦੇ ਅਸਰ ਦਾ ਵਰਨਨ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂਓਹਪੰਜੇਊਂਗਲੀਆਂਮੂੰਹਵਿੱਚਪਾਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੱਚ ਪੁਛੋ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਬੁਧੀ ਚੱਕ੍ਰ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਅਰ ਉਪਰ ਛਾਈ ਆਈ ਹੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂਦਾ ਤਾਤ ਪਰਜ ਇਕ ਹੀ ਹੈ

ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਰੀਰ ਖਿਲਤ (ਖੂਨ, ਬਲਗਮ,ਸੌਦਾਤੇਸਫਰਾ) ਅਨਸਰਾਂ (ਪਾਨੀ, ਅੱਗ, ਮਿੱਟੀ ਹਵਾ, ਅਕਾਸ਼)ਦੇਮੇਲ ਨਾਲ ਬਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਏਹਨਾਂਖਿਲਤਾਂਤੇਅਨਸਰਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧਹੈ ਏਸਦਾ ਮਤਲਬ ਏਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ,ਪਸ਼ੂ,ਪੰਖੀਆਂਸਾਰੀ ਇਕਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹੈ ਅਰ ਏਹਸਾਬਤ ਕੀਤਾਗਿਆ ਹੈਕਿ ਇਕਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੂਰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਛਨਦਾਰੈਂਹਦਾ ਪੂਰਵ ਕਾਲਦੇ ਹਾਕੀਮਾਨੂੰ ਹਰਇਕ ਦਰਖਤਅਰਹਰਇਕਚੀਜ਼ਦੀਨੂਰੀਰੰਗਤ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਅਰ ਓਹਅਪਨੇ ਰੋਗਾਂਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਪੈਹਲਾਂ ਏਹਮਾਲੂਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਏਸ ਦੇ ਕੇਹੜੇ ਰੰਗ ਜਾਂ ਤੱਤ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਵਾਧਾ ਹੈ ਅਰ ਫੇਰ ਓਹ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਔਖਧੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇ ਖਵਾਂਧਿਆ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਰੋਗੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇਰੋਗਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨਵਾਲੀ ਦਵਾਦੇਂਦੇ ਸਨ ਏਸ ਨਾਲ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਹੋਜਾਂਦਾ ਸੀ ਏਸਵਾਸਤੇ ਜਦ ਵੈਦਾਂ ਨੇ ਏਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ ਫੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਰੋਗਾਂ ਵਾਸਤੇ ਔਖਧੀਆਂ ਬਨਾ ਦਿਤੀਆਂ

ਜੇਹੜੇ ਲੋਕ ਏਹ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੰਤ੍ਰਾਂ ਵਾਂਗ ਦਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁਨ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਓਹ ਬੜੇਭੁੱਲੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਪਤਾ ਹੋਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੰਤ੍ਰਾਂਮੰਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਰਹੈ ਅਰ ਦਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਭੀ ਏਤਨੀ ਬਾਤ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮਲ

(ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ) ਅਰ ਤਬੀਬ (ਹਕੀਮ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਏਹ ਕੰਮ ਹੈ ਓਹ ਏਹ ਨਹੀ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਕੇਹੜਾ ਰੰਗ ਥੋੜਾਹੈਜਾਂਬਹੁਤਾਹੁਣਤਾਂਓਪਰੀਹੀਪਛਾਨਕਰਕੇਅਰ ਜੋ ਰੋਗੀ ਅਪਨਾ ਹਾਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਓਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦਵਾਈਦੇ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਹੋਨਾ ਸਬੱਬ ਲੱਗਨ ਵਾਲੀ ਗਲ ਹੈ ਅਰ ਏਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਕਿਸੇ ਨੁਸਖੇ ਵਿਚਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਪਾਂਦੇ ਹਨ. ਤਾਂ ਏਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਹਨਾ ਵਿਚਕੋਈ ਫੈਦਾ ਦੇਨਵਾਲੀਹੋਵੇ ਅਰ ਫਦਾ ਹੋਜਾਏ ਤਾਂ ਵੈਦ ਅਰ ਰੋਗੀ ਦੇ ਚੰਗੇ ਭਾਗ ਸਮਝਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਹੀ ਤਾਂ ਦਾਰੂ ਅਟਕਲ ਪੱਚੂਹੀ ਹੈ ॥

ਅਰ ਜੇਕਰ ਏਹ ਖਿਆਲ ਠੀਕ ਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕਰਮਾਂਦੇ ਸੜੇ ਹੋਏ ਰੋਗੀ ਦਾ ਰੋਗ ਵਧਗਿਆਏਥੋਂ ਤੀਕ ਕਿ ਓਹਮਰਗਿਆ ਪਰ ਵੈਦ ਨੂੰ ਕੀ ਦੋਸ ਓਹਤਾਂ ਏਹ ਆਖਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਸਤੇਪਰ ਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਭਾਵੀ ਹੀ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਾਂ ਏਹ ਕਿ ਏਸਨੇਬਦਪਰ ਹੇਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੀ॥

ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ਏਹ ਗਲ ਨਹੀ ਸੀਸਗੋਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੋਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਵਾਈਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਰਤ ਹੀ ਆਰਾਮ ਹੋਜਾਂਦਾਸੀ ਜਿਸਤਰ੍ਹਾਂ ਹਕੀਮਾਂਦੇ ਨੁਸਖੇ ਰੋਗਾਂ ਵਾਸਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਨ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅਮਲ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਆਦਕਵੀ। ਜੇਕਰ ਆਮਲ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਅਵਾਜ਼ ਦੀਰੰਗਤ ਨੂੰ ਪਛਾਨਦਾ ਹੋਵੇ ਫੈਦਾਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਏਹ ਸਬਕੁਝਹੇਠਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਅਰ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਅਸਰ

ਜੰਤ੍ਰ ਵੀ ਮਿਕਨਾਤੀਸੀਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜੰਤ੍ਰ ਲਿਖਨੇ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕੁੱਵਤ ਇਰਾਦੀ (ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ) ਨਾਲ ਇਕ ਅਜੇਹਾ ਨੂਰਵਾਲਾ ਕੁਰਹਾ ਬਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਓਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈਕਿਮੈਂਫਲਾਨੇਅਮਲਸਿਧੀਦਾਆਮਲ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਇਆ ਅਰ ਜੰਤ੍ਰ ਲੈਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰਵੀ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੰਤ੍ਰਲੈਨ ਵਾਲੇਨੂੰ ਇਤਬਾਰ ਤਦ ਹੋਸਕਦਾ

ਹੈ ਜੇ ਕਰਨਵਾਲਾਪਵਿੱਤ੍ਰ ਤੇਪਰਮਾਤਮਾਦੀਭਗਤੀਕਰਨਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਓਹ ਅਪਨੀ ਕੁੱਵਤ ਈਰਾਦੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਰੋਗ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਉਸਦੀ ਤਬੀਯਤ ਵੀ ਜ਼ੋਰਵਾਲੀ ਹੋਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਰ ਏਹੀ ਰੋਗ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਅਸਰਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ॥

ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇਪੈਹਲੇ ਜ਼ਮਾਨੇਵਿਚਏਹਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਇਕ ਅਵਾਜ਼ ਦਾ ਰੰਗਜੁਦਾਅਰਤਸੀਰ ਜੁਦਾ ਅਰ ਤੁਸਵੀਰ ਵੀ ਜੁਦਾ ਹੀ ਹੈ ਏਹਬਾਤਾਂ ਵੇਖਨ ਵਿਚ ਤਾਂਬੜੀਆ ਕਠਨਤੇਨਵੀਆਂ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨਕਿ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਅਰ ਤਾਸੀਰ ਕੀਹ ਅਰ ਫੇਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਕੇਹੀ ਪਰ ਏਹਗਲ ਬੜੀ ਸੌਖੀ ਹੀ ਮਲੂਮ ਹੋਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੈਹਲਾਂ ਕਿਸੇ ਬਚਨ ਦੀ ਤਾਸੀਰ ਹੀ ਸੁਨ ਲਵੋ।

ਏਸ ਤੋਂ ਕੋਈਮੁਕਰਸਕਦਾਹੈ। ਕਿਕਿਸੇਨੂੰਜੇਕਰਮੰਦਾ ਬੋਲੀਏ ਜਾਂ ਗਾਲੀ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਓਸਦਾ ਕੀ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਹਬਤ ਪਿਯਾਰ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਅਰ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਦਾ ਜੋ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਨਜ਼ਰੀ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹੈ ਏਹ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਅਵਾਜ਼ ਦੀ ਤਸੀਰ ਹੀ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਏਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਓਸਦੀ ਮੂਰਖਤਾਈ ਹੈ।

ਬਾਕੀ ਰਿਹਾ ਰੰਗ ਅਰ ਤਸਵੀਰ ਏਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤਪੈਹਲਾਂ ਹੀ ਮਿਸਟਰ ਡਬਲਯੂ ਹਵਾਟ ਵਰਠ ਜੇਹੜੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸਨ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਕ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰਸਾਲੇ ਵਿਚਦਿੱਤਾ ਸੀ ਸਫੇ ੯ ਤੇ ਲਿਖ ਆਏ ਹਾਂ ॥

ਹੁਨ ਅਸਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਹੁਨ ਏਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੋਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸਰਹੈ ਤਾਂਅਜ ਕੱਲ ਅਸਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੋ ਏਹ ਬਾਤ ਹੈ ਕਿ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇ ਅਮਲ ਵੀ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਨੁਸਖੇ ਹਨ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਹਕੀਮ(ਆਮਲ) ਨੂੰ ਏਹ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਓਹ ਜੇਹੜੀ ਦਵਾ ਦੇਵੇ ਓਹਰੋਗ ਦੇ ਅਨੁ-ਸਾਰ ਹੀ ਹੋਵੇ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮਲ ਵੀ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦਾ ਹੈਜਿਵੇਂ ੨੫ ਅੱਖਰੀ ਹ ਏਸ ਅਖਰ ਖਾਕੀ(ਮਿਟੀ)ਬਾਦੀ ਆਤਸ਼ੀ ਅਰ ਆਬੀ ਹਨ ਅਗਨੀ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਅਪਨਾ ਹੀ ਅਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈਅਰ ਪਾਨੀ

ਵਾਲਾ ਅਪਨਾ । ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਚੁਨ ਰਖੇ ਹੈਨ ਬਲਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਜਿਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਚਾਹੁਨ ਸਿਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ॥

ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲੱਖਨ

(੧) ਸੱਚ ਬੋਲਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਵਿਦ੍ਵਾਨ ਹੋਵੇ।
(੨) ਬਲਵਾਨ ਹੋਵੇ ਸਰੀਰ ਅਰੋਗ ਹੋਵੇ।
(੩) ਸੰਤੋਖੀ ਹੋਵੇ।
(੪) ਬੇਧੜਕ ਅਰ ਹੌਸਲੇ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ; ਅਰ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪੱਕਾ ਹੋਵੇ।
(੫) ਨੇਕਨੀਯਤ ਅਰ ਧਰਮਾਤਮਾ ਹੋਵੇ।
(੬) ਥੋੜਾ ਬੋਲਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ।
(੭) ਤੇਜ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ।
(੮) ਜਵਾਨ ਹੋਵੇ ਕੱਦ ਦਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ।
(੯) ਰਸ ਭਰੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ।
(੧੦) ਪਰਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ।
(੧੧) ਏਕਾਂਤ ਰੈਹਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਸਮਝਦਾ ਹੋਵੇ।
(੧੨) ਜਿਤਨੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਖਦਾ ਹੋਵੇ ॥

ਜਿਸਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਓਸਦੇ ਲੱਖਨ

ਜੇਕਰ ਮਰਦ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਸ ਦੇ ਏਹ ਲੱਖਨ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ-
(੧) ਸਿਪਾਹੀ (ਹੌਸਲੇ ਵਾਲਾ) ਹੋਵੇ।
(੨) ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ਹੋਵੇ।
(੩) ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਵਾਨੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਤਾਕਤ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ
(੪) ਜਿਸਤੇ ਅਸਰ ਛੇਤੀ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ।

ਏਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ

ਜੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਸ ਵਿਚ ਹੋਵਨ।
(੧) ਨਿਰਬਲ ਅਰ ਰੋਗਨ ਨਾ ਹੋਵੇ।
(੨) ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਵਾਨੀ ਹੋਵੇ ਲਹੂ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਵਧਦਾ ਹੋਵੇ।

੩) ਭਾਵੇਂ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਕੰਵਾਰੀ ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਨ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਬੁਢੀ ਪਰ ਓਸ ਦੀ ਤਬੀਯਤ ਅਜੇਹੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸਤੇ ਅਸਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ।

(੪) ਚੰਚਲ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(੫) ਭਲੀਮਾਨਸ ਹੋਵੇ।

ਚੰਗੇ ਮਾਮੂਲ ਦੀਆਂ ਨਸ਼ਾਨੀ

(੧) ਜੇਹੜਾ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਯਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਮੰਨਦਾ ਹੋਵੇ॥

(੨) ਜੇਹੜਾ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਥੀਂ ਡਰਦਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤੇਜ ਵਾਲਾ ਜਾਨੇ।

(੩) ਜੇਹੜਾ ਆਮਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ਹੋਵੇ।

ਮੰਦੇ ਮਾਮੂਲ ਦੀਆਂ ਨਸ਼ਾਨੀਆਂ

(੧) ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਯਾਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਚੰਗੀਆਂਨਾਲਲੱਗਨ

(੨) ਜੇਹੜਾ ਚੰਚਲ ਹੋਵੇ।

(੩) ਜਿਸਨੂੰ ਏਹ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮਨੁਖ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਏਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ॥

(੪) ਜੇਹੜਾ ਸਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਰਹੇ।

(੫) ਜੇਹੜਾ ਕਪਟੀ ਹੋਵੇ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਲਖਨ ਹੋਨਗੇ ਓਹ ਬੜੇ ਔਖੇ ਵਸ ਵਿਚ ਆਓਨਗੇ

(੧) ਅਭਿਮਾਨੀ।

(੨) ਬੇਪਰਵਾਹ ਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਭੈੜੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਨਵਾਲਾ।

(੩) ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਹਠ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।

(੪) ਸਦਾ ਰੋਗੀ ਰੈਹਨ ਵਾਲਾ।

ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਹੋਇਆਂਤੇ ਛੇਤੀਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ

(੧) ਜੇਹੜੇ ਸੋਹਨੇ ਸਰੂਪ ਵਾਲੇ ਸੁੰਦ੍ਰ ਹੋਵਨ।

(੨) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰਸੀਲੀਆਂ ਹੋਨ ` ਚਮਕ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਵਨ ॥

(੩) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਛੋਟੀ ਹੋਵੇ।

(੪) ਜੇਹੜਾ ਆਮਲ ਕੋਲੋਂ ਨਿਰਬਲ ਹੋਵੇ।

(੫) ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰਦੇ ਵਾਲ ਬਾਰੀਕ ਹੋਵਨ।

(੬) ਜੇਹੜੇ ਬੜੇ ਕੋਮਲ ਤੇ ਚੰਗੇ ਸੁਭਾ ਵਾਲੇ ਹੋਵਨ।

(੭) ਜੇਹੜੇ ਹਰ ਇਕ ਬਾਤ ਨੂੰ ਸੱਚ ਕਰਕੇ ਮੰਨਨ ਵਾਲੇ ਹੋਵਨ।

ਮਾ_ਲ ਦੀ ਮੋਟੀ ਪਰੀਖਿਯਾ

(੧) ਜਿਸਦੇ ਵਾਲ ਸੁਨੈਹਰੀ ਜਾਂ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਹੋਵਨ ਓਸਤੇ ਬੜੀ ਛੇਤੀ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(੨) ਜੇਹੜਾ ਖੋਜੀ ਹੋਵੇ ਅਰਥਾਤ ਢੂੰਢ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ।

(੩) ਗੋਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਛੇਤੀ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

(੪) ਜੇਹੜਾ ਜੀਉ 'ਦੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ।

ਮਿਕਨਾਤੀਸੀ ਕੁੱਵਤ ਦਾ ਜਾਨਨਾ

ਮੈਸਮਰ ਸਾਹਬਦਾ ਏਹ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿਮਿਕਨਾਤੀਸੀਕੁਵਤ ਇਕ ਪਤਲੀ ਜੇਹੀ ਪਾਨੀ ਵਾਂਗ ਚੀਜ਼ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਆਮਲ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਕੇ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਅਸਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਨਜ਼ਾਮ ਅਸਬੀ ਦੇ ਉਪਰ ਕੁਝ ਫਾਸਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਹੱਥ ਨੂੰ ਫੇਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਜਾਂਦਾਹੈਅਰਜੇਕਰ ਓਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅੰਗ ਤੇ ਹੱਥ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਰ ਓਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ ਜਾਵਨ ਤਾਂ ਵੀ ਓਹਦੱਸ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਓਹ ਕਿਥੇ ਹਨ ਭਾਂਵੇ ਜੀਕ ਮਿਕਨਾਤੀਸੀ ਕੁੱਵਤ ਨਜ਼ਰਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਪਰ ਰੋਗ ਦੇ ਦੂਰ ਹੋਵਨ ਕਰਕੇ ਅਰ ਦੂਜਿਆਂਤ੍ਰੀਕਿਅ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈਕਿ ਮਿਕਨਾਤੀਸ ਨੂੰ ਜਿਸਮ ਦੇ ਜ਼ੋਰਿ ਹਰਾਰਤ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਜਦ ਦੂਜੇ ਜਿਸਮ ਵਿਚ

ਲੈਹਰਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਏਹ ਕੁੱਵਤ ਮਰਜ਼ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈ
ਅਰ ਇਕ ਏਹ ਵੀ ਬਾਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੋਰੇ ਦੇ ਤੇਜ਼ਾਬ
ਛਿੱਗਨ ਨਾਲ ਫਰਸ਼ ਸੜਨ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਰ ਓਸ ਤੇ ਨੁਸ਼ਾਦਰ ਪਾਨ
ਨਾਲ ਸੜਨ ਦੂਰ ਹੋਜਾਂਦੀ ਹੈ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਆਮਲ ਦੀ ਮਿਕਨਾ
ਤੀਸੀ ਕੁੱਵਤ ਮਰਜ਼ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਢ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ

ਏਹ ਨਾ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਹੈ ਨਾ ਸੇਹਰ ਹੈ ਏਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ
ਸ਼ਕਤੀ ਅਰਥਾਤ ਕੁੱਵਤ ਇਰਾਦੀ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਵਿਚ ਇਕ ਬਾਤ ਮਿਥ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਜੇਕਰ ਓਹ ਸਚੀ
ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਸੱਚੀ ਉਤ੍ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਇਕ
ਆਮਲ ਮਮੂਲ ਨੂੰ ਏਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਖ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਵਾਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਅਰ
ਤੈਨੂੰ ਹੁਨ ਨੀਂਦ ਆਉਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਸ ਵੇਲੇ ਭਾਵੇਂ ਅਜੇ ਮਾਮੂਲ
ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਤਾਂ ਆਈ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਵੀ ਓਹ ਬੜੀ ਛੇਤੀ ਉਂਘਨ
ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਸੌਂਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਸਦਾ ਅਸਲੀ ਕਾਰਨ ਏਹੁ ਹੈ ਕਿ
ਮਿਥੀ ਹੋਈ ਬਾਤ ਜਿਸਨੂੰ ਇਕ ਆਮਲ ਅਪਨੀ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ
ਦੇ ਅਸਰ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਓਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰਾ ਉਤ੍ਰ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਮੂਲ ਦੀ ਤਬੀਯਤ ਤੇ ਆਮਲ ਪੂਰਾ ਅਸਰ
ਪਾ ਚੁਕਦਾ ਹੈ ॥

ਯਕਸੂਈ

ਜਿਸ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਅਰਥਾਤ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰ ਹੋਵੇ
ਅਰ ਓਸਦਾ ਇਲਾਜ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ
ਏਹ ਆਖਦੇਓ ਕਿ ਓਹ ਦਿਨ ਵਿਚ ਤਿਨ ਚਾਰ ਵਾਰੀ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ
ਕਰਕੇ ਆਪਨੇ ਚਿੱਤ ਵਿੱਚ ਏਹ ਖਿਯਾਲ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ
ਜ਼ਰੂਰ ਆਰਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਏਸ ਨਾਲ ਦਿਲ ਦੀ ਯਕਸੂਈ ਵਿੱਚ
ਬੜੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸਿਆਂ
ਜ਼ੋਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਏਸ ਤੋਂ ਏਹ ਫੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰ ਆਰਾਮ
ਹੋਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਇਕਾਗ੍ਰ ਚਿੱਤ ਹੋਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਕਿਸੇ
ਪਾਸੇ ਚਿਤਨਾ ਜਾਵੇ ਓਸਨੂੰ ਯਕਸੂਈ ਆਖਦੇ ਹਨ ॥

ਬਹੁਤੇ ਆਦਮੀ ਧਕਨੂਈ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਜਾਨਦੇ ਹਨਪਰ ਓਹਨਾਂਨੂੰ ਤ੍ਰੀਕਾ ਨਹੀਂਆਓਂਦਾ ਅਸੀਂ ਪਿਛੇ ਲਿਖ ਆਏਹਾਂ ਪਰ ਸਾਡੀ ਏਹ ਗਲਵੀ ਯਾਦ ਰਖਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਖਿਯਾਲਾਂਤੇ ਫਿਕਰਾਂਥੀਂ ਰੈਹਤ (ਖਾਲੀ) ਕਰਦੇਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਕ ਗਲ ਏਹਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਆਖਦੇਵੇਕਿ ਅਪਨੇ ਰੋਗ ਨੂੰ ਥੋੜਾਹੀ ਸਮਝੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀ ਸਮਝੇ ਨਹੀਂ ਤੇ ਰੋਗਵਧਜਾਏਗਾ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰੋਗੀ ਦੇਆਲੇਦੁਵਾਲੇਦੇਲੋਕ ਦਾਨਾ ਤੇ ਖੁਸਤਬਾ ਅਰ ਜੀਓਂਦੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹੋਵਨ ਹਕੀਮ ਅਰ ਆਮਲ ਵੀ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹੋਨਾ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਅਰ ਏਹ ਵੀ ਧਿਯਾਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਏਹਨਾਂ ਆਖੇਕਿ ਤੂੰਬੜਾ ਮਾੜਾ ਹੋਗਿਆ ਹੈਂ ਜਾਂ ਤੇਰਾ ਚੇਹਰਾ ਅੱਧਾ ਹੋਗਿਆਹੈ ਅਜੇਹੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਨੇ ਨਾਲ ਰੋਗ ਵਧਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂਰੋਗੀਦੇਦਵਾਲੇਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਰ ਆਮਲ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਗੀ ਦਾਦਿਲਵਧਾ-ਓਂਦਾ ਰਹੇ ਅਰ ਏਹ ਆਖੇ ।

(੧) ਪੇਹਲੇ ਅਰ ਹੁਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਮੀ ਅਸਮਾਨ ਅਰ ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ।

(੨) ਦਵਾਈ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੋਰਹੀ ਹੇ ।

(੩) ਚੇਹਰਾ ਵੀ ਖਿੜਯਾ ਹੋਇਆ ਨਜ਼ਰ ਆਓਂਦਾ ਹੈ ।

(੪) ਜੇਹੜੀ ਪੇਹਲਾਂ ਮੁਰਦੇਹਾਨੀ ਵਰਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਓਹ ਹੁਨ ਕਿਥੇ ਹੈ।

(੫) ਰੰਗ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੋਹਨਾ ਨਿਕਲਆਇਆ ਹੈ।

(੬) ਹੁਨ ਬੜੀ ਛੇਤੀ ਹੀ ਆਰਾਮ ਆਜਾਵੇਗਾ ॥

ਪਰ ਸਬ ਤੋਂ ਪੇਹਲਾਂ ਏਹ ਜਰੂਰੀ ਹ ਕਿ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਫੇਰ ਸਬ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋਜਾਵੇਗਾਨਜ਼ਰਨੂੰਪੱਕਾਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ ॥

ਨੇਤ੍ਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਰਨਨ

ਨੇਤ੍ਰ ਸ਼ਕਤੀ ਅਰਥਾਤ ਅੱਖ ਦੀ ਤਾਸੀਰ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ਕਈਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਏਹ ਵੀ ਆਖਦੇਹਨ ਕਿਓਹਨਾਂਦੀਆਂ

ਅੱਖਾਂ ਬੜੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਵਾਲੀਆਂ ਤੇ ਅਸਰਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਓਹਨਾਂਦੀ ਨਜ਼ਰ ਜਿਸ ਵਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇਹਤੇਗ ਕਰ ਦੇਂਦੀਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਓਹ ਅੱਖ ਭਰਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨਓਹੀ ਵਸ ਵਿਚ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰਏਹ ਤੁਸਾਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸੁਨਿਆਹੀਹੋਵੇਗਾਕਿਹਰ ਮਨੁਖ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇਦੇਨੇਤ੍ਰ ਦੇ ਤੇਜ ਨੂੰ ਸਹਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਕਿਸੇ ਦਿਆਂ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਓਸਦੇ ਵਸ ਵਿਚ ਹੋ-ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਮਟਕੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਮੋਹਤ ਹੋਕੇ ਓਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਸੇਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂਅਜੇਹੀਆਂਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਦ ਓਸਦੇ ਸਾਮ੍ਹਨੇ ਗਏਤਾਂ ਨਗੇ ਤਾਂਅੱਖਾਂ ਪੁਟਕੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਜਰੂਰ ਹੀ ਨੀਵੀਂਨਜ਼ਰ ਕਰ ਕੇ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇਗਾ ॥

ਏਸ ਤੋਂ ਏਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਦੇਸਰੀਰਵਿਚਏਸ ਛੋਟੇ ਜੇਹੇ ਨੇਤ੍ਰ ਅਗ ਵਿਚ ਵੀ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਤਸੀਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਰਸੀਲੀਆਂ ਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਓਹੀ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਉਤੇ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਏਹ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਕੰਮ ਹੈ ਪਰ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਵਿਦਯਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਜੇਹੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਵਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਓਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁਖ ਫੇਰ ਓਹਨਾ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਬੜਾ ਬਲ ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਦਾ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥

ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ

ਸੂਰਜ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਨ ਦਾ ਸਾਧਨ

ਸੂਰਜ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਓਨ ਦੇ ਦੋ ਵੇਲੇ ਹਨ ਇਕ ਓਹਕਿ ਜਦ ਸਵੇਰੇ ਸੂਰਜ ਨਿਕਲਨ ਨੂੰ ਤਿਯਾਰ ਹੋਵੇ ਅਰਦੂਜਾ ਸ਼ਾਮਨੂੰ ਜਦ ਡੁੱਬਨ ਲੱਗੇ ਅਜੇਹੇ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਸੂਰਜ ਵਲ ਤਾੜੀ ਲਾਕੇ ਵੇਖੋ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾਰੱਖੋ ਅਰਨਜ਼ਰਨੂੰ ਟੁਟਨ ਨਾ ਦੇਓ ਏਹ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਧਨ ਦੇ ਆਦ ਵਿਚ ਜਾਂ ਦੋ ਚਾਰ ਦਿਨ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਸੂਰਜ ਤੇ ਕਾਲਾ ਬੱਦਲ ਹਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ

ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ ਅਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਅੱਗੇ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜਾ ਹਿਲੇਗਾ ਅਰ ਇਕ ਦਿਨ ਖਲੋਹੀ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦ ਬਦਲ ਹਿਲਨ ਜੁਲਨ ਤੋਂ ਬੰਦ ਹੋਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀ ਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਏਹ ਨਸ਼ਾਨੀ ਸਿਧ ਹੋਵਨ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ੇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਲ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਹਕੇ ਅਰ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਆਪਨੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਅੱਡੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਘਾਰ ਵੇਖ ਅਰ ਜੇਹੜੀ ਬਾਤ ਪੁਛਨੀ ਹੋਵੇ ਪੁਛ ਲਵੇ ਓਸਦਾ ਜਵਾਬ ਜਰੂਰ ਮਿਲੇਗਾ ਓਹ ਰੋਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰ ਹੋਜਾਏਗਾ ਅਰਥਾਤ ਓਸਦੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਅਖੀ ਖੁਲ ਜਾਨ ਗੀਆਂ) ਏਸ ਨਾਲ ਰੋਗ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਨ ਨਾਲ ਵੀ ਏਹ ਮਤਲਬ ਸਿੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਏਹ ਯਾਦ ਰਖਨ ਵਾਲੀ ਗਲ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਅਜੇਹੇ ਥਾਂ ਖਲੋਕੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਥੇ ਓਸਦਾ ਸਾਯਾ ਸਾਂਮ੍ਹਨੇ ਪਾਨੀ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਹੋਵੇ ਏਹ ਦੁਖਦਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਏਸ ਅਮਲ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦਿਲ ਅਰ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਬਹੁਤ ਗਰਮੀ ਜਰੂਰ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦੀ ਹ ਪਰ ਏਸਦਾ ਕੁਝ ਡਰ ਨਹੀਂ ਅਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਲ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਸਰਦ ਚੀਜ਼ ਖਾਏ ਪੀਏ ॥

ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਨੀ

ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਡਾ ਸਾਰਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਲੈਕੇ ਅਪਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਅਰ ਪੈਹਲੇ ਦਿਨ ਓਸ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਕੇ ੫ ਮਿੰਟ ਤਕ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਵੇਖੇ ਅਰ ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਵੇਖਦਾ ਰਹੇ ਅੱਖ ਨ ਝਮਕੇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਤਕ ਤਾਂ ਏਸ ਤਰਾਂ ਹੀ ਕਰੇ ਏਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਵਕਤ ਵਧਾਓਂਦਾ ਜਾਏ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਹਫਤੇ (ਸੱਤ ਦਿਨ) ਵਿਚ ਤਾਂ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਤਕ ਕਰੇ ਅਰ ਫੇਰ ਦੂਜੇ ਹਫ ੇ ਦਸ ਦਸ ਮਿਟ ਤਕ ਤੀਸਰੇ ਹਫਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਟ ਅਰ ਚੋਥੇ ੨੦ ਮਿੰਟ ਏਥੋਂ ਤੀਕ ਕਿ ਅੱਧ ਘੰਟਾ ਮਸ਼ਕ ਕਰ ਦੇਵੇ ਏਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਓਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਏਤਨੀ ਪੱਕੀ ਅਰ ਬਲਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਓਸ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਕੇ ਵੇਖਨ ਦੀ ਵਾਦੀ

ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ ਨਾਤੇ ਵੇਖਨ ਵੇਲੇ ਓਹ ਅੱਖ ਮਝਕੇਗਾ ਅਰ ਨਹੀਂ ਓਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾਹੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਨੀ ਵਗੇਗਾ ॥

ਜਦ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਕੇ ਵੇਖਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਹੋਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜਿਸ ਮਨੁਖ ਵੱਲ ਵੇਖੇਗਾ ਓਸੇ ਤੇ ਹੀ ਓਸਦਾ ਅਸਰ ਪੈਜਾਵਗਾ ਅਰ ਓਹ ਆਪ ਵੀ ਹਰ ਇਕ ਤੇ ਬੜੀ ਛੇਤੀ ਅਰ ਸੌਖਾ ਹੀ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕੇਗਾ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸਾਧਨਕਰਨ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰਵਿਚ ਓਹ ਤਾਸੀਰ ਅਰ ਬਲ ਪੈਂਦਾ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਓਸੇ ਪਾਸੇ ਹੀ ਅਪਨਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਏਤਨੀ ਛੇਤੀ ਕਿ ਮਨੁਖ ਅਸਚਰਜ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਬਲਵਾਨ ਹੋਨਾ ਵੀ ਬੜਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਧਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਪਨੀਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲ ਤੀਕ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰਜਦ ਨਜ਼ਰ ਪਕੀ ਹੋਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਬ ਸਾਧਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸਿਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ॥

ਯੂਰਪ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ

ਏਥਹਨ ਓਹ ਤ੍ਰੀਕਾ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨਾਲਯੂਰਪਨਿਵਾਸੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਓਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕਫੁਟ ਚੌੜਾਅਰ ਇਕ ਫੁਟ ਲੰਮਾ ਸਫੇਦ ਕਾਗਜ਼ ਜਰਾ ਮੋਟਾ ਲੈਕੇ ਓਸ ਤੇ ਇਕ ਕਾਲਾ ਦਾਗ ਰੁਪੈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਨਾਓ ਏਹ ਅਜੇਹਾ ਕਾਲਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਿਧਰੋਂ ਵੀ ਰਤਾ ਸਫੇਦ ਨਾ ਰਹੇ ਅਰ ਏਸ ਕਾਗਜ਼ਨੂੰਅਪਨੀ ਬੈਠਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵਿਚ ਕੰਧ ਉਤੇ ਇਕ ਅਜੇਹੇ ਥਾਂ ਤੇ ਲਗਾਓ ਕਿ ਓਸਦਾ ਅਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਫਾਸਲਾ ੧ ਇੰਚਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾਗ ਵਲ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ, ਪਰ ਜਿਨਾਂਚਿਰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ ਸਾਹ ਨਕ ਰਸਤੇ ਹੀ ਲਵੋ ਮੂੰਹ ਰਸਤੇ ਨਹੀ ਲਵੋ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰਖੋ ਅਰ ਅੱਖ ਵੀ ਨਾਂ ਝਮਕੋ, ਜਦ ਏਹ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੇਹਲਾਂ ਕੁਝ ਦੁਖ ਮਲੂਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਅੱਖਾਂ

ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਨੀ ਵੀ ਵਗਨ ਲਗ ਪਵੇਗਾ ਪਰ ਏਹਦਾ ਕੁਝ ਡਰ ਨਹੀ ਜਿਨਾ ਚਿਰ ਵੇਖ ਸਕੋ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ।

ਗੁਣ

ਉਪਰ ਲਿਖੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਏਹ ਗੁਣ ਹਨ ਕਿ ਥੋੜੀਬੁਧਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਅਰ ਜਿਸਦੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਕੁਝਜਰਾਵੀਫਰਕਰੈਹ ਜਾਏ ਕੁਝਕਾਲ ਐਂਵੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਰੌਸ਼ਨੀ)ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾਰਹੇਗਾਪਰ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਅਮਲ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਬੜੇ ਬੁਧਵਾਨ ਹੋਨਗੇਓਹਨਾ ਨੂੰ ਕਲਬ ਦੀ ਯਕਸੂਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਗੱਲਕੀ ਓਹਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਓਸਦਾਗ ਵਿਚ ਚਿਟੇ ਬਦਲਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਏਧਰ ਓਧਰ ਪਏ ਹੋਏ ਵਖਾਈ ਦੇਨਗੇ ਫੇਰ ਰੰਗ ਬਰੰਗੀ ਰੰਗ ਓਸਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਤਾਰੇ ਵਖਾਈ ਦੇਨਗੇ ਜੇਹੜੇ ਫੇਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸੁਆਈਂ ਬਨਜਾਵਨਗੇ ਅਰ ਅਚਨ ਚੇਤਹੀ ਨਜ਼ਰਦੇਸਾਮ੍ਹਨਿਓਂ ਇਕ ਪੜਦਾ ਉਠਜਾਵੇਗਾ ਅਰ ਅਜੀਬ ਚੀਜਾਂ ਨਜ਼ਰ ਆਓਨਗੀਆਂ ਅਰ ਮੁਰਾਕਬੇਵਾਲਾਹੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਏਸ ਹਾਲਤਦਾ ਨਾਮਹੀ ਰੌਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰੀ ਹੈ ਜੇਹੜੇਦੂਜੇ ਲੋਕ ਹਨ ਥੋੜੀ ਬੁਧਵਾਲੇ ਜਾਂ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫਰਕ ਪੈਗਿਆ ਹੋਵੇਉਹਨਾਂਨੂੰ ਘੇਰੇ ਦੇ ਦੁਵਾਲੇ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਅਜੇਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਗ ਨੂੰ ਓਸ ਵੇਲੇ ਤਕ ਵੇਖਦੇ ਰੈਹਣ ਕਿ ਜਦ ਤੀਕ ਸਾਰਾ ਕਾਲਾ ਦਾਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਛਪ ਨਾ ਜਾਵੇ ਗੱਲਕੀ ਦਾਗ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਵੇਖ-ਦਿਆਂ ਰੈਹਨ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਦੀ ਮਿਕਨਾਤੀਸ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ ਅਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਯਕਸੂਈ ਹੋਜਾਵੇਗੀ ॥

ਮਾਮੂਲਤੇ ਅਸਰ ਪਾਵਨ ਅਰ ਓਸਨੂੰਸੁਵਾਓਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਗੁਨ ਏਹ ਹੈ ਕਿ ਓਹ ਅਪਨੀ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਓਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੂਜੇਤੇ ਅਸਰ ਪਾਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰਅਪਨੀਜਾਤੀਪਰਪੂਰਾਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੇਹੜਾ ਬੜਾ ਨਿਡਰਤੇ ਅਨਝੱਕਹੁੰਦਾਹੈਅਰ ਮਨੁੱਖ

ਨੂੰ ਓਸ ਵੇਲੇ ਮੁਤਾਸਰ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ਜਦ ਓਸ ਦੇ ਚਿਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚਤੇ ਚਿੰਤਾਦੂਰਹੋਵੇ ਅਰ ਓਹਨਾਂ ਗਲਾਂਵੱਲਹੀਧਿਆਨ ਰੱਖੇਜਿਨ੍ਹਾਂਦੇਕਰਨਵਾਸਤੇਓਸਨੂੰਸਲਾਹਦਿਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ ਇਕ ਤੀਬਰ ਬੁਧੀ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਪਸ਼ੂ ਤੇ ਛੇਤੀ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਏਸਦਾ ਕਾਰਨ ਏਹ ਹੈ ਕਿ ਪਸ਼ੂਵਾਂਵਿਚਤਾਂਤਰਕ ਕੁਤਰਕ ਕਰਨਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਏਹਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਏਹ ਬੜੇ ਬੁਧਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਏਹਨਾਂ ਤੇ ਜਰਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਾਤੀਤੇ ਬਹੁਤ ਛੇਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ॥

ਇਕਾਗ੍ਰ ਚਿੱਤ ਹੋਨ ਅਰ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਰੀਖਯਾ

ਇਸ ਵਿਦਯਾ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਾਇਕੋ ਮੇਟ੍ਰੀ ਅਰ ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ ਮਿਕਯਾਤੁਲਰੂਹ ਆਖਦੇ ਹਨ ਅਰ ਏਸਦੀ ਇਕਵਿੱਧੀ ਏਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕਸੂਈਦੇਵਿਚਘਾਰਅਰਥਾਤਨੱਕਇਕਪਾਸੇਰਹੇ ਛੇਕ ਧਾਗਾ ਪਾਨਵਾਸਤੇਇਕਪਾਸੇਓਸਦੇਵਿਚਘਾਰਇਕਬੜਾਬਰੀਕਧਾਗਾਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਓਸਨੂੰਕਿਸੇਛੱਤਜਾਂਕੰਧਵਿਚਕਿੱਲਜਾਂਕਿਲੀ ਲਾਕੇਉਸਨਾਲਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂਲਟਕਾਦਿਓਕਿਓਸਨੂੰਕਿਸੇਤਰ੍ਹਾਂਦਾਸਹਾਰਾਨਾਹੋਵੇਅਰਤਕੜੀ ਦੀ ਡੰਡੀ ਵਾਂਗ ਸਿਧੀ ਹੋ ਰਹੇ ਤਾਂ ਆਮਲ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੈਹਕੇ ਸਾਹਨੂੰ ਰੋਕਕੇ ਅਪਨੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਪੰਜੇ ਉਂਗਲੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਲਮ ਪਕੜਨ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਓਸ ਸੂਈ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੇੜੇ ਲੈਜਾਵੇ ਪਰ ਸੂਈ ਦੀ ਨੋਕ ਨਾਲ ਨਾ ਲਗੇ ਫਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਹੱਥ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂ ਹਟਾਵੇ ਅਰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਏਹ ਖਾਹਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ ਸੂਈ ਉਂਗਲੀ ਵਲ ਆਵੇ ਦੋ ਚਾਰ ਦਿਨ ਯਤਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਏਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੂਈ ਓਸ ਵਲ ਆਪੇ ਹੀ ਆਵੇਗੀ ਅਰ ਜਦ ਹੱਥ ਨੂੰ ਸੂਈ ਵਲ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵਗਾ ਤਾਂ ਸੂਈ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਹਟ ਜਾਵੇਗੀ ਅਰ ਜੇਕਰ ਏਹ ਖੇਡ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਖਾਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਏਹ ਬੜੀ ਕਰਾਮਾਤ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ॥

ਇਕ ਹੋਰ ਤ੍ਰੀਕਾ

ਇਕ ਚੂਹੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਜੋ ਹਜ਼ਾ ਅਜੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਜੰਮਿਆਂ ਹੋਵੇ ਪਰ ਹਿਲ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਸਾਹਮਨੇ ਰੱਖਕੇ ਉਸ ਵੱਲ ਤਾੜੀ ਲਾਕੇ ਵੇਖੋ ਜਦ ਓਹ ਟੁਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਅਪਨੇ ਅੰਦਰੋਂ ਏਹ ਯਤਨ ਕਰੋ ਕਿ ਏਹ ਟੁਰ ਨਾ ਸਕੇ ਜਦ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏਹ ਇਛਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਓਹ ਟੁਰੇਗਾ ਨਹੀਂ ਰੁਕਨੇ ਲੱਗੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਏਹ ਇੱਛਾ ਕਰੋ ਕਿ ਚਲ ਨਾ ਸਕੇ ਪਰ ਜਦ ਹੱਥ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਓਹ ਚਲੇ ਤਾਂ ਚਲਨ ਲਗ ਪਵੇਗਾ ਏਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਤੋਂ ਏਹ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇ ਕਿਸ ਉਮਰ ਦਾ ਚੂਹਾ ਹੋਵੇ ਬਰਾਬਰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਟੁਰੇਗਾ ॥

ਇੰਜੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮਲ ਇਕ ਚੂਹਾ ਕੀਹ ਸਾਰੇ ਪਸ਼ੂਵਾਂ ਉਤੇ ਹੀ ਕਲਬੀ ਅਸਰ ਪਾਕੇ ਖੁਲਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰ ਅਪਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਤਾਮੀਲ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ॥

ਅਰ ਅੰਤ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਅਜੇਹਾ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਆਪਨੀ ਇਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਰ ਪਾਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਢ ਲੈ ਜਾਵਨਗੇ ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਤੇ ਇਛਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਰੁਪੇਯਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵੇਗਾ ਅਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਹੇਗਾ ਓਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਵੇਗਾ ॥

ਜੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖਜ਼ਾਰੇ ਬਨਾਉਨ ਦੀ ਵਿੱਧੀ

ਜੇਹੜੀ ਬਾਤ ਮਾਮੂਲ ਦਿਆਂ ਜੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਏਹੀ ਭਾਰ ਫਰਜ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖਆਰਾ ਬਨਾ ਦੇਨਾ ਕਿਉਂ ਕਿ ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਉਸ ਤੇ ਏਹ ਦਸ਼ਾ ਨਾ ਆਵੇ ਉਨਾਂ ਚਿਰ ਉਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜਦ ਏਸ ਦੀ ਪਰੀਖਆ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਏਹ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਮੂਲ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਰ ਪੁਰਸ਼ ਰਲੇ ਮਿਲੇ ਹੋਨ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਕੁਰਸੀਆਂ ਤੇ ਬਠਾ ਦੇਵੇ ਜਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿੱਠਾਂ ਤਾਂ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੋਵਨ ਅਰ ਪੈਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ ਤੁਸੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ

ਮੇਰੇਵੱਲ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਅਰ ਜੇਹੜੀ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਓਸਦੀ ਆਪਨੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪੱਕੀ ਗੰਢ ਦੇਲਵੋ ਅਰ ਮੇਰੀ ਗਲਨੂੰ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮੰਨੋ ਕਿਉਂਕੇ ਜੇਹੜੀਬਾਤ ਕਰਨੀਹੈ ਓਹਹੋਸਕੇ ਜਦ ਤੁਸੀ ਏਧਰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਂ ਦੇਓਗੇ ਅਰ ਅਪਨੇ ਵਿਚਾਰਨੂੰ ਸੁਧ ਨਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਬਾਤ ਕਦੀਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਉਪਦੇਸ਼ਸੁਨਾਨਾ ਚਾਹੀਦਾਹੈ

"ਹੁਨ ਅਸੀਂ ਇਕ ਵਿਚਿਤ੍ਰ ਸ਼ੈ ਦੀ ਪਰੀਖੀਆ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਏਥੇ ਆਏ ਹਾ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਰਖੋ ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਤੁਸੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਂ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਬਾਤ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦੀ ਇਛਾ ਹੈ। ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਵਾਸਤੇ ਆਪਨੀ ਤਬੀਯਤ ਨੂੰ ਸੁਖਯਾਰੀ ਬਨਾ ਲਵੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਤਾਂਓਸਤੇ ਇਕ ਤਰਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਨ ਤੁਸੀਂ ਅਪਨੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਪੱਟਾਂ ਤੇ ਰੱਖ ਲਵੋ ਅਰ ਜਦ ਮੈਂ ਆਗਿਆ ਕਰਾਂਤਾਂਪੈਹਲਾਂ ਸਿੱਧਾ ਅਰ ਫੇਰ ਪੁੱਠਾ ਹੱਥ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਨਾਲ ਛੇ ਵਾਰੀ ਉਠਾਉ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਸੁਖਯਾਰਾ ਬਨਾਕੇ ਹੇਠਾਂ ਸੁਟ ਦਿਓ ਅਰ ਏਸ ਤਰਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੋਈ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਨਾਂ ਹੋਵੇ ਡਿਗਦੀ ਹੈ॥

ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਦ ਏਹ ਉਪਦੇਸਕਰਚੁਕੇ ਤਾਂ ਓਹ ਓਹਨਾਂ (ਜਿਨਾਂ ਤੇ ਸਾਧਨ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ) ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਏ ਤਾਂ ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਕਿ ਓਹ ਸੁਖਯਾਰੇ ਹੋਏਹੈਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਰ ਏਸ ਤਰਾਂ ਵੇਖ ਕੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਉਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁਕਕੇ ਫੇਰ ਹੇਠਾਂ ਸੁਟ ਦੇਵੇ ਜੋ ਓਹ ਬੇਜਾਨ ਸ਼ੈ ਵਾਂਗ ਹੇਠਾਂ ਡਿਗਨ ਤਾਂ ਸਮਝਨਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਠੀਕ ਸੁਖਿਆਰੇ ਹੋਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿ॥

"ਤੁਸੀ ਹੁਨ ਸੁਖਆਰੇ ਤੇ ਅਰਾਮ ਤਲਬ ਹੋਗਏ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਗਲਾਂ ਵੱਲਧਿਆਨਰੱਖੋ ਅਰ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਓਹਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇਓਸ ਵੱਲਵੀਧਿਆਨ ਰਖੋ ਅਰ ਏਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਚਿਤ ਓਸ ਬਾਤ ਤੇ ਜਰੂਰ ਅਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਦੂਸਨੰ

ਸੁਝਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਚਿਤ ਵਿੱਚ ਏਹ ਧਾਰ ਲਵੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਓਹੀ ਗਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿਸਦੇ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ"

ਜੇਹੜਿਆਂ ਮਾਮੂਲਾਂ ਤੇ ਏਸ ਤ੍ਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸਰ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਰ ਸੁਖਯਾਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸੱਕਨ ਤਾਂ ਓਹਨਾਂ ਤੇ ਬੜੀ ਹੀ ਛੇਤੀ ਅਸਰ ਹੋ ਜਾਇਆ ਕਰੇਗਾ।

ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਉਂਗਲੀਆਂ ਦੇ ਚੱਕ੍ਰ ਦੇਨ ਨਾਲ ਸੁਵਾਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਫਰਾਂਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਕ ਡਾਕਟਰ ਲੇਬੋ ਲੇਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਓਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਵਾਕੇ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਏਹ ਵਿਧੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ॥

"ਲੇਬੂਲੇਟ, ਜਿਸਤੇ ਅਮਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਕੁਰਸੀ ਉਤੇ ਬੜੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬਹਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਰ ਆਪ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਖਲੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਰ ਅਪਨਾ ਪੁੱਠਾ ਹਥ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰੱਖ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਅਰ ਸਿੱਧੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਇਕ ਫੁੱਟ ਦੇ ਫਾਸਲੇ ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਏਹਨਾਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਉੱਚਾ ਰਖਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦ ਮਾਮੂਲ ਓਹਨਾਂ ਵਲ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਜ਼ਰਾ ਉਪਰ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਨ॥

ਏਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਓਹ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਏਹ ਆਖਦਾ ਸੀ ਕਿ:-

"ਹੁਨ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਰ ਅਪਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਏਸ ਤਰਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇਂਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਅਰਥਾਤ ਪੈਹਲਾਂ ਤੂੰ ਉਂਘਨ ਲਗੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਗਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨ ਲਵੇਂਗਾ ਪਰ ਤੂੰ ਆਪ ਕੁਝ ਨਹੀ ਕਹਨਾ ਚਾਹੇਂਗਾ ਅਰ ਏਸ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਤੂੰ ਗੂੜੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਜਾਵੇਂਗਾ ਅਰ ਤੂੰ ਅਜੇਹਾ ਬੇਖਬਰ ਸੌਂ ਜਾਏਂਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਓਹਨਾਂ ਗਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀ ਸੁਨ ਸਕੇਂਗਾ ਜੇਹੜੀਆਂ ਤੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਵਾਲੇ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹੋਨ ਗੀਆਂ ਪਰ ਜਦ ਮੈਂ ਜਗਾਉਂਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਗ ਪਵੇਂਗਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੇਰਾ ਦੁਖ ਦਰਦ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ॥

ਏਸਦ ਪਿਛੋਂ ਡਾਕਟਰ ਅਪਨੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਚੱਕੂ ਦੇਨ ਲਗ ਪੇਂਦਾ ਸੀ ਅਰ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੀ ਸੁਨਾਈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਰ ਜਦ ਜਰਾ ਮਾਮੂਲ ਅੱਖ ਝਮਕਨ ਲੱਗਦਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖਦਾ ਸੀ ਕਿ:--

"ਹੁਨ ਤੇਰੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਭਾਰੀਆਂ ਹੋਨ ਲੱਗੀਆਂ ਹੈਨ ਤੇਨੂੰ ਨੀਂਦਆਓਨ ਲੱਗੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਪੇਰ ਅਰ ਸਿਰ ਠੰਡੇ ਹੋਗਏ ਦਿਲ ਦੀ ਹਰਕਤ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਗਈ ਅਰ ਤੂੰ ਸਾਰਾਹੀ ਸੌਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"

ਏਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਡਾਕਟਰ ਲੈਬੂਲੇਟ ਥੋੜੇਮਿੰਟਾਂ ਵਾਸਤੇ ਠੈਹਰ ਜਾਂਦਾਸੀ ਅਰ ਫੇਰ ਏਹ ਆਖਨ ਲਗ ਪੇਂਦਾ ਸੀ ਕਿ--

"ਅਪਨੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈ"

ਏਹ ਆਖਕੇ ਓਹ ਆਪਹੀ ਅਪਨੇ ਹੱਥਾ ਨਾਲ ਮਾਮਲ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਦੇਂਦਾ ਸੀ ਅਰ ਫੇਰ ਏਹਆਖਦਾਸੀ ਕਿ

"ਹਨ ਤੂੰ ਅਰਾਮਨਾਲ ਸੌਂਦਾ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਦੁਖਦਰਦ ਹੁਨ ਦੂਰ ਹੋਗਿਆ ਜਦ ਤੂੰ ਸੌਂਕੇ ਉਠੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਰੋਗ ਦਾ ਕਿਧਰੇ ਖੋਜ ਖੁਰਾ ਵੀ ਨਹੀ ਮਿਲੇਗਾ ਅਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਬਾਕੀ ਨਹੀ ਰਹੇਗਾ"

ਏਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਓਹ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਸੁੱਤਿਆ ਹੀ ਛੱਡਕੇ ਚਲਾ ਜਾਦਾ ਸੀ ਅਰ ਫੇਰ ਕੋਈ ਪੰਦਰਾਂ ਜਾਂ ੨੦ ਮਿੰਟਦੇਪਿੱਛੋਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਰ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਮਾਗਾ ਮਾਰ ਕੇ ਜਗਾ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਜਦ ਰੋਗੀ ਦੀ ਨੀਦ ਖੁਲਦੀਸੀਤਾਂ ਖੁਸ਼ਤਬਾ ਹੁੰਦਾਸੀ ਅਰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂਦਾ ਦੁਖ ਦਰਦ ਉਸਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਜਾਂਤੇ ਪੈਹਲੀ ਵਾਰ ਦੇ ਅਮਲ ਨਾਲ ਹੀ ਆਰਾਮ ਆਜਾਂਦਾਸੀ ਨਹੀ ਤੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੇ ਅਮਲ ਨਾਲ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੀ ਅਰਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ॥

ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅੱਖਾਂ ਲੜਾਕੇ ਮਾਮੂਲਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਗਲਦਾ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਏਹ ਚਾਹੀਦਾਹੈ ਕਿ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਇਕ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬਹਾਦੇ ਓਸਨੂੰ ਏਹ

ਆਖੇ ਕਿ ਓਹ ਅਪਨੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਤਾਂਨੂੰ ਕਰਕੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਏ ਅਰ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖੇ ਅਰ ਜਦ ਕੋਈ ਬਾਰਾਂ ਤੇਰਾਂ ਸਿਕਿੰਡ ਤੀਕਨ ਅੱਖਾਂ ਲੜਾ ਚੁਕੇ ਤਾਂ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਅਰ ਓਸਦਾ ਪੁੱਠਾ ਹੱਥ ਅਪਨੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਏਸਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧਮਨੀ ਨਾੜੀ (ਨਬਜ਼) ਤੇ ਓਸ ਦੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਰੈਹਨ ਤਾਂ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਏਹ ਆਖੇ ॥

"ਤੂੰ ਹੁਨ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਅਪਨੀ ਬੁਧੀ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਦੇ ਅਰ ਨਾਹੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਕਰ ਹੁਨ ਅਪਨਾ ਧਿਆਨ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਲਾ ਅਰ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਓਸਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਸੱਤ ਕਰਕੇ ਜਾਨ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਆਖਾਂਗਾ ਓਹੀ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਮੈਂ ਅਪਨਾ ਹੱਥ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਨਗੀਆਂ ਅਰ ਖੁਲ੍ਹ ਨਹੀ ਸੱਕਨਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਏਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਖੁਲਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ"

ਫੇਰ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਪਨੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਓਸਦੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਅਰ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਲਵੇ ਅਰ ਏਹ ਆਖੇ "ਹੁਨ ਤੂੰ ਅਪਨੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖ ਓਹ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਹੋਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਖੁਲ੍ਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ" ॥

ਜੇਕਰ ਮਾਮੂਲ ਅਪਨੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂ ਯਤਨ ਕਰਕੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਓਹੀ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਪੈਹਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਰ ਓਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਖੁਲ੍ਹ ਸੱਕਨ ਗੀਆਂ ॥

ਹੱਥ ਵੈਨੂ ਦੇਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜਾ ਕਰੇ ਕਿ ਪਿੱਠ ਤਾਂ ਓਸਦੀ ਦੂਜੇ ਵੇਖਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਲ ਹੋਵੇ ਅਰ ਮੂੰਹ ਆਮਲ ਵੱਲ ਤਾਂ ਓਸਨੂ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਵੇਖੇ ਅਰ ਭਾਂਵੇਂ ਕੀ ਗੱਲ ਹੋਵ ਪਰ ਨਜਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਨਾ ਹਟਾਵੇ ਫੇਰ ਤੁਸੀ ਅਪਨਾ ਹੱਥ ਅਗ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਓਸਦੇ ਹੱਥ ਏਸ ਤਰਾਂ ਫੜੋ ਕਿ ਓਸਦੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਤਲੀਆਂ

ਆਪੋ ਵਿਚ ਜੁੜ ਜਾਵਨ ਫੇਰ ਤੁਸੀ ਅਪਨਾ ਹੱਥ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ ਏਥੋਂ ਤੀਕ ਕਿ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਚੱਪਿਆਂ ਦਾ ਫਰਕ ਰੈਹ ਜਾਏ ਜਦ ਸ਼ਾਧਨ ਕਰਨਵਾਲਾ ਓਸ ਵੱਲ ਚੁਪ ਚਾਪ ਖਲੋਕੇ ਕੋਈ ੧੯ ਮਿੰਟ ਤਕ ਵੇਖ ਚੁਕੇ ਤਾਂ ਓਸਨੂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅ ਰਖ ਲੇਖ ਲੋਕੇ ਏਹ ਆਖੇ ॥

"ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਬਝ ਗਏ ਹਨ ਅਰ ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾੜਾਂ ਵੀ ਸਖਤ ਹੋਗਈਆਂ ਹਨ ਹੁਣ ਤੂੰ ਏਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੁਨ ਤੂੰ ਏਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਤੂ ਹੁਨ ਛੁਡਾਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੇ ਵੀ ਤਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾ ਸਕਦਾ ਓਹ ਬੜੇ ਪੱਕੇ ਬੱਝ ਗਏ ਹਨ"

ਤਾਂ ਸੱਚ ਮੁਚ ਹੀ ਓਸਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਘੱਤਨਗੇ ਅਰ ਓਹ ਭਾਵੇਂ ਕੇਡਾ ਹੀ ਯਤਨ ਕਰੇ ਨਹੀ ਛੁਟਨਗੇ ਅਰ ਏਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜਦ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਏਹ ਮਲੂਮ ਹੋ ਜਾਏ ਕਿ ਏਹ ਯਤਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀ ਛੁਡਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਅਪਨਾ ਹੱਥ ਓਸਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਉਂਗਲੀਆਂ ਵਜਾਏ ਅਰ ਅਪਨਾ ਪੁਠਾ ਹੱਥ ਓਸਦੇ ਮੱਥ ਤੇ ਰੱਖਕੇ ਏਹ ਆਖੇ" ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਹੋਜਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਜਾ ਵੇਖ ਤਾਂ ਸਹੀ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ" ਏਹ ਆਖਨ ਦੀ ਢਿਲ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਓਸ ਦੇ ਹਥ ਖੁਲ ਜਾਵਨਗੇ ॥

ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਹੱਥ ਬਿਨਾ ਸਪਰਸ਼ ਹੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਨੇ

ਅਮਲ ਕਰਨਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਹੱਥ ਅਪਨੇ ਹੱਥ ਲਾਓਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੀ ਬੰਨ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਏਸਤਰਾਂ ਬੈਠੇ ਕਿ ਓਸਦੇ ਗੋਡੇ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਗੋਡਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾ ਲੱਗਨ ਅਰ ਓਸਦਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਹੋਕੇ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਚਲਾ ਜਾਏ ਫੇਰ ਆਮਲ ਤਾੜੀ ਲਾਕੇ ਓਸਦ ਨੱਕ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਨ ਲੱਗ ਪਵੇ ਅਰ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਅੱਖਾਂ ਲੜਾਕੇ ਫੇਰ ਓਸ ਨੂੰ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿ....

"ਤੂੰ ਅਪਨੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ ਵਿਚ ਜੋੜਲੇ ਅਰ ਓਹ ਬੱਝ ਜਾਨਗੇ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਏਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਵੀ ਕਰੇਂਗਾ

ਤਾਂ ਵੀ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਨਗੇ ਵੇਖ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਹੁਨ ਬੱਝ ਗਏ ਹਨ ਨਾੜਾਂ ਸਖਤ ਹੋਗਈਆਂ ਹਨ ਅਰ ਤੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ"

ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਪਾਸ ਡੇਗਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਦ ਕੋਈ ਅਮਲ ਕਰਨਵਾਲਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂਨੂੰ ਪੂਰ-ਵੋਕਤ ਸੁਖਯਾਰਾ ਖਨਾਲਵੇਅਰ ਓਹ ਅਜੇਹੇਹੋਗਏਹੋਨਕਿ ਓਹਨਾਂ ਤੇ ਅਸਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਏਸ ਤਰਾਂ ਖੜਾਕਰੇਕਿ ਪਿੱਠ ਤਾਂਓਸਦੀ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਹੋਵੇਅਰ ਮੂੰਹ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਲ ਹੋਵੇ ਅਪਨੀ ਨਜਰ ਓਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲਮਿਲਾਕੇਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲਵੇਖੇ ਗੱਲ ਕੀਅੱਖਾਂਨਾਲ ਅੱਖਾਂ ਲੜਾਏ ਅਰ ਅਪਨੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਾਰਵਾਰ ਏਹ ਆਖੇਕਿ "ਤੈਨੂੰ ਓਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਆਗਿਆ ਦੇਵਾਂ।

ਜਦ ਥੋੜਾਜੇਹਾ ਚਿਰ ਆਮਲ ਅੱਖਾਂਲੜਾਚੁਕੇ ਤਾਂਆਪਨੇ ਹੱਥ ਦੋਵੇਂ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਕੰਨਾ ਦੇ ਉਤਲੇ ਪਾਸੇ ਹੌਲੀ ਜੇਹੀ ਰੱਖ ਦੇਵੇ ਅਰ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲਾਕੇ ਕੋਈ ੨ ਮਿੰਟ ਵੇਖਦਾ ਰਹੇ ਅਰ ਫੇਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਪਨਾ ਖੱਬਾਪੈਰ੧ ਫੁਟ ਪਿਛਾਂ ਹਟਾਵੇ ਅਰ ਅਪਨੇ ਹੱਥਾਂਨੂੰ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਉਤਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਹਟਾਕੇ ਅਰ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਲਿਆਕੇ ਹਥਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਅਰ ਫੇਰ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਹੱਥ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਉਤਲੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦੇਵੇ ਅਰ ਏਹ ਤਿਨ ਵਾਰ ਕਰੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰੀ ਹੱਥ ਕੰਨਾ ਦੇ ਓਤਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਹਟਾਓਨਦੇ ਪਿਛੋ ਮਾਮੂਲਨਾਲਅੱਖਾਂਲੜਾਏਅਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਠੈਹਰ ਠੈਹਰ ਕੇ ਏਹ ਕਹੇ॥

"ਵੇਖ ਹੁਨ ਤੇਰੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਡਿਗਨ ਦੀ ਇਛਾ ਹੋ ਚਲੀਹੈ ਏਸ ਅਪਨੀਇਛਾਨੂੰ ਨਾਰੋਕਸਗੇਂਅੱਗੇਨੂ ਡਿਗਪੋ ਹੁਨ ਤੂੰ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਡਿੱਗਨਲੱਗਾਹੈਂ ਜੇਤੂੰ ਏਹ ਯਤਨ ਕਰੇਂ ਕਿ ਨਾਡਿੱਗਾਂ ਤਾਂ ਏਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਨਾਂ,ਤੂੰ ਡਿੱਗਾ, ਹੁਨ ਡਿਗਦਾਹੈ, ਹੱਛਾ ਡਿਗ ਵੀ ਪੌ" ॥

ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅੱਖਾਂ ਲੜਾਨ ਨਾਲ ਅਰ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਓਪਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲਓਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਡਿੱਗਨਦੀਇਛਾ ਹੋਵੇਗੀ

ਅਰ ਅੰਤਨੂੰ ਓਹਡਿਗਹੀ ਪਵੇਗਾ ਪਰ ਅਮਲਕਰਨਵਾਲੇਨੂੰ ਏਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੜਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਰਹੇ ਜਦ ਮਾਮੂਲ ਡਿੱਗਨ ਲਗੇ ਓਸਨੂੰ ਅਗੋਂ ਫੜਲਵੇ ਨਹੀ ਤਾਂਓਸਨੂੰਸਟ ਲਗਜਾਵੇਗੀਅਰਓਸ ਦਾ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵਸਾਹ ਜਾਂਦਾਰਹੇਗਾਪਰਜਦ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਫੜ ਲਵੇ ਤਾਂ ਓਸ ਨੂੰ ਫੇਰ ਏਹ ਆਖੇ

"ਖਬਰ ਦਾਰ, ਹੁਸ਼ਯਾਰ ਹੋਜਾਓ ਹੋਸ਼ ਸੰਭਾਲ"

ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਪਿਛੇ ਡੇਗਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਿਸ ਤਰਾਂਕਿਸੇ ਜਾਗਦੇ ਮਾਮੂਲ ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਕੇ ਓਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਡੇਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਸੇ ਤਰਾ ਪਿਛੇਨੂੰ ਵੀ ਡੇਗਿਆ ਜਾਂਦਾਹੈ ਪਰ ਫਰਕ ਏਤਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮੂਲ ਦਾ ਮੂੰਹ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਵਲ ਕਰੋ ਅਰ ਅਪਨੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਓਨਾ ਦੇ ਉਤਲੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖੋ ਅਰ ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਅਮਲ ਓਹੀ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਅੱਗੇ ਡੇਗਨਵੇਲੇਕੀਤਾਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾਆਪਨੀਨਜ਼ਰ ਦੀਮਾਮੂਲਦੀਧੌਨਦੇ ਜਰਾਉਤਲੇ ਪਾਸੇ ਤਾੜੀ ਲਾਵੇ ਅਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਰਹੇ ॥

ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚਗਰਮੀਪੈਦਾਕਰਨਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਿਸਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਓਸਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਇਕ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬਹਾਕੇ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਅਪਨੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਗੱਡ ਦਿਓ ਅਰ ਓਸ ਨੂੰ ਏਹ ਆਖੋ ਕਿ ਓਹ ਅਪਨੇ ਇਕ ਹੱਥਨੂੰ ਸੁਖ ਆਰਾ ਬਨਾ ਲਵੇ ਓਸ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿ ॥

"ਤੂ ਮੇਰੇ ਵਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖ ਅਰਅੱਖਾਂਨਾਲਅੱਖਾਂ ਲੜਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰਪਾਸੇ ਨਾ ਵੇਖੇ ਮੈਂ ਅਪਨਾ ਹੱਥ ਤੇਰੀਨਬਜ਼ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿਤਾ ਹੈ ਹੁਨ ਤੈਨੂੰ ਅਪਨੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਗਰਮੀ ਮਾਲੂਮ ਹੋਨ ਲਗੇ ਗੀ ਵੇਖ ਹੁਨ ਤੇਰੇ ਹਥ ਵਿਚ ਗਰਮੀ ਵਧਨ ਲਗੀ ਹੁਨ ਤੇਰਾ ਹੱਥ ਸੜਨ ਲਗ ਪਵੇਗਾ ਅਰ ਤੈਨੂੰ ਬੜੀ ਤਕਲੀਫ ਹੋਨ ਲੱਗੇਗੀ" ॥

ਏਹ ਆਖਕੇ ਮਾਮੂਲ ਦਾ ਹੱਥ ਛਡ ਛ ਅਰ ਫੇ ਬੋ ਕੇ ਸਿਰ ਪਿਛੋ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖੋ ਕਿ "ਵੇਖ ਤੇਰਾ ਹੱਥ ਸੜਨ ਲੱਗਾ ਹੈ ਅਰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਗਰਮੀ ਵਧ ਗਈ ਹੈ" ॥

ਤਾਂ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਹੀ ਅਪਨੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਗਰਮੀ ਮਲੂਮ ਹੋਨ ਲੱਗੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਏਹ ਆਖੇ ਹੁਸ਼ੀਆਰ ਹੋ ਜਾ, ਹੁਨ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿਚੋਂ ਗਰਮੀ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ"ਏਹ ਸੁਨਾਂਦਿਆਂ ਹੀ ਓਹ ਹੁਸ਼ੀਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਹੱਥਵਿਚ ਬਹੁਤੀਗਰਮੀਨਹੀਂ ਮਲੂਮ ਹੋਵੇਗੀ ਏਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚੋਂ ਭਾਵੇਂ ਓਹ ਜਾਗਦਾ ਹੋਵੇ ਭਾਂਵੇਂ ਸੁਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਤਪਦੀ ਗਰਮੀ ਵੀ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥

ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸਰਦੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ॥

ਜਿਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਗਰਮੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਓਸੇ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਰਦੀਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਵੀ ਯਕੀਨ ਦੇ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਤੁਰਤਹੀ ਸਰਦੀ ਆਗਈ ਹੈ ॥

ਗਰਮੀ ਅਰ ਸਰਦੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕੁਝ ਫਰਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗਰਮੀ ਕਰਨਦੀ ਵਿਧੀਵਿੱਚ ਤਾਂਅਜੇਹੇ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਗਰਮੀ ਨੂੰ ਵਧਾਓਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਸਰਦੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸਰਦੀ ਵਧਾਓਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ॥

ਜਿਹਵਾ (ਜ਼ਬਾਨ) ਦੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ॥

ਏਹ ਤਾਂ ਇਕ ਬੜੀ ਔਖੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਾਗਦਾ ਆਦਮੀ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਭੁਲ ਜਾਵੇ ਅਰ ਓਹ ਗੁੰਗਾ ਹੋਜਾਵੇ, ਬੋਲਨ ਦੀ ਸੱਤਿਆ ਦੂਰ ਹੋਜਾਵੇ ਪਰ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਹੋਨਾ

ਸੰਭਵ ਬਾਤਹੈਤਾਂਏਸਅਮਲ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਏਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰਏਸਤਹਾਂ ਖੜਾ ਕਰੇ ਜਿਸਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮੂਲਨੂੰ ਅੱਗੇ ਡੇਗਨ ਵੇਲੇ ਦੀ ਵਿਧੀਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਰ ਉਸਤਰ੍ਹਾਂਹੀਉਸਦੇਕੰਨਾਂਦੇਉਪਰਲੇਪਾਸੇਅਪਨੇ ਹੱਥਰਖੇ ਅਰ ਓਸੇਤਰਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਨੱਕ ਵੱਲ ਅਪਨੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਤਾੜੀ ਲਾਕੇ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਤਰਾਂ ਹੀਵੇਖਨਦਾਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਅਰ ਅਪਨਾ ਸਿਰ ਜਰਾ ਅੱਗਾਹਾਂਵਧਾਕੇਉਸਦੇਨੇੜੇ ਲੈਜਾਵੇ ਅਰ ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿ:-

"ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਲ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇ ਤੂੰ ਅਪਨਾ ਨਾਓ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਪਨਾ ਨਾਂਓਚੇਤੇਨਹੀਰਿਹਾਜੇਕਰਤੇਥੋਕੋਈ ਤੇਰਾ ਨਾਓ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਦਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਰ ਤੂੰ ਗਲ ਵੀਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਤਾਂ ਇਕ ਬਾਤ ਵੀ ਨਹੀ ਨਿਕਲਸਕਦੀ'

ਤਾਂ ਏਹ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸੁਨਾਨ ਨਾਲ ਏਸ ਦਾ ਫਲ ਏਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਨਾ ਨਾਓਂ ਵੀ ਚੇਤੇ ਨਹੀ ਰਹੇਗਾ ਅਰ-ਥਾਤ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰ ਉਸਨੂੰ ਏਹ ਯਕੀਨ ਹੋਜਾਏਗਾਕਿਓਸ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਬੰਦ ਹੋਗਈ ਹੈ ਅਰ ਜੇ ਯਤਨ ਕਰੇ ਤਦਵੀ ਅਪਨਾ ਨਾਓ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕੇਗਾ ਫੇਰ ਅਮਲਕਰਨਵਾਲਾਆਪਨੀ ਇਕ ਉਂਗਲੀ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਵੱਲਖੜੀ ਕਰਕੇਉਪਰਲਿਖਿਆਹੀਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਨਾਵੇ ਏਸ ਨਾਲ ਉਸਤੇ ਬੜਾ ਅਸਰਪਵੇਗਾਅਰਅਮਲਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਏਹ ਯਕੀਨ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਓਹ ਬੋਲਨਹੀਸਕਦਾ ਅਰ ਨਾਹੀ ਅਪਨਾ ਨਾਓ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪਨੇ ਹਥਕੰਨਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਹਟਾਕੇ ਅਪਨੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਵਜਾਏਅਰਏਹਆਖੇ"ਖਬਰ ਦਾਰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਹੋਜਾਵੇਖਤੇਰੀਜ਼ਬਾਨ ਖੁਲਗਈ ਅਰ ਤੈਨੂੰ ਅਪਨਾ ਨਾਓਂ ਯਾਦ ਆਗਿਆ ਹੈ ਏਹ ਸੁਨਦਿਆਂਹੀਮਾਮੂਲਅਪਨਾ ਨਾਮ ਦੱਸ ਦੇਵੇਗਾ" ॥

ਉਤਮ ਸਿੱਖਯਾ

ਜਿਤਨੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਏਸਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਕਥਨ ਹੋ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ ਏਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਏਹਨਾਂ ਦੀ ਮਸ਼ਕ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਹੀਕੀਤੀ ਜਾਵੇ

ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦ ਤੀਕ ਬਹੁਤਿਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੇ ਮਸ਼ਕ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਦ ਤੀਕ ਚੰਗੀ ਲਿਆਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਈ ਵਾਰੀ ਏਹਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈਕਿਕਿਸੇਵੇਲੇ ਕੋਈ ਅਮਲ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰਇਕ ਉਤੇ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਨ ਹੋਜਾਏ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ॥

ਮਾਮੂਲ ਨਾਲ ਅੱਖਾਂ ਲੜਾਕੇ ਸਵਾਉਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਪਨੇ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਓਹਚੰਗਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਓਹ ਬੀਮਾਰ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇਤਰਾਂਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਓਸ ਨਾਲ ਐਂਵੇ ਅੱਖਾਂ ਹੀ ਲੜਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਓਹ ਅਪਨੀ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਤਾਸੀਰਨੂੰਓਸਦੇਚਿਤ ਤੀਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ॥

ਇਸ ਵਿਧੀ ਵਿਚ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਏਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਓਸਨੂੰ ਇਕਪਲੰਘਉਤੇਲੰਮਾ ਪਾ ਦੇਵੇ ਪਰ ਜਿਸ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਏਹ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਓਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਆਪ ਓਸਦੇ ਕੋਲ ਇਕ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਵੇ ਅਰ ਜਿਸਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਕੇ ਤਾੜੀਲਾ ਵੇਖਦਾ ਰਹੇ ਅਰ ਧਿਆਨ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਨਾ ਜਾਨ ਦੇਵੇ ਅਰਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਓਸਤਰਾਂ ਓਸ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਰਹੇ ਅਰ ਏਸ ਤਰਾਂ ਕਿ ਦੋਹਾਂ ਦੀਆਂਅੱਖਾਂਆਪੋਵਿਚਲੜ ਦੀਆਂਹੈਯਨਕੋਈਇਸਤਰਾਂਘੜੀ ਅੱਖੀਲੜਾਉਨਨਾਲ ਮਾਮੂਲਦੀਆਂਅੱਖਾਂਭਾਰੀਆਂ ਹੋਨ ਲਗਪੈਨ ਗੀਆਂ ਅਰ ਅਪਨੇਆਪਬੰਦਹੋਜਾਨਗੀਆਂਅਰਜੇਕਰਓਹਓਹਨਾ ਦੇ ਖੋਲਨਵਾਸਤੇ ਜਾਂ ਖੁਲ੍ਹਿਆਂ ਰੱਖਨ ਵਾਸਤੇ ਯਤਨ ਕਰੇਗਾਤਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੋਲ ਸਕੇਗਾ ॥

ਏਸ ਵਿਧੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਘੱਟਤੋਂ ਘੱਟ੧੫ ਮਿੰਟ ਹੈ ਅਰ ਬਹੁਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੋ ਘੰਟੇਹੈਭਾਵੇਂਮਾਮੂਲਕਿਸਤਰਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇ ਪੈਹਲਾਂ ਤਾਂ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਓਸਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆਵੇਗੀ

ਨਹੀ ਤਾਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਸੌਂ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰ ਜਦ ਓਹ ਸੌਂ ਜਾਏ ਤਾਂ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚੁਪ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲੋਂ ਉਠ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਵੇ ਪਰ ੧ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਨਾ ਸੌਣ ਦੇਵੇ ਜਦ ਇਕ ਘੰਟਾ ਹੋ ਜਾਏ ਤਦ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜ਼ੋਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਮਾਘ੍ਰਾ ਵਜਾਏ ਅਰ ਜਦ ਓਹ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਚੇਤੰਨ ਹੋ ਜਾਵਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖੇ ॥

"'ਖਬਰਦਾਰ' ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਜਾ, ਸਕਰਤੂੰ ਬੜਾ ਸੌਂ ਚੁਕਾ ਹੈਂ ਏਕ, ਦੋ, ਤੀਨ, ਹੋਸ਼ਿਆਰ ਹੋਜਾ ਉਠਕੇ ਬੈਠ ਜਾ" ॥

ਏਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਨੀਂਦ ਵਿਚ ਸੁਆਲ ਕੇ ਬੀਮਾਰਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਵਾਲੇ ਜਦ ਮਾਮੂਲ ਸੌਂ ਜਾਵੇ ਉਸ ਤੋਂ ਆਪਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਮੁਤਾਬਕ ਕੰਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੇਹੜਾ ਉਸ ਤੋਂ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਸੁਨ ਸੁਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਸੁਵਾਉਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਅਪਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਰ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਸਪਰਸ਼ ਤੇ ਦਬਾਉਨ ਨਾਲ ਇਕ ਤਰਾਂ ਦੀ ਸੁਨਸੁਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਸੁਨਸੁਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਸੁਆ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ॥

ਜਦ ਕੋਈ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਏਸ ਨੀਂਦ ਵਿਚ ਸੁਆਨਾ ਲੋੜੇ ਤਾਂ ਓਹ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬਹਾ ਦੇਵੇ ਅਰ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇਕ ਸਿਰਹਾਨਾਂ ਰਖ ਦੇਵੇ ਅਰ ਦੂਜੀ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਜ਼ਰਾ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਝੁਕਕੇ ਆਪ ਬੈਹ ਜਾਵੇ ਅਰ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਏਸ ਤਰਾਂ ਫੜੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਅਪਨੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਰਾ ਉਪਰ ਰਖੇ ਰੈਹਨ ਫੇਰ ਓਹ ਮਾਮੂਲ ਨਾਲ ਅੱਖਾਂ ਲੜਾਏ ਅਰ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ:

"ਹੁਨ ਤੈਨੂੰ ਅਪਨੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਤਰਾਂ ਦੀ ਸੁਨਸੁਨੀ ਮਲੂਮ ਹੋਨ ਲਗੇਗੀ ਜੇਹੜੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਤੇਰੀ ਸਾਰੀ ਬਾਂਹ ਵਿਚ ਫੈਲ ਜਾਵੇਗੀ ਅਰ ਓਥੋਂ ਵਧਕੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ

ਅਸਰ ਕਰ ਜਾਏਗੀ ਪਰ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡਰਨਾ ਕਰੀ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਦੁ- ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਏਸਦਾ ਫਲ ਏਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਨਗੀਆਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸਿਰਤੋਂ ਲਕੇ ਗੋਡਿਆਂ ਤੀਕ ਝਾਲੇ ਦੇਵਾਂਗਾ"

ਏਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲਹੀ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਲੂਮ ਦ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨਾਲ ਕਦੀ ਹੌਲੀ ਕਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦਬਾਉਂਦਾ ਰਹੇ ਅਰ ਜਦ ਉਸਤੇ ਨੀਂਦ ਦਾ ਭਾਰ ਪੈਜਾਏਤਾਂ ਉਠਕੇ ਖਲੋਜਾਵੇ ਅਰ ਅਪਨੇ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਜਾਂ ਮੇਲਕੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰਦੇ ਉਪਰ ਲੇ ਜਾਵੇ ਅਰ ਹੇਠ ਨੂੰ ਲਿਆਉਨ ਲਗ ਪਰ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਨ ਵੇਲੇ ਉਹਨਾ ਨੁ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਏਥੋਂ ਤੀਕ ਕਿ ਉਹ ਗੋਡਿਆਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚਕੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਵੱਖ ਹੋਜਾਵਨ ਅਰ ਪੰਜ ਮਿ ਟ ਝਾਲੇ ਦੇਕੇ ਫੇਰ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਚੁਕ ਕੇ ਵੇਖੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੱਥ ਸੁਖਿਆਰਾ ਹੋਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੱਟ ਉਤੇ ਰਖਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨੇ ਪਰ ਜੇਕਰ ਹਥ ਸੁਖਯਾਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇਤਾਂਫੇਰਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਝਾਲੇ ਦੇਵੇ ਅਰ ਜਦ ਏਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋਜਾਵੇ ਕਿ ਮਾਮੂਲਗੋਹਰੀ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿਚ ਸੌਂ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਛਡਕੇ ਵੱਖ ਚਲਾਜਾਵੇ ੨੦ ਜਾਂ ੨੧ ਮਿ ਟ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਨਕੇ ਜਗਾਦੇਵੇ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਕਵਾਰੀ ਇਕੱਠਿਆਂ ਹੀ ਸਵਾਦੇਨਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕਹੀਵਾਰੀਕਈਆਂ ਮਾਮੂਲਾਂ ਨੂ ਸੁਆਨਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂਉਹਉਹਨਾਂਨੂੰ ਕੁਰਸੀਆਂਤੇ ਬਹਾਕੇ ਆਪ ਥੋੜੀ ਦੂਰ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਖਲੋਜਾਵੇ ਅਰ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਤਕ ਓਹਨਾਂ ਵਲ ਵੇਖਦਾ ਰਹੇ ਜੇਕਰ ਓਹ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਗਲ ਬਾਤ ਕਰਨ ਤਾਂ ਓਹਨਾਂਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਜੇਕਰਓਹਅਪਨੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ ਵਲੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵੱਲਲੈਜਾਵਨਤਾਂ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਅਰ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਆਖਦੇਵੇ ਕਿ ਜਦ ਤੀਕ ਓਹ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨਨਾਲ ਨਾ ਵੇਖਨਗੇ ਤਦ ਤੀਕ ਓਹਗਲ ਹੋਨੀ ਔਖੀ ਹੈ ਜਿਸਵਾਸਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਥੇ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ॥

ਫੇਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤੇ ਇਕ ਇਕ ਰੁਪੈਯਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਮਕ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹਰ ਇਕ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦੇਵੇ ਅਰ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ ਓਹ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਕੇ ਓਸ ਸ਼ੈ ਵਲ ਵੇਖਨ ਓਸ ਨਾਲ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆ ਜਾਵੇਗੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਚਿਰ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਕੇ ਵੇਖਨ ਨਾਲ ਓਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜੇਹੜੇ ਮਾਮੂਲ ਹੋਨਗੇ ਭਾਰੀਆਂ ਹੋਨ ਲੱਗ ਜਾਵਨਗੀਆਂ ਅਰ ਜੇਹੜੀ ਸ਼ੈ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਓਹ ਸਾਰੀ ਨਜ਼ਰ ਆਓਨ ਦੇ ਥਾਂ ਧੁੰਦਲੀ ਜੇਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਓਨ ਲੱਗੇਗੀ ਅਰ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਡਿਗਨ ਲੱਗਨਗੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਥੋੜੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ॥

ਜਦ ਮਾਮੂਲ ਦੀ ਏਹ ਦਸ਼ਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਮਲ ਓਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵੇ ਅਰ ਓਹਨਾਂ ਨੂ ਹੌਲੀ ੨ ਠੈਹਰ ਕੇ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ "ਜੇਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਓਸਤੇ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਕੇ ਵੇਖਨ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲਹੂ ਘੱਟ ਹੋਗਿਆ ਹੈ ਅਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆਓਨ ਲੱਗੀ ਹੈ ਏਹ ਨੀਂਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਰੂਰ ਦਬਾ ਲਵੇਗੀ ਪਰ ਤੁਸੀ ਆਪ ਹੀ ਹੱਥ ਵਾਲੀ ਸ਼ੈ ਨੂੰ ਜ਼ਰਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੇਖੋ"

ਫੇਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚੁਪ ਕਰਕੇ ਆਪ ਪਿਛਾਂ ਹਟਕੇ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਪੰਜਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਸਿਰ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਨ ਲੱਗ ਪੈਨਗੇ ਅਰ ਓਹ ਗੈਹਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿਚ ਸੌਂ ਜਾਵਨਗੇ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏਸ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ੨੦ ਮਿੰਟਾਂ ਤੀਕ ਰੈਹਨ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਏਸ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਤਾਲੀਆਂ ਵਜਾਏ ਅਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰੇ ਅਰ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਓਹ ਸੁਰਤ ਸੰਭਾਲ ਲੇਵਨ ਤਾਂ ਓਹਨਾਂ ਥੀਂ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਦਾ ਹਾਲ ਪੁਛੇ ॥

ਏਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉਤ੍ਰ ਮਾਮੂਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸ ਦੇਵਨਗੇ ਕਿ ਓਹਨਾਂ ਤੇ ਨੀਂਦ ਦਾ ਦਬਾਓ ਕਿਤਨਾ ਕੁ ਹੋਇਆ ਕਈ ਤਾਂ ਏਹ ਆਖਨਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਐਵੇਂ ਊਂਘਦੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਰ ਕਈ ਏਹ ਆਖਨਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੌਂ ਗਏ ਸਾਂ ਅਰ ਕਈ ਏਹ ਆਖਨਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਅਜੇਹੀ ਨੀਂਦ ਆ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਦੀ ਕੁਝ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ ਏਸ ਥੀਂ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਕੇਹੜੇ

ਮਨੁੱਖ ਮਾਮੂਲ ਬਨਨੇ ਵੇਯੋਗਹਨਜੇਹੜੇਊਂਘਦੇਸਨ ਓਹ ਮਾਮੂਲ ਬਨਹੀ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਜੇਹੜੇ ਸੌਂਗਏਸਨਓਹ ਬਨਸਕਦੇ ਹਨ ਅਰ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਦੀਨ ਦੁਨੀਦੀ ਹੀ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ ਓਹਬੜੇਚੰਗੇ ਬਨ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿਓਹ ਤਾਂ ਬਨੇ ਬਨਾਏਹੀ ਮਾਮੂਲ ਹਨ ॥

ਜੋੜਸੁੰਨ ਕਰ ਦੇਨਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਦ ਕੋਈ ਅਮਲ ਕਰਨਵਾਲਾ ਏਹ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਜਿਸਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸੁਆਲ ਦੇਵੇ ਅਰ ਫੇਰ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿ ॥

"ਹੁਨ ਤੂੰਅਜੇਹੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਗਿਆਹੈਂ ਕਿਜੇਤੂੰ ਜਾਗਨਾਂ ਵੀ ਚਾਹੇਂਗਾ ਤਦ ਵੀਨਹੀਂ ਜਾਗਸਕੇਂਗਾਹੁਨਮੈਂ ਤੇਰੇਇਕਹੱਥਨੂੰ ਸੁੰਨਕਰ ਦੇਂਦਾਹਾਂ ਪਰ ਏਸਨਾਲਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇਤਰਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਫੇਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮੂਲ ਦਾ ਇਕ ਹੱਥ ਫੜਕੇ ਓਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਰ ਦੋ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਓਸਤੇ ਅਪਨੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਹੌਲੀ ਜੇਹੀ ਚੋਟਲਗਾਵੇ ਅਰ ਫੇਰਏਹਆਖੇਕਿ-

"ਹੁਨ ਤੇਰਾ ਹੱਥ ਸੁੰਨ ਹੋਗਿਆ ਹੈ ਓਸਦੀਆਂ ਨਾੜਾਂ ਸਖਤ ਹੋਗਈਆਂ ਹੈਨ ਅਰ ਜਿਸਤਰਾਂਮੈਂਓਹਨੂੰ ਰੱਖਦਿਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਰਦਿਤਾਹੈਕਿਓਹਓਸੇਤਰਾਂਹੀਰਹੇਗਾ ਤੂੰ ਓਸਨੂੰਹਲਾਜੁਲਾ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਅਰ ਜਦ ਤੀਕ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਗਾਵਾਂਗਾ ਤਦ ਤੀਕਨ ਤੂੰ ਸੁਤਾਰਹੇਂਗਾਅਰਤੇਰਾਹੱਥਏਸੇਤਰਾਂ ਹੀ ਰਹੇਗਾ"

ਜਿਸ ਉਤੇਅਮਲ ਕੀਤਾਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਓਸਦਾ ਇਕ ਹੱਥ ਜਾਂ ਇਕ ਜੋੜ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸੁਨ ਹੋਜਾਵੇ ਓਸਦਾ ਦੂਜਾ ਹੱਥ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜੋੜਵੀਸੁੰਨਕੀਤਾ ਜਾਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਦ ਓਸਨੂੰ ਜਗਾਓਨਾ ਚਾਹੇ ਤਦ ਓਸਨੂੰ ਏਹਆਖੇ ਕਿ ॥

"ਹੁਨ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਹੱਥ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪੇਹਲਾਂ ਸੀ ਓਸੇਤਰਾਂ ਹੀ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਓਸਦੀ ਸਖਤੀਨੂੰ ਹੁਨ ਹਟਾਦੇਂਦਾਹਾਂਅਰਹੁਨ ਓਹ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ ਏਸ ਵਾਸਤੇਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇਹੱਥਤੋਂਹੋਕੇਝਾਲੇ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ"

ਏਹ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਝਾਲੇ ਦੇਕੇ ਅਰ ਇਕ, ਦੋ, ਤੀਨ ਆਖਕੇ ਅਰ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਲੀਆਂ ਵਜਾਕੇ ਓਸਨੂੰ ਜਗਾ ਦੇਵੇ ਜੇਕਰ ਓਸਨੇ ਬਹੁਤ ਜੋੜ ਸੀਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਪੈਹਲੇ ਇਕ ਜੋੜ ਨੂੰ ਖੋਲ ਦੇਵੇ ਅਰ ਫੇਰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਜਿਨੇ ਹੋਵਨ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇ ਪਰ ਏਹ ਅਮਲ ਓਹਨਾ ਮਾਮੂਲਾਂ ਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਬੜੇ ਬਲਵਾਨ ਤੇ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਹੋਵਨ ਅਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਾ ਹੋਵਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰੀ ਕਿਸੇ ਜੋੜ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ ਤੇ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਬੜਾ ਦੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ॥

ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਸੁਵਾਲ ਕੇ ਪਛਾਉਨ ਅਰ ਓਸਦੀ ਬੁਰੀ ਵਾਦੀ ਹਟਾਉਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਏਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਹ ਜਿਸਦੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਓਸਨੂੰ ਇਕ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੜੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬਹਾਵੇ ਅਰ ਓਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਕੋਈ ਚਮਕਦਾਰ ਸ਼ੈ ਦੇਕੇ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿ ਓਹ ਓਸ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਕੇ ਵੇਖੇ ਏਧਰ ਓਧਰ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਨ ਜਾਨ ਦੇਵੇ ਓਸਨੂੰ ਏਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਗਾ ਸਿਰਫ ਓਸਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆਜਾਵੇਗੀ ਫੇਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ—

"ਤੂੰ ਓਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਜੇਹੜੀ ਤੇਰੇ ਹਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਕੇ ਵੇਖ ਅਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਨਾ ਵੇਖ ਏਸ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆਉਨ ਲੱਗੇਗੀ ਅਰ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਹੋਜਾਵਨਗੀਆਂ ਅਰ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਓਹ ਖੁਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸੱਕਨ ਗੀਆਂ"

ਫੇਰ ਆਮਲ ਓਸਦੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਖਲੋਜਾਵੇ ਅਰ ਅਪਨਾ ਸਿੱਧਾ ਹੱਥ ਹੌਲੀ ਜੇਹੀ ਓਸਦੀ ਧੌਨ ਤੇ ਰੱਖ ਦੇਵੇ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਓਸਦੇ ਹੱਥ ਵਾਲੀ ਸ਼ੈ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਨ ਦੇਵੇ ਪਰ ਜਦ ਕੋਈ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬੀਤ ਹੋਜਾਵਨ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਫੇਰ ਓਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਜੇਹੜਾ ਪੈਹਲਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਜਦ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ

ਹੋਨ ਲੱਗਨ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿ ॥
"ਹੁਨ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਹੋਨ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ ਹੁਨ ਤੂੰ ਸੌਂ ਜਾਵੇਂਗਾ ਵੇਖ ਤਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆਗਈ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਅਪਨੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖ ਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਰਖ ਸਕੇਂਗਾ ਤੈਨੂੰ ਜਰੂਰ ਸੌਂ ਜਾਨਾ ਲੋੜੀਦਾ ਹ ਚੰਛਾ ਹੁਨ ਸੌਂ ਜਾ"

ਜਿਸਤੇ ਅਮਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਸੁਨਦਿਆਂਹੀ ਸੌਂ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰ ਜਦ ਓਹ ਸੌਂ ਜਾਵੇਤਾਂ ਓਸਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ (ਤਾਲੀਮ) ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਂ ਅਰ ਜੇਹੜੀ ਬਾਤ ਓਸਦੇ ਦਿਲਤੇ ਨਕਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ ਅਰ ਸਿਖਾਓਨੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਫ ਤੇ ਸ਼ਧ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਓਹ ਚੰਚਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਸਦੀ ਚੰਚਲਤਾਈ ਓਸਥੀਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਰ ਜੇਕਰ ਓਹ ਚੋਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਹੁਨ ਤੇਰੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਵਾਦੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੇਗੀ ਅਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸਿੱਖਨਾਂ ਚਾਹ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿ ਹੁਨ ਤੂੰ ਓਸਨੂੰ ਜਿਸ ਬਾਤਨੂੰ ਸਿੱਖਨਾ ਹੋਵੇ ਸੌਖਾ ਹੀ ਸਿੱਖ ਲਵੇਂਗਾ ਪਰ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਜੇਹੜੀ ਬਾਤ ਦੀ ਤਾਲੀਮ ਦੇਨੀ ਹੋਵੇ ਓਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਪਰ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਏਸਤਰਾਂ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬੜਾ ਹਾਕਮ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥

ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਕਈਆਂ ਦੇਸਾਂ ਤੇ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਵਾਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਦ ਸੁਨਸੁਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਸੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੀਂਦ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਕਈਆਂ ਦੇਸਾਂ ਤੇ ਕਈ ਅਸਥਾਨਾ, ਮੁਲਕਾਂ ਤੇ ਵਲੈਤਾਂ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦ ਓਸਨੂੰ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਸੱਚਸੱਚ ਹੀ ਦੱਸ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਫਲਾਨੀ ਵਲਾਇਤ ਦੀ ਸੈਰ ਕੀਤੀ ਅਰ ਅਮਕ ਦੇਸ ਤੇ ਮੁਲਕ ਦੀ ਵੀ ਸੈਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਬੜੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸ਼ੈਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਓਹ ਮੰਦਰ ਅਥਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਸਥਾਨ ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਇਤਯਾਦਕ ।

ਇਸ ਵਿਧੀ ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਭੇਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਝਾਲੇ ਤਾਂ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸੁਨਸੁਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਨੀਂਦ ਲਿਆਓਨ ਵੇਲੇ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ॥

ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਯੁਧ ਭੂਮੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਵਿਧੀ ਵਿਚ ਵੀ ਪੈਹਲਾਂ ਉਪਰ ਲਿਖੀ ਵਿਧੀ ਵਾਂਗ ਨੀਂਦ ਲਿਆਕੇ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਸੁਵਾਲ ਕੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਓਸਨੂੰ ਯੁਧ ਭੂਮੀ (ਜਿਥੇ ਦੋ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਆਪੋ ਵਿਚ ਲੜ ਰਹੀਆਂ ਹੋਨ) ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਦ ਓਸਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਸ ਯੁਧ ਭੂਮੀ ਦਾ ਓਹ ਸੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਓਸ ਦਾ ਸਬ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸੁਨਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਯੁਧ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮਾਰਕੇ ਢੇਰ ਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਕ ਫੌਜ ਦੇ ਆਦਮੀ ਥੋੜੇ ਮੁਏ ਅਰ ਦੂਜੀ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਇਤਯਾਦਕ ਏਸ ਅਮਲ ਦੀ ਕਈ ਵਾਰੀ ਪਰੀਖਯਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲ ਨੇ ਜਾਗਨ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਹੀ ਯੁਧ ਕੇ ਸਮਾਚਾਰ ਤਥਾ ਅਖਬਾਰੋਂ ਕੀ ਖਬਰੋਂ ਮੇਂ ਥੇ ਗਲਕੀ। ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਮਤਾ ਹੈ ॥

ਏਸ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਓਹੀ ਵਿਧੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ ਦੇਸਾਂ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਾਵਨ ਵੇਲੇ ਕਰੀਦੀ ਹੈ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝਾਲੇ ਦਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸਬ ਕੁਝ ਓਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੇਵਲ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਭੇਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਮਾਮੂਲ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਸੁਲਾ ਦੇਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਇਕ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬਹਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ- "ਅਪਨੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਲੈ ਪਰ ਏਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪਨੀ ਅੱਖ ਦੀ ਪੁਤਲੀ ਨੂੰ ਜਰਾ ਉਪਰ ਉਠਾ ਰੱਖੀਂ ਅਰ ਅਪਨੀ ਅੱਖ ਦੇ

ਪਿਪੋਟੇਦੇ ਮੂਲ (ਜੜ੍ਹ)ਵਿਚ ਅਪਨੀ ਨਜ਼ਰ ਜਮਾਏ'' ਜਦ ਮਾਮੂਲ ਉਪਰ ਲਿਖੀ ਵਿਧੀ ਕਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿ:

ਹੁਨ ਤੂੰ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਉਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਉਠ ਸਕਦੀਆਂ ਤੂੰ ਹੁਨ ਅਪਨੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠਾ ਕਰ ਅਰ ਨੀਂਦਦਾ ਤਸੱਵਰ ਬੰਨ੍ਹ ਏਸ ਨਾਲ ਤੇਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆਜਾਵੇਗੀ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਦ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਬੈਠੇਗਾ ਾਂ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਗੈਹਰੀ ਨੀਂਦ ਆਜਾਵੇਗੀ ॥

ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਸੁਲਾਦੇਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਬਠਾਕੇ ਮਤਾਸਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਖੜਾ ਕਰਕੇਵੀ ਮਤਾਸਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਹ ਖਲੋਤਾ ਰੈਂਹਦਾ ਹੈ ਡਿਗਦਾ ਨਹੀਂ ਜਦ ਕੋਈ ਅਮਲ ਕਰਨਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲ ਨੂੰ ਏਸ ਤਰਾਂ ਮਤਾਸਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਅਰ ਓਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਓਸਦੇ ਸਿਰਤੋਂ ਝਾਲੇ ਦੇਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਅਰ ਪੈਰਾਂ ਤੀਕ ਲੈਜਾਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦੇਵੇ ਜਦ ਝਾਲੇ ਸਿਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਹੁੰਚਨ ਤਾਂ ਮਾਮੂਲ ਦੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਪੈਰਾਂ ਤੀਕ ਜਾ ਪੁੱਜਨ ਬਾਹਵਾਂ ਕਪੜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਪਰਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜਾਵਨ ਏਹ ਝਾਲੇ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਦੇਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਏਸ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ-:।

"ਮੈਂ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਤਨੂੰ ਬਿਠਾਕੇ ਮਤਾਸਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਖੜਾ ਕਰਕੇਵੀ ਮਤਾਸਰ ਕਰਦਿਆਂਗਾ ਅਰ ਜਦ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕਥਨ ਨੂੰ ਮੰਨਕੇ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਓਹੀ ਬਾਤ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਨਜ਼ਰ ਆਓਨਾ ਮੈਂ ਕਥਨ ਕਰਾਂਗਾ ਅਰ ਓਹ ਬਨਾਓਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਸਲ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗੀ" ॥

ਗਲ ਕੀ ਜਦ ਓਹ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਕੇ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਓਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਬਾਬਤ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ॥

ਸੂਭਾਵਕ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਨੀ

ਏਹ ਬੜੀ ਉਤਮ ਵਿਧੀ ਹੈ ਏਸ ਨਾਲ ਓਹਨਾਂ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ

ਸਿੱਖਿਆ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਹੋ ਵੇਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਜੀ ਚੁਰਾਵਨ ਜਾਂ ਜਿਨਾਂਦਾਹੇਤਾ ਠੀਕ ਨਾ ਹੋਵੇਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਯਾ ਭੁਲਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਬਾਲ ਨੂੰਏਸਵਿਧੀਨਾਲਸਿੱਖਿਆ(ਤਾਲੀਮ) ਦੇਨੀ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰਇਕ ਪਲੰਘ ਉਤੇ ਪਾਦੇਨਾਚਾਹੀਦਾਹੈ ਜਦ ਓਹ ਅਪਨੇ ਆਪਸੌਂਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਮਲ ਕਰਨਵਾਲਾ ਦਬੇ ਪੈਰ ਅਪਨਾ ਇਕ ਹੱਥ ਹੌਲੀ ਜੇਹੀ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲਲਾਕੇ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿ "ਤੂੰ ਬੜਾ ਸੁਸਤ ਹੈਂ ਅਰ ਤਨੂੰ ਲਿਖਨ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾਜ਼ਰਾਸ਼ੌਕ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਲਿਖਨ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਜੀ ਚੁਰਾਂਦਾਹੈਂ ਤੂੰਬੜਾਹੀਮੂਰਖ ਹੈਂ ਨਿਰਬੱਧ ਹੈਂ ਅਰ ਤੂੰ ਉਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਜੇਹੜੀ ਤੈਨੂੰ ਸਮਝਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਘਰਦੇ ਅਰਥਾਤ ਮਾਤਾਂ ਪਿਤਾਭੈਣਭਾਈਅਰਤੇਰਾਗੁਰੂ(ਉਸਤਾਦ) ਅਰ ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੀ ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਰੈਂਹਦੇ ਹਨ ਅਰ ਓਹ ਤੈਨੂ ਚੰਗਾ ਬਨਾਉਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਜੋ ਓਹਤੇਰੇ ਭਲੇ ਵਿੱਚ ਹਨਮੈਂ ਤੇਰੇ ਇਸ ਅਵਗੁਨਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇਂਦਾਹਾਂ ਵੇਖਹੁਨਤੂੰ ਚਤਰਹੋ ਚੱਲਿਆ ਹੈਂ ਹੁਨ ਤੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਬੜਾ ਸ਼ੌਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਹੁਨ ਤੇਰੀ ਬੁਧੀ ਤੀਬਰ ਹੋ ਚਲੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਤੇਰਾ ਜ਼ੇਹਨ ਤੇ ਹਾਫ਼ਜ਼ਾ ਤੇਜ਼ ਹੋਚਲਿਆ ਹੈ ਹੁਨ ਤੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਬੜੇਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਸ਼ੌਕ ਨਾਲ ਵਿਦਯਾ ਪੜ੍ਹੇਂਗਾਅਰਤੈਨੂ ਹਰ ਇਕ ਬਾਤ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਯਾਦਰਹੇਗੀ ਅਰ ਜਦ ਤੂੰ ਸਵੇਰੇ ਉਠੇਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਓਹੀ ਗੁਨਹੋਨਗੇਜੇਹੜੇਮੈਂ ਹੁਨ ਕਥਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਹੱਛਾ ਹੁਨ ਤੂੰ ਸੁੱਤਾ ਰੌਹ ਅਰ ਭਲਕੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈ ਫੇਰ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਂਵਾਂਗਾ ॥

ਤਾਂ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਪਰ ਲਿਖਯਾਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਰ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਸੁਤਿਆਂ ਹੀ ਛਡ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਵੇਜਦਸਵੇਰ ਓਹ ਉਠੇਗਾ ਜਿਸਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਅਪਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਛ ਹੋਰ ਹੀ ਸਮਝੇਗਾ ਅਰ ਕੁਛ ਹੋਰ ਦਾ ਹੋਰ ਹੀ ਹੋਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਵਿਚ ਅਗਲੇ ਭਾਰੇ ਅਵਗੁਨ ਹੋਨਗੇ ਓਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਨਜ਼ਰ ਆਉਨਗੇ ਅਰ ਪੰਜ ਦਿਨ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੇਚਤੁਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ

ਇਕ ਮਾਮੂਲ ਦੀ ਭੈੜੀ ਵਾਦੀ ਨੂੰ ਠੀਕਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰ ਅਵ-ਗੁਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਸਿੱਖਯਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ॥

ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਸੱਪ ਕਰ ਵਖਾਓਨਾ

ਜਦ ਕੋਈ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਸੁਲਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਓਸਤੇ ਏਹ ਅਮਲ ਕਰੇ ਕਿ ਓਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਟੀਦੇਦੇਵ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਕਿਃ-

"ਵੇਖ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸੱਪ ਦੇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਏਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਸੱਪ ਕੋਲੋਂ ਡਰਦਾਨਹੀਹੁੰਦਾ ਸਗੋਂ ਓਸ ਨਾਲ ਬੜਾ ਪਿਯਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਓਸ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੇਡਦਾ ਹੈਂ ਓਹ ਤੈਨੂੰ ਲੜਦਾ ਨਹੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜੋਰਨਾਲ ਫੜ ਰੱਖ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਹਥ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਨਾਂ ਜਾਵੇ ਅਰ ਹੁਨ ਜ਼ਰਾ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲਕੇ ਵੇਖ ਕਿ ਸੱਪ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ॥

ਏਹ ਸੁਨਦਿਆਂ ਹੀ ਓਹਅੱਖਾਂਖੋਲ ਦੇਵੇਗਾ ਅਰ ਹੱਥਵਿਚਲੀ ਸੋਟੀ ਓਸਨੂੰ ਸੱਪ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਵੇਗਾ ਏਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜੇਕਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਓਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸੱਪਦਾ ਡਰਵੀਪਾਦੇਵੇ॥

ਏਸਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਜੇਕਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਇਛਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਾਮੂਲ ਤੇ ਸਨਾਟੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਏਹ, ਹਾਲਤ ਓਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਤਿਆਂ ਪਿਆਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਦਮੀ ਘੁਟ ਘੱਤਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਲ ਫਿਰ ਸਕੇਂਗਾ ਅਰ ਫੇਰ ਓਸ ਤੇ ਗੂੜੀ ਨੀਂਦ ਵੀ ਲਿਆ ਸਕਦਾਹੈ ਅਰ ਏਸ ਨੀਂਦ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਓਹ ਕੰਮ ਹੋਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਓਸ ਪਾਸੋਂ ਲੈਨਾ ਹੋਵੇ ਏਸ ਨੀਂਦ ਦੇ ਲਿਆਓਨਦੀ ਏਹ ਵਿਧੀ ਹ ਕਿ ਓਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਸੋਟੀ ਲੈ ਲੈਈ ਜਾਵੇ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਃ-

("ਹੱਛਾ ਤੂੰ ਸੌਂ ਜਾ, ਜਰਾ ਅਰਾਮ ਕਰਲੈ ਗੂੜੀ ਨੀਂਦਵਿੱਚਸੌਂ ਜਾ) ਅਰ ਜਦ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਗਾਓਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਗ ਪਵੇਂਗਾ"

ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਦੁਵਾਰਾ ਜੋ ਡਾਕ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ ਮਤਾਸਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇਹੜਾ ਮਾਮੂਲ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲਿਖਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਜਾਨਦਾ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਚਿਠੀ (ਖਤ) ਹੀ ਲਿਖਕੇ ਭੇਜਨ ਨਾਲ ਸੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇਕ ਚਿਠੀ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਜਾਂ ਸੁਪਨ ਲਿਖਕੇ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਰਦੂ ਵਿਚ ਖ਼ਾਬ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਰ ਜਦ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਅਰ ਵੇਖੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬੜੀ ਛੇਤੀ ਨੀਂਦ ਆ ਜਾਵੇਗੀ ਅਰ ਓਹ ਮਤਾਸਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ॥

ਕੱਚੇ ਆਲੂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਸਵਾਦੂ ਸੇਬ ਜਾਂ ਨਾਖ ਬਨਾਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਦ ਕੋਈ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਮਾਮੂਲ ਤੇ ਸੋਟੀ ਦਾ ਸੱਪ ਬਨਾਉਨ ਦਾ ਅਮਲ ਕਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਸ੍ਵਾਦ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰ ਇਕ ਕੱਚੇ ਫਲ ਜਾਂ ਆਲੂ ਨੂੰ ਇਕ ਬੜਾ ਸ੍ਵਾਦੂ ਸੇਬ ਜਾਂ ਨਾਖ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫਲ ਬਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਏਹ ਵਿਧੀ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ॥

"ਤੈਨੂੰ ਤਾਜ਼ੇ ਅਰ ਸਵਾਦੂ ਫਲ ਅਰ ਸੇਬ ਬੜੇ ਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਕ ਪੱਕਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਬੜਾ ਸਵਾਦੂ ਸੇਬ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਸ਼ਮੀਰੋਂ ਜਾਂ ਕਾਬਲੋਂ ਮੰਗਵਾਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਸਾਰੀ ਉਮਰਾ ਵਿਚ ਵੀ ਕਦੇ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਸੇਬ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਲੈ ਏਸਨੂੰ ਖਾਲੈ" ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਓਹ ਕੱਚਾ ਆਲੂ ਮਾਮਲ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਦੇਦੇਵੋ ਓਹ ਉਸਨੂੰ ਬੜੇ ਸ੍ਵਾਦ ਨਾਲ ਖਾਨ ਲੱਗੇਗਾ ਉਸ ਦੇਖਾਨ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਬੜਾ ਹੀ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਥੀਂ ਉਸਦਾ ਸ੍ਵਾਦ ਪੁਛੋਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਹ ਉਤ੍ਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਏਹ ਤਾਂ ਸੁਰਗ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਏਸ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਕਦੀ ਅਜੇਹਾ ਫਲ ਨਹੀ ਖਾਇਆ ਸੀ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੁਵਾਰਾ ਸੁਵਾਏਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਿਵੇਂ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਚੈਤੰਨ। ਵਸਤੂ ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖ ਪਸ਼ੂ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਮਤਾਸਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਏਸ ਨਿਯਮ ਦੁਵਾਰਾ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਓਹੀ ਤਾਸੀਰ ਪੈਦਾ ਕਰਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇਅਸਰਨਾਲ ਮਾਮੂਲਮਤਾਸਰਹਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆਜਾਂਦੀ ਹੈ ਏਸ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਬਨਾਓਨਦੀ ਵਿਧੀ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਦੇਹਾਂ ॥

"ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰਲਵੇ ਅਰ ਜਿਤਨੇ ਮੁਠ ਵਿੱਚਆਸੱਕਨਓਤਨੇਮੁਠਵਿੱਚ ਲੈ ਲਵੇ ਓਸ ਪਿਛੋਂ ਓਹ ਅਪਨੀ ਆਕਰਖਨ ਸ਼ਕਤੀ (ਕੱਵਤ ਮਿਕਨਾਤ ਸੀ) ਅਰ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਤਸੱਵਰ ਨਾਲ ਓਹਨਾਂ ਪੁਰਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਵੇ" ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਿਸ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਅਜੇਹੇ ਕਾਗਜ਼ ਨਾਲ ਮਤਾਸਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਜਾਂ ਮੂਲ ਨਾ ਚਾਹੇ ਓਸਨੂੰ ਬੜੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਇਕਕੁਰਸੀਤੇਬੈਠਾਦੇਵੇਅਰ ਅਪਨੇ ਥ ਨਾਲ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਦੇਵੇਗਾ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਆ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੋ ॥

ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਦਿਤੀਆਂ ਹਨ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇਕ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਏਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੈਨੂ ਬੜੀ ਸੌਖੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੇਤੀ ਨੀਂਦ ਆਜਾਵੇਗੀ ਅਰ ਜੇ ਰੋਕੇਂਗਾ ਤਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੋਕਸਕੇਂਗਾ"

ਏਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਬੜੀ ਛੇਤੀਹੀ ਨੀਂਦਆਜਾਵੇਗੀ ਅਰ ਏਸ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਓਸਥੀਂ ਜੇਹੜਾ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਲੋੜੇਗਾ ਓਹੀ ਲੈਸਕੇਗਾ ਅਰਮਾਮੂਲਅਮਲਕਰਨਵਾਲੇਦਾ ਆਗਿਆ ਕਾਰੀਹੋਜਾਵੇਗਾਜੇਹੜਾਓਹ ਹੁਕਮਕਰੇਗਾਓਹੀਮੰਨੇਗਾ

ਘ੍ਰਾਟ [illegible] ਤਪੱਸ [illegible] ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਹਲਾਂ ਮਾਮੂਲ ਵਿੱਚ

ਸੁਾਦ ਸ਼ਕਤੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰੇ ਜਦਏਹ ਕਰ ਲਵੇਗਾ ਤਾਂਘ੍ਰਾਣਸ਼ਕਤੀ (ਸੁਿਘਣਾਂ)ਵੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਹੱਥਵਿਚ ਇਕ ਸੁਗੰਧੀ ਦੀਸ਼ੀਸ਼ੀ ਦੇ ਦੇਵੇ ਅਰ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿ ਏਹਅਤਰਗੁਲਾਬ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਮੂਲ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤਨਜਰਆਵੇਗਾ ਅਰਜੇਕਰ ਓਸ ਵੇਲੇ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖਿਆ ਜਾਏ ਕਿ ਦੁਰਗੰਧ (ਬਦਬੂ) ਹੈ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰਓਹੀ ਭਾਸੇਗੀ ਅਰ ਓਸਦੇ ਸੁੰਘਨ ਨਾਲ ਓਹ ਮੂੰਹ ਵੱਟ ਲਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖਦੁਰਗੰਧੀਨੂੰਸੁੰਘ ਕੇ ਮੂੰਹ ਬਨਾਉਂਦਾਹੈ।

ਨੱਕ ਤੇ ਤਾੜੀ ਲਾਕੇ ਸਵਾਦੇਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇਨੂੰ ਏਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਜਦਕਿਸੇਤੇਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਓਸਨੂੰ ਇਕ ਕੁਰਸੀਤੇ ਅਰਾਮਨਾਲ ਬਠਾਵੇਅਰਫੇਰ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ ॥

"ਤੂੰ ਆਪਨੀ ਨਜ਼ਰਰਹੇਨ ਨੱਕੇਪਰਅੱਖਾਂਨੂੰ ਬੰਦਨਾਕਰੀਂ ਅਰ ਨੀਵੇਂ ਏਸਤਰਾਂ ਵੇਖ ਕਿ ਤੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੇਰੇ ਨੱਕਤੇ ਜਮਜਾਵੇ ਏਸ ਨਾਲ ਥੋੜੇ ਹੀਸਮੇਂ ਵਿੱਚਨੀਂਦ ਆਜਾਵੇਗੀਅਰਤੂੰਸੌਂਜਾਵੇ ਗਾ ਅਰ ਓਸਵੇਲੇਤੂੰ ਓਹੀਬਾਤਕਰੇਂਗਾਜਿਸਦੇਕਰਨਦੀਤੈਨੂੰਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ"ਉਪ੍ਰਲਿਖੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਥੋੜੇਹੀਸਮੇਂਵਿਚ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਨੀਂਦਆਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿਏਸਵਿਧੀ ਨਾਲਅੱਖਾਂਭਾਰੀਆਂਹੋਕੇ ਬੰਦਹੋਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਨੀਂਦ ਆਜਾਂਦੀਹੈ ਤਾਂ ਮਾਮੂਲਸੌਂਜਾਂਦਾਹੈ।

ਮੋਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦਾ ਮੇਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਾਵਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਿਸ ਮਨੁੱਖਵਿੱਚਪਿਛਲੇਲਿਖੇਆਂਨੁਸਾਰ ਘ੍ਰਾਣ ਸ਼ਕਤੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰਲਵੇਓਸਦੇਪਿਛੋਂਜੇਕਰਚਾਹੇਤਾਂ ਮਾਮੂਲਤੇਨੀਂਦ ਦੀ ਹਾਲਤ ਲੈਆਵੇ ਅਰ ਓਸਦੇ ਮੇਲ ਮੋਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨਾਲ ਕਰਵਾਦੇਵੇ ਅਰ ਜੇਚਾਹੇਤਾਂ ਆਪੋਵਿੱਚਗੱਲਾਂਬਾਤਾਂ ਵ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇ ਅਰਜਿਸਤੇਅਮਲਕੀਤਾਜਾਏਜੇਕਰਓਸਦਾਪਿਤਾ (ਬਾਪ) ਮਰਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖਣਾਚਾਹੀਦਾਹੈਕਿ ॥

"ਵੇਖਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜਿਸਨੂ ਮੋਏ ਹੋਏ ਨੂੰ ਇਤਨਾ ਸਮਾਂ

ਬਤੀਤ ਹੋਗਿਆ ਹੈ ਓਹ ਜੀਓ ਪਿਆ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਗਿਆ ਹੈ ਅਰ ਤੈਨੂ ਮਿਲਨਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਜਦ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ-ਨੁਸਾਰ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂ ਅਮਕ (ਫਲਾਨੇ) ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ ਅਰ ਜੇਹੜੀ ਬਾਤ ਤੂੰ ਓਸਥੀਂ ਪੁਛੇਂਗਾ ਓਹ ਓਸਦਾ ਠੀਕ ਠੀਕ ਉਤ੍ਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਰ ਏਸ ਤਰਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਓਹ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛੇਗਾਤਾਂ ਤੂੰਉਤ੍ਰਦੇਵੇਂਗਾ॥

ਓਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮੂਲ ਨੂ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿਃ-

"ਹੱਛਾ ਹੁਨ ਤੂੰ ਜਰਾ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਵੇਖ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਅਮੁਕ ਅਸ-ਥਾਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾਹੋਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਅਰ ਓਸਥੀਂਜਾਕੇ ਪੁੱਛ ਕਿ ਓਹ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ"

ਏਹ ਸੁਨਕੇ ਮਾਮੂਲ ਅਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਦੇਗਾ ਓਸਨੂੰ ਓਸੇਥਾਂ ਜਥੇ ਓਸਨੂ ਆਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਓਸਦਾ ਪਿਤਾ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਨਜ਼ਰਆਵੇਗਾ ਓਹ ਓਸਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਓਸ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ ਅਰਜੇਕਰ ਓਸਵੇਲੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖਮਾਮੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉਤ੍ਰ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਓਹ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਓਸਦਾ ਉਤ੍ਰ ਮਾਮੂਲ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚਿੱਤ ਹੋਕੇ ਦੇਵੇਗਾ॥

ਏਸਤੇ ਪਿਛੋਂ ਅਮਲ ਕਰਨਵਾਲਾਨੀਂਦਲਿਆਓਨ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਕਹੇ ਕਿਃ-

"ਹੱਛਾ ਹੁਨ ਤੂੰ ਸੌਂਜਾ ਅਰ ਅਪਨੀ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਜਾਕੇ ਬੈਠਜਾ ਅਰ ਜਦ ਤੂੰ ਜਰਾ ਅਰਾਮ ਕਰ ਲਵੇਂਗਾਤਾਂਮੈਂਤੈਨੂੰਜਗਾਦੇਵਾਂਗਾ

ਮਾਮੂਲ ਤੁਰੰਤਹੀ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਜਾ ਬੈਠੇਗਾ ਜਦ ਥੋੜਾ ਸਮਾ ਬਤੀਤ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਮਲ ਕਰਨਵਾਲੇਦੇਦੂਜੀ ਵਾਰਆਗਿਆ ਦੇਨ ਨਾਲ ਜਾਗ ਪਵੇਗਾ॥

ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਆਪ ਸੁਲਾ ਦੇਨ ਦੀ ਵਿਧ

ਏਸਤੋਂ ਏਹਤਾਤਪਰਜਹੈ ਕਿ ਮਾਮੂਲ ਅਮਲਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਵੀ ਸੌਂ ਸਕਦਾਹੈ ਅਰ ਆਪਹੀ ਅਪਨੇ ਤੇ ਨੀਂਦਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਏਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਓਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਵਿਧੀ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰੇ॥

"ਪੇਹਲਾਂ ਜਦ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਂਨ ਲੱਗੇ ਅਪਨਾ ਸਿਰ ਜ਼ਰਾ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਰਖੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਉਤਾਂਨੂੰ ਰਹੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਫੇਰ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਛਪਰ ਤੇ ਜਮਾਦੇਵੇ ਅਰ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਉਸ ਪਾਸੇ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਰਹੇ"

ਉਪਰ ਲਿਖੀ ਵਿਧੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੜੀ ਛੇਤੀ ਨੀਂਦ ਆਜਾਵੇਗੀ॥

ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਸਿਰਨੂੰ ਚੱਕੂ ਦੇਕੇ ਸੁਲਾ ਦੇਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਦ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਇਛਾ ਕਿਸੇ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਏਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸੁਲਾਨ ਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਜੇਹੀ ਚੀਜ ਦੇ ਦੇਵੇ ਜੇਹੜੀ ਬੜੀ ਚਮਕ ਦਾਰ ਹੋਵੇ ਅਰ ਉਸਨੂੰ ਏਹ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ ਕਿ ਓਹ ਅਪਨੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਸ਼ੈ ਤੇ ਜਮਾਕੇ ਵੇਖੇ ਅਰ ਜਦ ਓਹ ਕੋਈ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਏਸ ਤਰਾਂ ਕਰ ਲਵੇਤਾਂ ਅਮਲ ਕਰਨਵਾਲਾ ਅੱਗੇ ਹੋਕੇ ਅਪਨੇ ਦੋਹਾਂ ਹਥਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਚਕ੍ਰ ਦੇਵੇ ਅਰਥਾਤ ਘੁਮਾਵੇ ਜਦ ਓਹਏਹ ਵਿਧੀਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਮਾਮੂਲ ਬੜੀ ਘੋਰ ਨੀਂਦ ਵਿਚ ਸੌਂ ਜਾਵੇਗਾ॥

ਪਸ਼ੂ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿਚ ਕਰਨਦਾ ਵਰਨਨ

ਪਸ਼ੂ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲ ਬੜੀ ਛੇਤੀਹੀ ਓਹਨਾਂ ਜਨੌਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁਖਪਾਲ ਦੇਦਨ ਜੰਗਲੀ ਜਨੌਰ ਜ਼ਰਾ ਔਖੇ ਵਸ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਈ ਜਨੌਰਾਂ ਵਿਚ ਸੁਭਾਵਕਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰਨ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮਨੁਖ ਹਰ ਇਕ ਮਨੁਖ ਜਾਂ ਜਨੌਰ ਨੂੰਵਸਵਿਚ ਕਰਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਜਨੌਰ ਵੀ ਇਕਦੂਜੇ ਜਨੌਰਨੂੰਵਸ ਵਿਚਤੇ ਮਤਾਸਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ॥

ਐਫਰੀਕਾ ਦੇਸਵਿਚ ਇਕਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੱਪ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਜਦ ਭੁੱਖ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕਿਸੇ ਸੁਥਰੀ ਜਗਾ ਤੇ ਜਾ ਬੈਠਦਾਹੈਅਰ ਜੋ ਜਨੌਰਾਂ ਵਲ ਤਾੜੀ ਲਾਕੇਵੇਖਦਾਹੈ ਤਾਂ ਜਨੌਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਡਿਗ ਪੇਂਦੇਹਨਅਰ ਓਹ ਖਾਕੇ ਢਿੱਡ ਭਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ॥

ਅਰ ਕਈ ਲੋਕ ਏਸ ਸੱਪਨੂ ਜਿਸਦਾ ਉਪਰ ਵਰਨਨਕੀਤਾਹੈ ਅਪਨੀ ਤਾਸੀਰ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਬਲ ਤੇ ਆਕਰਖਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰਕੇ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਏਹ ਕੰਮ ਬਹੁਤਾ ਸਪਾਧਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸਾਡੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹਨ ਏਹ ਸੱਪਾਂ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਤਮਾਸ਼ੇ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਸੱਪਾਂਕੋਲੋਂ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੇ ਕਰਤਬ ਕਰਵਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਈ ਲੋਕ ਚੰਚਲ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਵਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਬੜੀ ਸੌਖੀ ਤਰਾਂ ਅਪਨੇ ਵਸਵਿਚ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਓਹ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬੜੇ ਨਿਰਭੈਹੋਕੇਜਾਂਦੇਹਨ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਧੌਨ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਫੜਲੈਂਦੇ ਹਨਫੇਰਓਸਦੀਆਂਨਾਸ਼ਾਂ ਹੱਥ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰਲੈਂਦੇਹਨ ਅਰਓਹਨਾਂਦੇ ਮੂੰਹ ਤ ਕਈ ਵਾਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਫੂਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਕਨਾਂ ਵਿਚਵੀਫੂਕਾਂਮਾਰਦੇਹਨ ਓਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਓਸਦੇ ਪੱਟਾਂ ਅਰ ਪਿੱਠ ਨੂੰ ਥਾਪੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਗਲਕੀ ਏਹਨਾਂ ਕਈਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲਓਹਨਾਤਿਅਸਰਪਾਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਲੈਂਦੇ ਹਨ॥

ਜਨੌਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇਪੱਕੀਨਜ਼ਰਦਾ ਹੋਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਰ ਏਸ ਥੀਂ ਬੜ ਕੰਮ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਏਸ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰਦੇਨਾ ਮੂੰਹ ਉਤੇਅਰਕੰਨਾਂਵਿਚਫੂਕਾਂ ਮਾਰਨੀਆਂਸਿਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਪਿੱਠ ਤੀਕ ਥਫੇਰਨਾ ਅਰ ਥਾਪੀਆਂ ਮਾਰਨਾ ਵੀ ਵਸ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਬੜੇ ਜਾਦੂਹਨ ਜਦਜਨੌਰ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਓਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਜੇਹੜਾਜੀਚਾਹੇ ਕੰਮਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦ ਕੈਹਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਠ ਬੈਠ ਤਾਂ ਉਠ ਬੈਠੇਗਾ ਇਤਯਾਦਕ ਗਊ,ਬਕਰੀਆਂ, ਊਠ,ਕੁੱਤੇ,ਬਿੱਲੀਆਂ, ਚੂਹੇ, ਕੁਕੜ ਕਬੂਤਰ,ਚਿੜੀਆਂ ਆਦਿਕ ਜਨੌਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਖਿਆਂ ਹੀ ਵੱਸ ਵਿਚਕਰ ਲਈਦਾ ਹੈ॥

ਏਸਦੇ ਪੈਹਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਚੂਹੇ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿਚਕਰਨ ਦੀਵਿਧੀ ਲਿਖ ਆਏ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਪੱਕੀ ਤੇ ਤੇਜ ਨਜ਼ਰ ਥੀਂ ਕੰਮ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈਇਹ ਵੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਵਿਧੀ ਹੈ।

ਅਧਤ੍ਰਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਰਨਨ

ਪੁਰਾਨੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਕਤਾਬਾਂ ਕਹਾਨੀਆ ਤੇ ਕਥਾਓਂ ਸੇ ਏਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹ ਕਿ ਅਮੁਕ ਸਮੇਂ ਅਰ ਅਮੁਕਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਕ ਮਨੁੱਖ (ਮਹਾਤਮਾਂ) ਹੋਇਆ ਹੈ ਓਹ ਬੜਾ ਸੂਖਮ ਦਿਸਦਾ ਸੀ ਓਸ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਓਹਅੱਗੇ ਹੋਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲਾਂਪੈਹਲਾਂ ਹੀਦਸਦੇਂਦਾ ਸੀ ਓਸਨੇਅਜੇਹੀਆਂ ਕਰਾ-ਮਾਤਾਂ ਵਖਾਇਆਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਅਨਹੋਨੀਆਂ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਸਬ ਸੱਚੀਆਂ ਹੀ ਵਖਾਈ ਦੇਂਦੀਆਂ ਸਨ ॥

ਅਧਜਾਤਮਕ ਬਲਨਾਲਅਜੇਹੀਆਂਗੱਲਾਂ ਮਲੂਮਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਗੇ ਆਓਨਵਾਲੀਆਂ ਹਨਓਹ ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੈਹਲਾਂ ਹੀ ਦਸਦੇਨਨੂੰ ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੀਨਗੋਈ ਆਖਦੇ ਹਨ ਅਰ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਪਨੇ ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਸੈਹਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਵਨ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਕਰਨਾ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਗੁਪਤ ਵਿਦਯਾ ਜਾਂ ਇਲਮ ਗੈਬ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਨਾਲ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਆਓਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਮਾਲੂਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰਦੂਜੀਨਾਲ ਓਹਬਾਤਾਂ ਜਾਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂਹਨਜੇਹੜੀਆਂ ਅਪਨੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਓਹਲੇ ਤੇ ਦੂਰ ਹੋਵਨ।

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਜਾਨਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਅਪਨੇ ਵਰਤਾਰੇਨਾਲ ਏਹ ਬਾਤ ਮਾਲੂਮ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਜਾਤਮਕ ਸਕਤੀਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲੋਂ ਬੜੀ ਸੌਖੀ ਅਰ ਜਰੂਰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਕਰਨਵਾਲਾ ਜਿਸਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਓਸਥੀਂਕੰਮ ਲੈਨ ਵਾਸਤੇ ਓਸ ਵਿੱਚ ਅਧਜਾਤਮਕ ਬਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਏਹ ਅਧਜਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਕਈ ਵਾਰਤਾਂ ਸਿਰਫਦੋ ਚਾਰ ਵਾਰੀ ਵਰਤਨ ਨਾਲਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਏਸ ਤਰਾਂ ਕਦੀ ੨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰ ਕਈਵਾਰੀਤਾਂ ਚਾਲੀ੨ ਵਾਰ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰ ਏਸਤਰਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਅਧਜਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪੈਦਾਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨਿਆਂ ਅਰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲ ਜਿਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਅਸਰਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲ ਆਖਦੇ ਹਨ ਅਰ ਜਿਨਾਂ ਮਨੁਖਾਂ ਵਿਚ ਅਧਜਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਓਸਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਮੀਡੀਅਮਵੀ ਆਖਦੇ ਹਨ

ਅਧਯਾਤਮਕ ਬਲ ਦਾ ਚੰਗਾਮਾਮੂਲਅਜੇਹੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਵੀ ਹੋਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਉਮਰਾਂ ੧੫ਬਰਸਾਂਤੋਂ ਘਟਅਰ ੨੫ ਤੋਂ ਵਧਨਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਨ ਰੋਗ ਹੋਵਨਅਰਸੈਦ੍ ਹੋਵਨਤੇਸਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰੈਂਹਦੀਆਂ ਹੋਵਨ ॥

ਅਰ ਮਰਦਾਂ ਵਿਚੋਂ ਓਹ ਮਾਮੂਲ ਬਨ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਹੜ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੋਵਨ ਸੋਚ ਬੋਲਨ ਵਾਲੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਅਰ ਸੀਤਲ ਸੁਭਾਓ ਵਾਲੇ ਹੋਵਨ।

ਅਧਜਾਤਮਕ ਬਲ ਵਿੱਚ ਜੀਵਆਤਮਾ ਪਵਿ੍ਤ੍ਰ ਤੇ ਸ਼ੁਧਹੋ ਜਾਂਦਾਹੈ ਅਰ ਅਧਜਾਤਮਕ ਬਲਦੀਪ੍ਰਾਪਤੀ ਓਸਵੇਲੇਹੁੰਦੀਹੈ ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀ ਵਿਧੀਨਾਲ ਮਤਾਸਰਕਰਕੇਨੀਂਦਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਈਦਾਹੈ ਜਾਂ ਹਾਲਤ ਫਰਾਮੋਸ਼ੀ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀਹੈਅਰ ਜਦ ਏਸ ਹਾਲਤਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲ ਦੂਸਰੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਲਦੀ ਬਾਤ ਬਤਾ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇਮਕਾਨ ਦਾ ਹਾਲ ਦਸਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜਾਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹ ਕਿ ਉਸਵਿੱਚ ਅਧਜਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ (ਰੋਸ਼ਨਜ਼ਮੀਰੀ) ਪੈਦਾ ਹੋਗਈ ਹੈ ਅਰ ਜਦ ਕਿਸੇਮਨੁੱਖਵਿੱਚ ਅਧਜਾਤਮਕਸ਼ਕਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇਹੜੀ ਗਲ ਓਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਓਹ ਠੀਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਓਸਦਾ ਅਪਨੀ ਨੇਕ ਦਿਲੀਅਰ ਅੰਦਰ ਦੀ ਖੂਬੀ ਦੂਜੇ ਦੇ ਦਿਲਤੇ ਗਾਲਬ ਆਜਾਂਦੀ ਹੈ ਓਹ ਬੜੀ ਧੀਮੀ ਜ਼ਬਾਨ ਨਾਲ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰਓਸਨੂੰ ਏਹਵਿਸ਼੍ਵਾਸ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹੈਕਿ ਜੇਹੜੀ ਗਲ ਓਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਓਹੀ ਠੀਕ ਹੈ ਓਹ ਓਸਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਕਥਨ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ॥

ਜਿਸ ਮਨੁੱਖਵਿਚ ਅਧਯਾਤਮਕ ਬਲ ਪੈਦਾ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹ ਓਸਨੂੰ ਅਪਨੇ ਅੰਦਰ ਇਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਤੀਤਹੁੰਦਾਹੈਜਿਸਦੀ ... ਕਿਰਨਾਂ ਓਸਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਹੂਬਹੂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਗਲ ਕੀ ਓਹ ਬਾਤ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਹੀ ਵਖਾਈ

ਦੇਂਦੀ ਹੈ॥

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਅਧਯਾਤਮਕ ਬਲ ਹੋਜਾਵੇ ਓਸਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜੀਵ ਅਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਅਪਨੇ ਆਪਦਾ ਅਸਲੀ ਭੇਦ ਮਾਲੂਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਭਾਸਦਾ ਹੈਕਿ ਸਬਸਿਸਾਰੀ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਡੋਰ ਓਸ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਜੀਵ ਅਰ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕ ਹੀ ਹੈ॥

ਅਧਯਾਤਮਕ ਬਲ ਦੁਵਾਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜੇਹੇ ਕੰਮਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਲਾਭ ਦਾਯਕਤੇ ਅਚਰਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਯਥਾ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਕੱਢਵਾਨੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲਦੀ ਬਾਤ ਜਾਨਨੀ ਭੂਤ ਵਿਦਯਾ ਇਤਯਾਦਕਾਂ ਦਾ ਵਰਨਨ ਹੇਠਾਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ॥

ਭੂਤ ਵਿਦਯਾਦਾ ਵਰਨਨ

ਏਹ ਓਸ ਵਿਦਯਾਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਧਯਾਤਮਕ ਬਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਮਲੂਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਦੂਜੇ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ॥

(੧) ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ ਦਾ ਹਾਲ ਦਸਨਾ॥
(੨) ਏਹ ਦੱਸਦੇਨਾ ਕਿ ਏਸਦੇਘਰ ਲੜਕਾਹੋਵੇਗਾਜਾਂਲੜਕ
(੩) ਦੂਜੇ ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਹਾਲ ਦੱਸਦੇਨੇ॥
(੪) ਕਿਸੇ ਦੇ ਖੀਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੱਸ ਦੇਨੀ।
(੫) ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਦੱਸਨਾ ਜੇਹੜੀ ਕਿਸੇ ਸੰਦੂਕ ਜਾਂ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੋਵੇ॥
(੬) ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਤ੍ਰ ਦੇਨੇ॥
(੭) ਖਾਈ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਦੱਸਦੇਨੀ॥
(੮) ਏਹ ਦਸ ਦੇਨਾ ਕਿ ਓਹ ਆਦਮੀ ਹੁਨ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ॥
(੯) ਕਿਸੇ ਰੋਗ ਵਾਸਤੇ ਦਵਾਈ ਦਸਨੀ॥
(੧੦) ਏਹ ਦਸ ਦੇਨਾ ਕਿ ਜੇਹੜਾ ਆਦਮੀ ਪਰਦੇਸ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਓਹ ਮਰਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ॥

ਇਤਯਾਦਿਕ ਹੋਰਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਾਂ ਦਸ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਬੋਲਟਨ ਸ਼ੈਹਰ ਵਿਚ ਡਾਕਟਰ ਹੈਡਕ ਸਾਸਿਬ ਦੇ ਕੋਲ ਸੰਨ ੧੮੪੯ ਵਿੱਚ ਇਕ ਬੀਮਾਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਈ ਓਸੰ ਦਾ ਨਾਮ ਐਮਾਸੀ ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਲਾਜ ਨਾਲ ਓਹਅਰੋਗਹੋਗਈ ਪਰ·ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਓਸਦਾ ਇਲਾਜ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੁਵਾਰਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਏਸ ਕਰਕੇ ਓਸ ਵਿੱਚ ਅਪਜਾਤਮਕਬਲ ਪੈਦਾ ਹੋਗਿਆ ਸ। ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਏਹ ਸੋਚਿਆ ਕਿਹਨ ਮੈਨੂੰ ਏਸ ਥੀਂ ਬੜਾ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਓਹਨਾਂਨੇ ਅਪਨੇਕੋਲ ਹੀ ਰੱਖਲਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਦ ਕੋਈ ਰੋਗੀ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਲਾਜ ਸੋਚ ਕੇ ਦੱਸ ਦਿਤਾ ਕਰੇਗੀ ਮੈਨੂੰ ਬੜੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੇਗੀ ਤਾਂ ਓਹ ਬੜੀਆਂ ਬੜੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਅਰਥਾਤ ਜੇਹੜੀਆਂ ੧ ਤੋਂ ਲੈਕੇ੧੦ ਤੀਕਨ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ਏਹ ਵੀ ਓਸਨੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਦੱਸੀਆਂਹਨ॥

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਜਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਜਾਂਦੀ ਹੈ ਓਹ ਤਿੰਨਾ ਵੇਲੀਆਂ ਦੀ ਹੀ ਖਬਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਬਤੀਤ ਹੋਗਆ ਹੋਵੇ ਜੇਹੜਾ ਬਤੀਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਅਰਥਾਤ ਵਰਤਮਾਨ ਅਰ ਜੇਹੜਾ ਅੱਗੋਂ ਆਵਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ।

ਹਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪਤਾ ਕੱਢਨਾ

ਇਕ ਵਾਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇਸ਼ਦੇ ਸ਼ੈਹਰ ਨਯੂਯਾਰਕ ਵਿਚ ਇਕ ਅਜੇਹਾ ਹਤ (ਕਤਲ) ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸ਼ੈਹਰ ਵਿੱਚ ਹੜਤਾਲ ਹੋਗਈ ਹਰ ਇਕ ਦੇ ਮੂੰਹ ਥੀਂ ਓਹੀ ਚਰਚਾ ਸੁਨਾਈ ਦੇਂਦਾਸੀ ਅਰ ਪੁਲਸ ਓਸ ਹਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ(ਕਾਤਲ) ਦਾ ਪਤਾ ਕੱਢਨ ਵਾਸਤੇ ਬਥੇਰੀਆਂ ਟੱਕਰਾਂ ਮਾਰਦੀ ਫਿਰੀ ਅਰ ਸੱਤ ਦਿਨ ਤੈਹਕੀਕਾਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਪਰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਾ।

ਹੱਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈਰਲਡ ਸੀ ਓਸਨੇਸ਼ੈਹਰਨਯੂਯਾਰਕ ਦੇ ਹਾਕਮ ਨੂੰ ਹੱਤ ਕਰਦਿਤਾ ਅਰਥਾਤ ਮਾਰ ਦਿਤਾ ਸੀ ਅਰ ਓਸਨੇ ਅਜੇਹੀ ਹਿਕਮਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਏਹ

ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਗੁਜ਼ਰੇ ਕਿਏਹ ਹੈਰਲਡ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ ਹੈਰਲਡ ਸਾਹਿਬ ਅਪਨਾ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਜਦ ਪੁਲਸ ਖਪ ਲੱਥੀ ਅਰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਓਸੇ ਪੁਲਸ ਦਾ ਇਕ ਅਫ਼ਸਰ ਜੋਹੜਾ ਮੈਸਮ-ਰੇਜਮ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਨਦਾ ਸੀ ਅਰ ਓਸਤੇ ਓਸਦਾ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼੍ਵਾਸ ਸੀ ਓਹ ਮਿਸਟਰ ਵਿਲਯਮ ਡੇਨਟਨ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੋਲੀ ਗਿਆ ਅਰ ਓਸਥੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗੀ ਓਸ ਪੁਲਸਦੇ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮਿਸਟ੍ਰ ਡੇਨਟਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਪਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਕੋਲ ਲਗਿਆ ਅਰ ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਤਾਂਤ ਕਥਨ ਕਰ ਦਿਤਾ ਅਰ ਓਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਮੈਸਰੇਜ਼ਮ ਦੁਵਾਰਾ ਅਪਨੇ ਤੇ ਅਧਜਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲੀਤੀ ਅਰ ਇਕ ਘੜੀ ਪਿਛੋਂ ਓਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਪੁਲਸ ਦੇ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਹੱਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਿੰਨਾਂ ਅਰ ਓਸਦਾ ਨਾਮ ਨਸ਼ਾਨ ਤੇ ਕੰਮ ਜੋਹੜਾ ਓਹ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸਬ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿਤਾ ਓਹ ਪੁਲਸਦਾ ਅਫਸਰ ਓਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਪਿਛਾਂ ਪਰਤ ਆਇਆ ਅਰ ਓਸ ਹੱਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਢੂੰਡ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਗਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਓਸਨੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਓਸੇ ਨੂੰ ਇਕ ਸ਼ਰਾਬਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫੜ ਲਿਆ ਤਾਂ ਹੈਰਲਡ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਬੜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਇਆ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਮੌਤਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿਤੀ ਗਈ ਅਰਥਾਤ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ॥

ਕੇਲਕਯੂਹਨ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਹ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਵਿਦਜਾ ਜਾਨ ਦੇ ਸਨ ਅਰ ਓਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਮਤਾਸਰ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਅਰ ਸੁਲਾ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ॥

"ਓਹ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਇਕ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬਹਾਲਕੇ ਆਪ ਦੂਜੀ ਕਰਸੀ ਤੇ ਓਸਦੇ ਸਾਮਨੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਓਸਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਦੋਹਾਂ ਹਥਾਂ ਦੀਆਂ ਤਲੀਆਂ ਰਖਕੇ ਜਰਾ ਦਬਾਓਦੇ ਸਨ ਏਸਦੇ ਪਿਛੋ ਓਹ ਹੱਥ ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਪੱਟਾਂ ਵਲ ਲੈਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਗੋਡਿਆਂ ਤੀਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਪਰ ਬਾਹ ਹੌਲੀ ਜੇਹੀ ਥਾਪੀਆਂ ਲਾਓਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਗੋਡਿਆਂ ਤੇ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਦੋਹਾਂ ਹਥਾਂ ਨੂੰ ਜਰਾ ਉਪਰ ਹਟਾਕੇ ਵਖ ਕਰ ਦੇਂਦੇ

ਸਨ ਅਰ ਫੇਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਓਹੀ ਵਿਧੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਰ ਚਾਰ ਪੰਜ ਵਾਰੀ ਏਹ ਵਿਧੀ ਕਰਕੇ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਮਤਾਸਰ ਕਰਦੇ'ਦੇਸਨ ਅਰ ਸੁਲਾਦੇ'ਦੇ ਸਨ"

ਡਾਕਟ੍ਰ ਬ੍ਰੈਡ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀ ਬੜੀ ਯੋਗਯਤਾ ਸੀ ਅਰ ਓਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਮਤਾਸਰ ਕਰਦੇ ਸੀ:-

"ਜਿਸ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਓਹ ਮਤਾਸਰ ਕਰਨਾ ਲੋੜਦੇ ਸਨ ਓਸਨੂੰ ਓਹ ਇਕ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੈਠਾ ਦੇ'ਦੇ ਸਨ ਅਰ ਹਥ ਵਿੱਚ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚਮਕ ਦਾਰ ਸ਼ੈ ਲੇਕੇ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਨੇ ਪਰ ਏਤਨਾ ਲੇਆਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਓਸ ਵੱਲ ਵੇਖਨ ਕਰਕੇ ਮਾਮੂਲ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਬੜਾ ਜ਼ੋਰ ਅਰ ਭਾਰ ਪੈ'ਦਾ ਸੀ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖਦੇ ਸੀ ਕਿ ਏਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖ ਅਰ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਓਹ ਓਸ ਸ਼ੈ ਜਾਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨੂੰ ਹਟਾਕੇ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖਦੇ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਕੇ ਵੇਖ ਅਰ ਆਪ ਅਪਨੀ ਨਜ਼ਰ ਓਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਮੇਲਦੇ'ਦੇ ਸਨ ਅਰ ਕੋਈ ਛੇ ਮਿਣਟ ਪਿਛੋਂ ਅਪਨੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਂਗਲੀਆਂ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਲ ਖਲੀਆਂ ਕਰ ਦੇ'ਦੇ ਸਨ ਜੇਕਰ ਏਸ ਤਰਾਂ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਸ ਨੂੰ ਓਸੇ ਸ਼ੈ ਵੱਲ ਤਾੜੀ ਲਵਾਕੇ ਵੇਖਨ ਵਾਸਤੇ ਆਗਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਰ ਓਹੀ ਵਿਧੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੇਹੀ ਸੀ ਪੈਹਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਨੀਂਦ ਆਜਾਂਦੀ ਸੀ

ਡਾਕਟਰ ਜੈਮਸਿਨ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਡਾਕਟਰ ਜੈਮਸਿਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜਿਸ ਤੇ ਅੱਮਲ ਕਰਦੇ ਸਨ ਓਸਨੂੰ ਇਕ ਉੱਚੀ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੈਠਾਕੇ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਅਜੇਹੀ ਪ੍ਰਬਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੋਕ ਬੜੇ ਸੌਖੇ ਸੁਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਏਸ ਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਓਹ ਬੜੇ ਵਿਚਿੱਤ੍ਰ ਤਮਾਸ਼ੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਰ ਓਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਦੀ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਰ ਜੇਕਰ ਓਹ ਬੀਮਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਰੋਗ ਬੜੀ ਛੇਤੀ ਹੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ"

ਏਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਓਹ ਓਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਓਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਓਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਓਸਥੀਂ ਏਹ ਪੁਛਦੇ ਸਨ ਕਿ ਓਸ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਯਾ ਨਹੀ ਜੇਕਰ ਓਹ ਏਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦਬਾਕੇ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਕਿ ਵੇਖ ਹੁਨ ਤੇਰੀਆਂ ਅਰ ਮੇਰੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਜੁੜਗਈਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਹੁਨ ਛੁਡਾਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੇਂ ਤਦ ਵੀ ਨਹੀ ਛੁਡਾ ਸਕਦਾ ਫੇਰ ਓਹ ਮਾਮੂਲ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਵਾ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਓਸਦੇ ਕੋਲ ਇਕ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੈਠਾਕੇ ਓਸ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦਬਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਏਹ ਵੀ ਨਾਲ ਆਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਓਹ ਅਪਨੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਕਿ ਓਸਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆਂਉਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਏਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਇਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਮੂਲ ਸੌਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥

ਡਾਕਟਰ ਜੈਮਿਸਕੋਟਿਸ ਸਾਹਿਬਦੀ ਵਿਧੀ

ਡਾਕਟਰ ਜੈਮਿਸ ਕੋਟਿਸ ਸਾਹਿਬ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਮਤਾਸਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ।

"ਉਪਰ ਲਿਖਤ ਪ੍ਰਸਿਧ ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਜਿਸਤੇ ਅਸਰ ਪਾਓਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਓਸਨੂੰ ਇਕ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੜੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖਦੇ ਦੇਸਨ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਦਲੋਂ ਵਜੋਂ ਹੋਕੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ, ਓਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਓਹ ਮਿਠੀ ਬੋਲੀ ਨਾਲ ਓਹ ਬਾਤਾਂ ਸੁਨਾਓਂਦੇ ਸਨ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਸੁਨਾਨਾ ਜਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਜਿਨਾਂ ਨਾਲ ਓਹ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਮਤਾਸਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਏਸ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਓਹ ਓਸ ਵਲ ਤਾੜੀ ਲਾਕੇ ਵੇਖਦੇ ਸੀ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਵੀ ਏਹੋ ਆਖਦੇ ਸਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਤਾੜੀ ਲਾਕੇ ਵੇਖ ਹੋਰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਛਾਤੀ ਅਰ ਪੱਟਾਂ ਤੀਕ ਅਰ ਓਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੀਕ ਝਾਲੇ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਓਹ ਜਦ ਵੇਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਹੁਨ ਮਾਮੂਲ ਮਤਾਸਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਓਸ ਦੀਆਂ

ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਹੋਨ ਲੱਗੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅਪਨੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਓਸਨੂੰ ਆਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਹੁਨ ਮੈਂ ਜਾਛੇਤੀ ਸੌਂ ਜਾ ਅਰ ਤਦ ਤੀਕ ਸੁਤਾ ਰੌਹ ਜਦ ਤੀਕ ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਨਹੀ ਜਗਾਵਾਂ

ਡਾਕਟਰ ਜੈਮਿਸਕੋਟਸ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਏਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲ ਬੜੀ ਛੇਤੀ ਹੀ ਸੌਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਰ ਓਹ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਓਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਕਰਨੇ ਦੀ ਓਸਨੂੰ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਰ ਜਦ ਓਹ ਓਸਨੂੰ ਜਗਾਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜਗਾਵੀ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮੇਹਰਬਾਨ ਕਰਨਾ

ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਏਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਜਿਸ ਕੋਲ ਓਹ ਨੌਕਰ ਹੋਵੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਦਯਾਲ ਅਰ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਭਕੁਝ ਹੋਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅਪਨੇ ਤੇ ਦਯਾਲੁ ਕਰਨਾ ਏਕ ਹੀ ਬਾਤ ਹੈ ਪਰ ਏਹਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਅਰ ਧਿਆਨ ਤਸੱਵਰ) ਲਗਾਓਨ ਦੀ ਬੜੀ ਲੋੜ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲ ਅਪਨੇ ਬੁਪਾਰ ਅਰ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਓਨਾ

ਧਨ ਬੜੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਲੋਚਦਾ ਹੈ ਅਰ ਭਟਕਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਈ ਪਾਪੜ ਵੇਲਦਾ ਹੈ ਏਸ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਕੰਮ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਪਾਸ ਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੋਹ ਖੋਟੀ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਅਰ ਏਹ ਸਮਝੋ ਕਿਓਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਬੜੇ ਹੀ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਸਨ ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੰਗਾਲ ਮਨੁਖ ਦਰ ਦਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਧਰਮਪੂਰਬਕ ਧਨ ਕਮਾਓਨਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਕਮਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਬੜੀ ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਅਰ ਏਹ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁਖ ਧਨ ਅਰ ਮਾਨ ਵਾਸਤੇ ਬੜੇ ਯਤਨ ਕਰਦੇ

ਹੈਨ ਪਰਧਨ ਕਿਸੇਬੁਪਾਰ ਅਰਥਾਤ ਦੁਕਾਨਦਾਰੀਆਂ ਸੌਦਾਗਰੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਖਰੀਦ ਫਰੋਖਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਕਈ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਗਾਲ ਵੀ ਹੋਜਾਂਦੇ ਹਨਜੇ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਬੁਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਦੀਘਾਟਾ ਨਹੀ ਪੈਂਦਾ ਸਗੋਂ ਵਾਧਾਹੀ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਸਦੀ ਵਿਧੀ ਏਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲ ਮਤਾਸਰ ਕਰਕੇ ਓਸਥੀਂ ਪੁਛੋਕਿ:

"ਫਲਾਨੀ ਚੀਜ਼ ਕਿਸਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤੇ ਸਸਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਰ ਕਿਸਚੀਜ਼ ਦੇ ਖਰੀਦਨ ਵਿਚ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਫ਼ਾ ਅਰ ਸਾਡੀ ਫਲਾਨੀ ਚੀਜ਼ ਜੇਹੜੀ ਅਸਾਂ ਖਰੀਦੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕੇਹੜੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਚੰਗੀ ਵਿਕੇਗੀ ਅਰ ਲਾਭ ਦੇਵੇਗੀ"

ਤਾਂ ਮਾਮੂਲ ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਠੀਕ ਠੀਕ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ ਫੇਰ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਓਹ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇ ਓਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਯਾਦ ਰਖਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਰ ਓਸਤੇ ਅਮਲਕਰਨਾ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ॥

ਮਾਮੂਲ ਕੋਲੋਂ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕੱਢਵਾਓਨਾ

ਜਦ ਏਹ ਬਾਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈਕਿ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਵਿੱਦਯਾਦਵਾਰਾ ਹਰ ਇਕ ਬਾਤ ਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਮਤਾਸਰ ਕਰਕੇ ਓਸ ਕੋਲੋਂ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਬੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ਦਾ ਪਤਾ ਕੱਢਲਿਆਜਾਏ ਜਦ ਕੋਈ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਏਹ ਇਛਾਧਾਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਮਤਾਸਰ ਕਰੇਅਰ ਫੇਰ ਓਸ ਥੀਂ ਪੁਛੇ ਕਿ:-

"ਦੱਸ ਤਾਂ ਸਹੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰਸ਼ੈ ਕਿਸ ਸ਼ੈਹਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਥਾਂਤੇ ਹੈਅਰਓਸ ਵਿੱਚਕੀਸ਼ੈ ਹੈ ਅਰ ਕਿਤਨੀਕੂ ਕੀਮਤ ਦੀ ਹੈ ਅਰ ਓਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਸਕਦੀ ਹੈ"

ਤਾਂ ਮਾਮੂਲ ਅੱਗੇ ਜਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਦੱਸ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਓਸ ਸ਼ੈਹਰ (ਅਮਕ) ਵਿੱਚ ਅਰ ਫਲਾਨੇ ਥਾਂ ਇਕ

ਸ਼ੈ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਹੈ ਅਰ ਏਤਨੇ ਸਮੇਂਦਾ ਹੈ ਅਰਓਸ ਵਿੱਚ ਇਤਨੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮਾਲ ਹੈ ॥

ਰੋਗਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਜਿਵੇਂ ਹਕੀਮਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਾਯਕ ਬਨਾਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਵਿਦਯਾਨੂੰ ਜੋਹੜੀ ਯੋਗਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਅਨਸਾਰ ਹੈ ਤੇ ਬੜੀ ਪ੍ਰਬਲਹੈਏਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਸਾਰੀ ਮਨੁਖਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਯਕ ਬਨਾਲਿਆਹੈ ਓਹ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਬੜੇ ੨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਲੋਕਾਂਨੂੰਅਪਨੇਵਸ ਵਿਚ ਕਰਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਮੇਹਰਬਾਨ ਕਰਵਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਦੱਬੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੱਢਵਾ ਦੇਂਦੇਹਨਚੋਰੀ ਗਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਭਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ,ਮੋਏਹੋਏ ਨਾਲ ਮੇਲਤੇ ਗਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਵਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਜਿਸ ਮਨੁਖ ਥੀਂ ਜੋ ਕੰਮ ਚਾਹੁਨ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ॥

ਏਸ ਵਿਦਯਾ ਥੀਂ ਅੱਜਕੱਲ ਬੜੇ ਬੜੇ ਕੰਮ ਲੈ ਜਾਂਦੇਹਨ ਓਹ ਕੰਮ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਮਨੁਖ ਦੰਗ ਰੈਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਓਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਏਹ ਵੀ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਚਮਤਕਾਰਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਸਾਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਹਰ ਇਕ ਵੈਦ ਤੇ ਹਕੀਮ ਨੂੰ ਏਸ ਵਿਦਯਾ ਨੂੰ ਯਤਨ ਨਾਲ ਸਿਖਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ॥

ਜਿਸ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੁਵਾਰਾ ਚੰਗਾਕਰਨਾਹੋਵੇ ਓਸ ਨੂੰ ਪੈਹਲਾਂ ਓਸਦੇ ਰੋਗਦੀ ਪਰੀਖਿਆਕਰਨੀਚਾਹੀਦੀਹੈ ਅਰਥਾਤ ਖਿਲਤਾਂ ਤੇ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਫੇਰਓਸਤੇਮੈਸਮ ਰੇਜ਼ਮ ਦੁਵਾਰਾ ਅਸਰ ਡਾਲਨਾਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੇਕਰਇਕਵਾਰ ਦੇ ਸਾਧਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਓਸ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਘਬਰਾਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਅਰ ਨਾਹੀ ਦਿਲ ਛੱਡਨਾ ਚਾਹੀਦਾਹ ਤਾਂ ਦੂਜਾ

*ਨੋਟ-੧ ਲੱਖ ਜਾਂ ਇਸਤੋਂ ਵਧੀਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਵਕਤ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਸਾਧਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਮਾਮਲ ਕਿਸੇ ਤਬੀਯਤ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਕੋਈ ਕਿਸੇਦਾ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਜੇਕਰ ਇਕ ਸਾਧਨ ਨਾਲ ਮਤਾਸਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਸਾਧਨ ਕਰੇ ॥

ਪਰ ਮਾਮੂਲ ਜਾਂ ਰੋਗੀਨੂੰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਕੁਰਸੀ ਜਾਂ ਪਲੰਘ ਤੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਲਟਾਦਿਓ ਅਰ ਏਸ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਕਿ ਓਸਦਾ ਸਾਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਢਿੱਲਾ ਪੈਜਾਵੇ ਅਰ ਓਸ ਨੂੰ ਓਹਨਾਂ ਰੀਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਤਾਸਰ ਕਰੇ ਅਰ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਨਾਵੇ ਜਹੜੀਆਂ ਪਿਛੇ ਲਿਖ ਆਏ ਹਾਂ ॥

ਜਦ ਮਾਮੂਲ ਕਿਸੇ ਪਿਛਲੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਾਧਨ ਦੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੌਂ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਓਸਦਾ ਹੱਥ ਹੌਲੀ ਜੇਹੀ ਪਲੰਘ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਅਰ ਫੇਰ ਓਸਦੇ ਪੱਟਾਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਝਾਲੇ ਦੇਨੇ ਲੋੜੀਦੇ ਹਨ ਅਰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਏਹੀ ਆਖਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨ ਤੈਨੂੰ ਗੇਹਰੀ ਨੀਂਦ ਆਗਈ ਹੈ ਤੂੰ ਬੇਸੁਧ ਤੇ ਬੇਸੁਰਤ ਹੋ ਜਾਵੇਂਗਾ ॥

ਹੁਨ ਤੇਰਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਗਿਆ ਹੁਨ ਤੈਨੂੰ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੂੰ ਜਾਗੇਂਗਾ ਓਸ ਵੇਲੇ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਖੁਲ ਜਾਏਗਾ ਅਰ ਤੈਨੂੰ ਨਾਂਹੀ ਕਿਸੇਤਰਾਂ ਦੀ ਪੀੜ ਰਹੇਗੀ ਅਰ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਦੁਖ ਰਹੇਗਾ ਪਰ ਏਸ ਅਮਲ ਵਿਚ ਜਦ ਨੀਂਦ ਆਓਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਏਹ ਨਹੀਂ ਆਖਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀ ਖੋਲ ਸਕਦਾ॥

ਸਿਰ ਦਰਦ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਕੁਰਸੀ ਜਾਂ ਪਲੰਘ ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠਾਕੇ ਅਰ ਓਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ਖਲੋਕੇ ਓਸਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਆਪਨੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਦੇਵੇ ਅਰ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਓਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਵਿਚਘਾਰ ਰਖਕੇ ਅੰਗੂਠੇ ਸਿਧੇ ਖੜੇ ਕਰਦਿਓ ਅਰ ਦਸ ਮਿੰਟ ਤਕ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ ੨ ਰੋਗੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛੇ ਵਲ ਅਪਨੀ ਵੱਲ ਨੂੰ ਗੰਨਾ ਦੀ ਪਾਪੜੀ ਤੀਕ ਲੈਜਾਓ ਅਰ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਕਰੋ ਫੇਰ ਦੋਹਾਂ ਹਥਾਂ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਸਿਰ ਅਰ ਹੋਰ ਜੋੜਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ੨ ਦਬਾਓ ਫੇਰ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਆਖੋ ਕਿ ਓਹ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਲੰਮੇ ਸ੍ਵਾਸ ਭਰਕੇ ਛੱਡੇ ਫੇਰ ਓਸਦੇ ਸਾਮ੍ਹਨੇ ਖਲੋਕੇ

ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਵਾਰੀ ਛੋਟੀ ਛੋਟੀ ਤਾਲੀਆਂ ਵਜਾਓ ਜਦ ਓਹ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ ਲਵੇ ਤਦ ਓਸਨੂੰ ਘੂਰਕੇ ਏਹ ਆਖੋ ਕਿਹੁਨਤਾਂਤਨੂੰ ਅਰਾਮ ਹੈ॥

ਅਰ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਿਰ ਦਰਦ ਸਫਰਾ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਜਾਂਦੀ ਹੈ ਓਹ ਵੀ ਏਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹ॥

ਚੇਹਰੇ ਦੀ ਦਰਦ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਸਿਧਾ ਲਟਾਕੇ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਵਾਦਿਓ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਆਖੋ ਕਿ ਅਪਨੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਏਹ ਖਿਆਲ ਕਰੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਇਲਾਜ ਨਾਲ ਓਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਅਰਾਮ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਓਹ ਏਸੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਲਗਾ ਰਹੇ ਅਰ ਅਪਨਾ ਧਿਆਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਨ ਜਾਨ ਦੇਵੇ ਅਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਵੇਖੇ ਅਰ ਇਕਾਗ੍ਰ ਚਿਤ ਹੋਕੇ ਏਹ ਧਿਆਨ ਕਰੇ ਕਿ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਏਸ ਇਲਾਜ ਨਾਲ ਅਰਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਿਰ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਗੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਉਪਰ ਦੀ ਹਥ ਲਿਆਕੇ ਠੋਡੀ ਤੀਕ ਲੈ ਜਾਵੇ ਅਰ ਫੇਰ ਹੱਥ ਹਟਾ ਲਵੇ ਅਰ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਦਰਦ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ ਓਸ ਪਾਸੇ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਗਰਮ ਫੂਕ ਮਾਰੇ ਅਰ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਏਹ ਆਖਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਲੰਮਾ ਸਾਹ ਲਵੇ ਅਰ ਅੰਦਰ ਦੀ ਹਵਾ ਛੇਤੀ ਬਾਹਰ ਕਢ ਦੇਵੇ ਪਰ ਏਹ ਸਾਰੀ ਵਿਧੀ ੧੦ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਜਾਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ॥

ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਦਰਦ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਜੇਕਰ ਦੰਦ ਖਾ ਘੱਤਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬੜੀ ਪੀੜ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਪੁਟਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਲੰਘ ਤੇ ਜਾਂ ਅਰਾਮ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਲਿਟਾ ਦੇਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਰ ਫੇਰ ਓਸਨੂੰ ਨੀਂਦ ਲਿਆਉਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਵਿਧੀ ਪੂਰਬਕ ਅਰ ਜਦ ਓਹਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹ੨ ਨੀਂਦ ਆਓਨ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੂੰਹ ਖੋਲ ਦੇਵੀਂ ਅਰ ਓਸ ਵੇਲੇ ਤਕ ਖੁਲਾ ਰੈਹਨ ਦੇਵੀਂ ਜਦ ਤੀਕ ਤੈਨੂੰ ਏਹ ਨਾਂ

ਆਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਬਦ ਕਰਲੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਏਹਆਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ:-

ਮੈਂ ਹੁਨ ਤੇਰਾ ਦੰਦ ਪੁਟਨ ਲੱਗਾ ਹਾਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇਤਰਾਂ ਦਾ ਦਖ ਦਰਦ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਜਦਦੰਦਪੁੱਟਿਆਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦੁਖ ਨਹੀਹੋਵੇਗਾ ਏਸਦੇ ਪਿਛੋਂਅਮਲਕਰਨਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮੂਲ ਦਾਦੰਦ ਕਿਸੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਪੁੱਟ ਦੇਵੇ ਦੰਦ ਪੁਟਨ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜਦ ਮਾਮੂਲ ਸੁਰਤ ਸੰਭਾਲੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ॥

ਹੋਰ ਜਿਸਪਾਸੇ ਦੇ ਦੰਦਵਿਚ ਪੀੜਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ ਅਮਲਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸ ਪਾਸੇ ਹੀ ਚੇਹਰੇ ਤੇ ਅਪਨਾ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਰੱਖਿਆ ਰੈਹਨ ਦੇਵੇ ਏਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜਿਸਪਾਸੇ ਪੀੜ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਦੇ ਕੰਨ ਦੇ ਉਤੇ ਜਾਂਤੇ ਫਲਾ ਲੈਨਦਾ ਇਕ ਟੁਕੜਾ ਰੱਖ ਦਿਤਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਰੋਮਾਲ ਨੂੰ ਚਾਰ ਤੈਹ ਕਰਕੇ ਰੱਖ ਦਿਤਾ ਜਾਏ ਉਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਹਥ ਨੂੰ ਉਸ ਪਾਸੇ ਏਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਖਨਾ ਚਾਹੀ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਲਾ ਲੈਨ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਜਾਂਰੁਮਾਲਦੇਉਪ ਰਲੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਏਸ ਤਰਾਂ ਦਬਾਓਨਾ ਚਾਹੀਦਾਹੈਕਿ ਹੱਥ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਉਸਦੇ ਉਪਰ ਰਹੇ ਅਰ ਕੁਝ ਸਿਰਦੇਉਤੇ ਏਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਫੂਕਾਂ ਮਾਰੇ ਅਰ ਦਿਲੋਂ ਏਹਨਿਸਚੇ ਬੰਨੇਕਿਉਹ ਦੁਖ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਏਹਫੂਕਾਂਜਦ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਲਾ ਲੈਨ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਜਾਂਰੋਮਾਲ ਕੰਨ ਦੇ ਅੱਗੇਰੱਖਲੈਂਦੇਹਨਅਰਜਦ ਦਰਦ ਬੰਦ ਹੋਜਾਵੇ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਖੀਰੀ ਫੂਕ ਮਾਰ ਚੁਕੇ ਤਾਂ ਫਲਾਲੈਨ ਜਾਂ ਰੋਮਾਲ ਨੂੰ ਕੰਨ ਤੋਂ ਹਟਾਲੈਣਾਚਾਹੀਦਾਹੈ ਤਾਂ ਦੁਖ ਦਰਦ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ ॥

ਕੰਨ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰੋਗੀ ਦੇ ਪਿੱਠਤੇ ਖੜਾ ਹੋਕੇ ਦੋਹਾਂ ਹਥਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦੂਜੀ ਉਂਗਲੀ ਜੇਹੜੀ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਾਲਹੁੰਦੀਹੈ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਦੇਵਿੱਚ ਪਾਦੇਵੇ ਅਰਅਧਮਿੰਟਤਾਂਈਕਉਂਗਲੀਆਂ ਨੂੰ

ਥਰਥਰਾਓ'ਦੇ ਅਰਥਾਤ ਕੰਬਦੀਆਂ ਰੈਹਨ ਅਰ ਓਸ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਲਵੇ ਅਰ ਫੇਰ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਵਾਰੀ ਕੰਨ ਵਿਚ ਫੂਕਾਂ ਮਾਰੇ ਅਰ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਆਖੇ ਕਿ ਇਕ ਲੰਮਾ ਸੁਾਸ ਲਵੇ ॥

ਅੱਖਾਂਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਆਮਲ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਅਰਾਮਨਾਲਲਟਾ੍ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਹੱਥ ਫੇਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾਕੇ ਅਰਨਕ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਲੈਜਾਕੇ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਤੀਕ ਥਰਥਰਾਓਂ'ਦਾ ਹੱਥ ਫੇਰਨਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਿਛੋਂ ਦੋਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਗਰਮ ਫੂਕਾਂ ਮਾਰੇ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਅੰਧਾ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾਹੈ ਪਰਓਹਜਮਾਂਦਰੂਅੰਨਾਨਾਹੋਵੇ ਅਰ ਥਾਤ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਜੰਮਿਆ ਹੋਵੇ ਓਸਵੇਲੇ ਹੀ ਅੰਧਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ॥

ਪੇਟ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਰੋਗੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਵਾਕੇ ਓਸਨੂੰ ਲਟਾ ਦਿਓਫੇਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਨੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਖੱਬੇ ਪਾ ਅਰ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਲਾਕੇ ੧ ਘੜੀ ਤੀਕ ਪਟਅਰਧੁੰਨੀ ਤੇ ਫੇਰਕੇ ਪੇਟ ਦੇ ਵਿਚਘਾਰ ਲੇ ਆਵੇ ਅਰ ਫੇਰ ਵੱਖ ਕਰ ਲਵੇ ਫੇਰ ਚਾਰ ਮਿੰਟ ਤੀਕ ਥਰ ਥਰਾਓਂ'ਦਾ ਹੱਥ ਫੇਰੋ ਅਰ ਚਾਰ ਪੰਜ ਵਾਰੀ ਧੁੰਨੀ ਤੇ ਫੂਕਾਂ ਮਾਰੇ ਅਰ ਰੋਗੀਨੂੰ ਏਹਆਖੋਕਿ ਤਿੰਨਵਾਰੀ ਲੰਮਾਂ ਸਾਹ ਲਵੇ ਤਾਂ ਅਰਾਮ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ॥

ਦਸਤ,ਵਾਈਗੋਲਾ,ਬਦਹਜ਼ਮੀ ਮਰੋੜਆਦਕ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਅਜੇਹੇ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਮੰਜੇ ਤੇ ਲਟਾਕੇ ਦਸ ਮਿੰਟ ਤੀਕ ਧੁੰਨਾ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅੱਖਦੇ ਹਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੀਕ ਦੌਰ ਕਰੇ ਫੇਰਦੋ ਮਿੰਟ ਤੀਕ ਥਰਥਾਰਾਓਂ'ਦਾ ਦੌਰ ਕਰੇ ਅਰ ਫੇਰ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਗਰਮ ਸਾਹ ਦੀਆਂ ਫੂਕਾਂ ਮਾਰੇ ॥

ਤਪ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਦਸ ਮਿੰਟ ਤੀਕ ਰੋਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਦੌਰ ਕਰੇ ਫੇਰ ਦੋ ਮਿੰਟ ਤੀਕ ਥਰ ਥਰਾਉਂਦਾ ਹੱਥ ਫੇਰੇ ਫੇਰ ਪੰਜਾਂ ਮਿਟਾਂ ਤੀਕ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਠੰਡਾ ਸਾਹ ਫੂਕੇ ਅਰ ਓਸ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿ ਤਿੰਨ ਲੰਮੇ ਸਾਹ ਭਰੇ ॥

ਖ਼ੂਨ ਦੀ ਕਮੀ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਜੇਕਰ ਰੋਗੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਖ਼ੂਨ ਦੀ ਕਮੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਦਸ ਮਿੰਟ ਤੀਕ ਦੌਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦਿਲ ਅਰ ਮੇਹਦੇ ਤੇ ਪੰਜ ਛੇ ਵਾਰ ਗਰਮ ਸਾਹ ਫੂਕੋ ਏਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਫੇਰ ਦੋ ਮਿੰਟ ਤੀਕ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਥਰਥਰਾਉਂਦਾ ਦੌਰ ਕਰੋ ਅਰ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਦੋ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਏਹ ਗਲ ਆਖੋ ਕਿ ਲੰਮਾ ਸਾਹ ਲਵੇ ॥

ਖੰਘ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲ ਖੰਘ ਦਾ ਇਲਾਜ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਖੰਘ ਭਾਵੇਂ ਤਰ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਅਰ ਹਠ ਲਿਖੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥

"ਪੈਹਲਾਂ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦਾ ਪਾਨੀ ਦਿਓ ਅਰ ਝਾਲੇ ਦੇਵੋ ਅਰ ਸਬਦੇ ਪਿਛੋਂ ਰੋਗੀ ਦੇ ਸੀਨੇ ਉਤੇ ਤੇ ਫੇਫੜੇ ਤੇ ਓਸ ਦੇ ਕਪੜੇ ਦੇ ਉਤੋਂ ਫੂਕਾਂ ਮਾਰੋ ਅਰ ਫੇਰ ਕਨਕੋਲਦੀ ਹੱਡੀ ਜੇਹੜੀ ਧੌਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੇ ਮੋਢਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਫੂਕਾਂ ਮਾਰੋ ਪਰ ਏਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਓਸ ਵੇਲੇ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਮੁਤਾਸਰ ਬਨਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ ਅਰ ਓਹ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਜਦ ਫੂਕਾਂ ਮਾਰ ਚੁਕੋ ਤਾਂ ਅਪਨਾ ਹੱਥ ਰੋਗੀ ਦੇ ਧੜਕਦੇ ਹੋਏ ਅਰ ਫੇਫੜੇ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖੋ ਅਰ ਓਸ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰੋੜਾ ਦੇਓ ਜਾਂ ਹਲਾਓ ਕਿ ਦਿਲ ਛੇਤੀ ਛੇਤੀ ਧੜਕਨ ਲੱਗੇ ਅਰ ਫੇਫੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਕਰ ਹਵਾ ਆਂਉਦੀ ਜਾਂਦੀ ਸੌਖੀ ਰਹੇ ॥

ਤਸ਼ੱਨਜ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਡਾਕਦਰ ਹੇਚਨ ਸਾਹਿਬ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਏਸ

ਮਰਜ਼ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ

"ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਨਾਲ ਜਦ ਕਿਸੇ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਹੁਨ ਤੇਰਾ ਦੁਖ ਦੂਰਹੁੰਦਾਹ ਅਰ ਤਨੂੰ ਹੁਨ ਅਰਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਰੋਗੀ ਵੀ ਅਪਨੇ ਦਿਲਵਿੱਚ ਖਿਆਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜਰੂਰ ਅਰਾਮ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾਹੈ ਅਰ ਓਹ ਝਾਲੇ ਵੀ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਤੇ ਜਿਸਥਾਂ ਤਸ਼ੱਨੁਜ ਹੁੰਦੀਸੀ ਓਥੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਅਪਨਾ ਹਥ ਵੀ ਫੇਰਦੇ ਸਨ ਅਰ ਅਮਲ ਪੂਰਾ ਕਰਲੈਨਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜਦਓਸਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਉਂਦੀਸੀ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਭਲਾਹੋਜਾਂਦਾਸੀਓਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕੇਹਾ ਹੀ ਤਸ਼ੱਨੁਜ(ਚੌਨ ਹੇ ਪੱਠਿਆਂ ਦਾ ਆਕੜ ਜਾਨਾ ਲਕਵਾ, ਫਾਲਜ) ਹੋਵੇ ਓਹ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲ ਠੀਕ ਹੋਸਕਦਾ ਹੈ"

ਬਵਾਸੀਰ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਪੁੱਠਾ ਕਰਕੇ ਲਟਾਦਿਓ ਅਰ ਦਸ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਟ ਤੀਕ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਕਨਕੋਲਦੀ ਹੱਡੀਤੇ ਫੇਰੋ ਅਰ ਖਬੇ ਹੱਥਨੂੰ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਲੈ ਆਓ ਅਰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੇ ਆਕੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਮਿਲਾਓ ਦੋ ਮਿੰਟ ਤੀਕ ਥਰਥਰਾਉਂਦਾ ਹੱਥ ਫੇਰੋ ਅਰ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਆਖੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਲੰਮਾ ਸਾਹ ਲਵੇ ॥

ਜੇਹੜਾ ਥਥਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇਜਾਂ ਗੂੰਗਾਹੋਵੇ ਓਸਦਾ ਇਲਾਜ

ਏਸਦੀ ਏਹ ਵਿਧੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਮਾਮੂਲ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਨ ਵਾਸਤੇ ਅਪ-ਨੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੇ ਜਾਏਤਾਂ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖੇ ਕਿ, ਮੈਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਕੋਲਆਵਾਂਗਾਅਰਜਦਤੂੰਘੂਕਸੁਤਾਹੋਇਆ ਹੋਵੇਂਗਾ ਤਦ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾਤਾਂ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂਤੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਸੁਨਕੇ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਜਾਵੀਂ ਅਰ ਨਾ ਤੈਨੂੰ ਸੁਤਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਉਠ ਬੈਠਨਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦ ਮੈਂ ਤੇਰੇਨਾਲ ਬਾਤਾਂ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂਤੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸਦਾ ਉਤ੍ਰ ਦੇ ਦੇਵੀਂ ॥

ਜਦ ਮਾਮੂਲ ਅਪਨੇ ਬਿਸਤਰੇਤੇ ਜਾਕੇ ਘੂਕ ਸੌਂ ਜਾਵੇ ਤਾਂ

ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਜਾਏ ਅਰ ਓਸਦੇ ਕਿਸੇ ਅੰਗ ਨਾਲ ਲੱਗ ਕੇ ਜਾਂ ਓਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਲੇਟ ਜਾਵੇ ਅਰ ਓਸਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਅਰ ਕੁਝ ਦੇਰ ਤਕ ਹੱਥ ਨੂੰ ਓਥੋਂ ਨਾ ਹਟਾਏ ਤੇ ਨਾ ਹਲਾਏ ਜਦ ਹੱਥ ਦੀ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਪਨ ਲੱਗ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਏਸ ਬਾਤ ਦਾ ਏਹ ਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਓਸਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਨਾਲ ਲਗਕੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਬਰਾਬਰ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਏਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੱਥਾ ਬਹੁਤ ਤਪਨ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲ ਦੀ ਨਾਂਦ ਨਾ ਉਕ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਏਸਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਆਖਨਾ ਚਾਹੇ ਬੜੀ ਹੌਲੀ ਜੇਹੀ ਅਰ ਸਾਫ਼ ਆਖ ਅਰ ਹੇਠ ਲਿਖਆ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ।

"ਤੂ ਬੜੀ ਘੂਕ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈਂ ਅਰ ਜਾਗੇਂਗਾ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੀ ਸੌਂ ਗਿਆ ਹੈਂ ਅਰ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਓਸ ਨਾਲ ਤੇਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦ ਮੈਂ ਤੈਥੋਂ ਕੋਈ ਬਾਤ ਪੁੱਛਾਂ ਤਾਂ ਤੂ ਓਸਦਾ ਉਤ੍ਰ ਦੇਦੇਵੀਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਰਾਮ ਮਲੂਮ ਦੇਂਦਾ ਹੈ"

ਜਿਸਤੇ ਅਮਲ ਕਰੋਂਗੇ ਓਹ ਪੇਹਲਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਤ ਦਾ ਉਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਦੇਸਕੇਗਾ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਓਸਦੀ ਤਬੀਯਤ ਵਿੱਚ ਏਹ ਬਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਦਿਓ ਜੋ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਜਾਗਨ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਤ ਦਾ ਉਤ੍ਰ ਦੇਦੇਵੇ ਅਰ ਨਾਲ ਹੀ ਅਪਨੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਓਸਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਥਪਕੀਆਂ ਦੇਂਦਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਸਦਾ ਧਿਆਨ ਅਪਨੇ ਵੱਲ ਫੇਰ ਲਵੇ ਉਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕ ਉਂਗਲੀ ਓਸਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਰੱਖਕੇ ਆਖੇ "ਜਦ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਮੂੰਹ ਛੱਡਾਂਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਗਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਸਕੇਂਗਾ ਅਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਉਤ੍ਰ ਵਿੱਚ "ਹਾਂ" ਆਖ ਸਕੇਂਗਾ ਏਹ ਸੁਨਿਦਿਆਂ ਹੀ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਹੋਠ ਹਿਲਨ ਲੱਗਨਗੇ ਅਰ ਓਹ ਓਹਨਾਂ ਥੀਂ ਇਕ ਆਵਾਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੇਗਾ ਪਰ ਆਵਾਜ਼ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦ ਮਾਮੂਲ ਦੇ ਬੁਲ ਹਿੱਲਨ ਲੱਗਨ ਤਾਂ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਲਾ ਫੇਰ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਓਹ ਬਾਤ ਆਖੇ ਜੇਹੜੀ ਓਸਨੂੰ ਪੇਹਲਾਂ ਆਖੀ ਹੋਵੇ ਏਸ ਨਾਲ ਆਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਪੇਹਲੀ ਹੀ ਰਾਤ ਦੇਸੇਗਨ

ਅਧਰੰਗ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਜਿਸਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਹੋਇਆ ੨ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਪਲੰਘਉਤੇਲਟਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਰ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰਮਤਾ ਸਰ ਕਰਕੇ ਸੁਲਾ ਦੇਓ ਅਰ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰਤੇਏਸਤਰਾਂ ਹੱਥ ਫੇਰੋ ਕਿ ਸਿਰਤੋਂ ਲੈਕੇ ਪੈਰਾਂ ਵਲ ਲੈਜਾਓ ਅਰ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਲੈਜਾਕੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਛਿੜਕ ਦੇਵੇ ਏਸ ਤਰਾਂ ਬਹੁਤਵਾਰੀਕਰੇਪਰਅਮਲਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕਾਗ੍ਰਚਿਤ ਹੋਕੇ ਅਮਲ ਕਰੇ ਅਰ ਸਾਰੀ ਜਗਾਤੇ ਦੋ ਦੋ ਮਿੰਟ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਫੂਕਾਂ ਵੀ ਮਾਰੇ ॥

ਪਰ ਏਹ ਅਮਲਕਰਨ ਤੋਂ ਪੇਹਲਾਂਮਾਮੂਲਨੂੰਏਹ ਕਹੇ ਕਿ "ਮੈਂ ਏਸ ਮਰਜ ਦਾ ਇਲਾਜ ਚੰਗਾ ਕਰ ਜਾਨਦਾ ਹਾਂ ਹੁਨ ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ ਦੂਰ ਹੋਜਾਵੇਗੀ ਅਰ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਦਿਲਵਿਚ ਏਹੀ ਖਿਆਲ ਰੱਖੇ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਰਜ਼ ਹੁਨ ਜਾਂਦੀ ਰਹੇਗੀ ਮੈਨੂੰ ਏਸ ਅਮਲ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਫੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ॥

ਏਹ ਮਰਜ਼ ਜੇਕਰ ਇਕ ਵਾਰੀ ਦੂਰ ਹੋਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਪਰਤਕੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਰ ਕਈ ਵਾਰੀ ਤਾਂਸਿਰਫਅਮਲਦੇਵੇਲੇ ਹੀ ਅਰਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਿਛੋਂ ਫੇਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰਏਸਤਰਾਂਦੀਹਾਲਤ ਹੁੰਦੀਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇਨੂੰ ਘਬਰਾਨਾ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਸਗੋਂ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਏਹੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਸ ਰੋਗ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੀ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈਂ ਅਰ ਏਸ ਨਾਲ ਹੀ ਏਸ ਮਰਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹ ॥

ਜੇਕਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਅਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਏਹ ਮਰਜ਼ ਫੇਰ ਹੋਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੀਜੀ ਵਾਰੀ ਫੇਰ ਅਮਲ ਕਰੇ ਗਲ ਕੀ ਜਦ ਤੀਕ ਪੂਰਾ ਅਰਾਮ ਨਾ ਆਵੇ ਤਦ ਤੀਕ ਅਮਲਬਰਾਬਰਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਨਾਲ ਏਹ ਰੋਗ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੁਵਾਰਾ ਜਰਾਹੀ (ਚੀਰ ਫਾੜ) ਕਰਨਾ

ਨਾਲ ਉਤ੍ਰ ਦੇਨ ਲੱਗ ਪਵੇਂਗਾ ਅਰ ਜੇਕਰ ਪੈਹਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਸਕੇਂਗਾ ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੀ ਦੇਵੇਂਗਾਜਦ ਮਾਮੂਲ ਉਤ੍ਰ ਦੇਨ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਆਖਨੀਆਂ ਚਾਹੀ ਦੀਆਂ ਹਨ ॥

"ਤੂੰਭਲਕੇ ਬਥਾਵੇਂਗਾਨਹੀਂਅਰਕਿਸੇਰੋਕਟੋਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਅ ਸੌਖੀਹੀ ਬਾਤਾਂ ਕਰਨ ਲਗ ਪਵੇਂਗਾ ਅਰ ਜਿਸਤਰਾਂ ਮੈਂ ਹੁਨ ਬਾਤਾਂ ਕ ਰਰਿਹਾ ਹਾਂ ਏਸਤਰਾਂਤੂੰ ਬਾਤਾਂਕਰਸਕੇਂਗਾਤੂੰਬਾਤਾਂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਨਾ ਤੇ ਥਥਾਵੇਂਗਾ ਅਰ ਨਾਹੀ ਸੰਗੇਂਗਾ"

ਪਰ ਏਹ ਬਾਤ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਕਈਵਾਰੀ ਆਖਨੀਚਾਹੀਦੀਹੈ ਏਸ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਪਿਆ ਰੈਹਨ ਦਿਓ ਅਰ ਸੁਤਾ ਰੈਹਨ ਦਿਓ ਅਰ ਆਪ ਓਸਦੇ ਕੋਲੋਂ ਚਲੇਜਾਓ ਜਦ ਓਹਸਵੇਰੇਉਠੇਗਾ ਤਾਂ ਓਸਨੂ ਰਾਤ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲ ਚੇ ਨਾਰਹੇਗੀ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਅਮਲ ਹੁੰਦਾਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦ ਓਹ ਬਾਤਾਂ ਕਰੇਗਾਤਾਂ ਓਹ ਸਾਫ ਹੋਨ ਗੀਆਂ ਅਰ ਅੱਗੇ ਨਾਲੋਂ ਘਟ ਵਲਵਿੰਗ ਅਰਥਾਤ ਥਥਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਦੂਜੀ ਰਾਤ ਆਵੇ ਤਦ ਵੀ ਏਸੇ ਵਿਧੀ ਦੀ ਮਾਮੂਲ ਤੇ ਪਰੀਖਿਆ ਕਰਨੀ ਲੋੜੀ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਤਕਲੀਫਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰ ਮਾਮੂਲ ਤੇ ਓਸ ਦਾ ਅਸਰ ਵੀਬੜੀ ਛੇਤੀ ਪੈਜਾਂਦਾਹੈ

ਇੰਦ੍ਰੀ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ

ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾਹੈਕਿਮਰੀਜਨੂੰਪੱਟਾਂ ਭਾਰ ਲਿਟਾ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਸਿਧਾ ਖੜਾ ਕਰ ਲਵੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਰੋਗੀਸੌਖਾ ਰਹੇ ਜਾਂ ਠੀਕ ਸਮਝੇ ਫੇਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ੧੦ ਮਿੰਟ ਤੀਕ ਏਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਦੌਰ ਕਰੇ ਕਿ ਓਹ ਮੋਢਿਆਂ ਦੀ ਹੱਡੀਦੇਹੇਠਲੇਹਿਸੇ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਹੋਏ ਦੋਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਤੀਕਪਹੁੰਚਜਾਵਨਏਸਦੇਪਿਛੋਂ ਬਰਖਿਲਾਓਂਦਾ ਦੌਰ ਦੋ ਮਿੰਟ ਤੀਕ ਕਰਨਾਚਾਹੀਦਾਹ ਗੁਰਦਿਆਂ ਤੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਗਰਮ ਸਾਹ ਫੂਕੇ ਫੇਰ ਸਿਧਿਆਂਲਿਟਾਕੇ ਛੇ ਮਿੰਟ ਤੀਕ ਨਾਭ਼ਦੇ ਉਪਰ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਇੰਚ ਦੇ ਫਾਸਲੇ ਤੋਂ ਦੌਰ ਕਰੇ ਅਰਰੋਗੀ ਨੂੰ ਆਖਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਲੰਮੇ ਸਾਹ ਭਰੇ।

ਡਾਕਟਰ ਲੋਕ ਜਦ ਕਿਸੇ ਰੋਗੀ ਦਾ ਚੀਰ ਫਾੜ ਕਰਨ (ਅਮਲ ਜਰਾਹੀ) ਲਗਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜੇਹੀ ਦਵਾਈ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਜੇਹੜੀ ਨੀਂਦ ਲਿਆਓਨ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ ਅਰ ਜ਼ਖਮ ਉਤੇ ਅਰ ਬਾਤ ਫੋੜੇ ਫਿੰਸੀਜਾਂ ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂਤੇ ਜਰਾਹੀ ਦਾ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਇਕਅਜੇਹੀ ਦਵਾਈ ਲਗਾਓਂਦੇ ਹਨ ਜੇਹੜੀ ਓਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਸੁਸਤ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਜੇਓਸਨੂੰ ਚੀਰਾ ਦਿਤਾ ਜਾਏਤਾਂ ਪੀੜ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਹੋਵੇ ਵੀ ਤਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰ ਕਈ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਜਰਾਹ ਜਰਾਹੀਕਰਨਵੇਲੇ ਰੋਗੀਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰਨਵਾਸਤੇਸ਼ਰਾਬ ਪਿਲਾ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦਵਾਈ ਖੁਲਾ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਜਿਸਨਾਲ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਬੇਸੁਧੀ ਹੋਜਾਂਦੀ ਸੀ ਪਰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਡਾਕਟਰਾਂਨੇ ਇਕ ਦਵਾਈ ਬਨਾਈਜਿਸਨੂੰਕਲੋਰੋਫ਼ਾਰਮ ਆਖਦੇ ਹਨ ਓਹ ਦਵਾਈ ਜਦ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਸੁੰਘਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾਹੈ ਏਨ੍ਹਾਂਦੀਆਂਦਵਾਈਆਂਦੇਗੁਨਤਾਂਬਹੁਤਹੈਨ ਜੋ ਤਾਤਕਾਲਹੀਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅਰਥਾਤ ਘੜੀ ਥਿੰਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੇਹੋਸ਼ਕਰਦੇਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਅਵਗਨ ਵੀਹੈਨਕਈ ਰੋਗੀਆਂ ਦੇ ਤਾਂ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹ ਅਰ ਕਈਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਅਰ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਨ ਕੋਈ ਰੋਗੀਮਰਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥

ਮੇਸਮਰੇਜ਼ਮ ਵਿਦ੍ਯਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਏਹਗੁਨਹੈ ਜੋਰੋਗੀਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਬੇਸੁਧ ਬੇਸੁਰਤ ਕਰਲਿਆ ਜਾਏ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਕੋਈਦੁੱਖਵੀਨਾਪਹੁੰਚੇ ਪਰ ਏਹ ਬਾਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿਤਨੀ ਛੇਤੀਂਕਲੋਰੋਫਾਰਮਜਾਂਸ਼ਰਾਬਜਾਂਬੇਹੋਸ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦਵਾਈਦਾਅਸਰਹੁੰਦਾਹੈਓਤਨੀਛੇਤੀਮਸਮਰੇਜ਼ਮਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਏਸਦਾ ਤਾਂ ਏਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਰੋਗੀ ਜਰਾਹੀਦਾਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਓਸਦੇ ਕਿਸੇ ਜੋੜ ਨੂੰ ਸਤ (ਜਿਸਨੂੰ ਚੀਰਨ ਪਾੜਨ ਵੇ) ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਓਸਦੇ ਕਈ ਦਿਨ ਤੀਕ ਮੇਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦਾ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਫੇਰ ਓਹ ਅਜੇਹਾ ਹੋਜਾਂਦੇਹੈ ਕਿ ਚੀਰ ਫਾੜ ਭਾਵੇਂ ਕੇਡੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਏ ਭਾਵੇਂ ਓਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਜੋੜ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਨਾਲੋਂ ਕੱਟਕੇ ਸਟ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਓਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ॥

ਜਿਸ ਰੋਗੀ ਤੇ ਅਮਲ ਜਰਾਹੀ ਮੇਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲ ਕਰਨਾ,

ਹੋਵੇ ਓਸਨੂੰ ਪਲੰਘ ਜਾਂ ਅਰਾਮ ਕੁਰਸੀਤੇਲਿਟਾਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਅਰ ਫੇਰ ਓਸਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਲਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂਅੱਖਾਂਵਿਚ ਅਪਨੀ ਨਜ਼ਰ ਗੱਡਦੇਵੇ ਅਰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਓਸ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਰਹੇ ਓਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਏਹ ਆਖਨਾਚਾਹੀਦਾਹੈ ਕਿ ਹੁਨ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਤੇਓਹਨਸ਼ਾ (ਹਾਲਤ) ਲਿਆ-ਈ ਜਾਂਦੀ ਹ ਜਿਸ ਵਿੱਚਭਾਵੇਂਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿਤੇ ਜਾਵਨ ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇਤਰਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਦਰਦ ਜਾਂ ਪੀੜਾਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਹ ਅਪਨੇ ਦਿਲਵਿੱਚ ਅਜੇਹਾ ਧਿਆਨ ਲਗਾਏਕਿ ਏਸ ਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਓਸਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਤੇ ਦੁਖਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਅਰ ਨਾਹੀ ਓਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦੀ ਦਰਦ ਹੋਵੇਗੀ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮਦਾ ਪਾਨੀ ਤਿਆਰਕਰਨਦੀਵਿਧੀ

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦਾ ਪਾਨੀ ਕਈ ਰੋਗਾਂ ਤੇ ਚਲਦਾ ਹੈ ਪੈਹਲਾਂ ਏਸਦੇ ਬਨਾਨਦੀਵਿਧੀ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਕੁਝ ਗੁਨ ਵੀ ਲਿਖਾਂਗੇ ਏਸ ਪਾਨੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹ:-

"ਅਪਨੇਖੱਬੇ ਹੱਥਵਿੱਚ ਇਕ ਗਲਾਸ ਪਾਨੀਨਾਲਪੁਰਹੋ-ਇਆ ੨ ਫੜਲਵੋ ਅਰ ਸੱਜੇ ਹਥ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਓਸਦੇ ਉ ਏਸ ਵਿਧੀਨਾਲ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਂਗਲੀਆਂਦੇਹੇਠਲੇਸਿਰੇਅਰ ਨਾਖੁਨਾਂ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੋਟੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਪਾਨੀਵੱਲਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹੋਵਨ ਫੇਰ ਤੁਸੀ ਧਾਰਨਾ (ਮੁਰਾਕਬਾ) ਕਰਕੇ ਅਪਨੀ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ (ਕੁਵਤ ਅਰਾਦੀ) ਨੂੰ ਉਂਗਲੀਆਂ ਦੇ ਰਸ ਓਸਪਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਓ ਅਰ ਜਦ ਪਾਨੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਇਛਾ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਅਸਰ ਕਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਭਰ ਦਿਓ ਅਰ ਲੋੜ ਵੇਲੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਦੇਵੋ"

ਏਹ ਯਾਦ ਰੱਖ ਕਿ ਹਰ ਇਕ ਪਾਨੀ ਨੂੰ "ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦਾ ਪਾਨੀ" ਨਹੀਂ ਬਨਾਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਓਹ ਪਾਨੀ ਜੇਹੜਾਮੀਂਹਦਾਹੋਵੇ ਉਹ ਵੀ ਕਿਸੇਤਾਲਾਬ ਜਾਂਨਦੀ ਦਾ ਪਾਨੀ ਲਕੇਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱ .ਕਰ

ਲੇਕੇ ਨਿਤਾਰ ਲਵੇ ਜੇਕਰ ਏਹ ਪਾਨੀ ਨਾ ਮਿਲਸਕੇਤਾਂ ਦੂਜਾ ਹੀ ਸਾਫ਼ ਪਾਨੀ ਲੈ ਲਵੇ ਅਰ ਮੁਕੱਤ੍ਰ ਕਰਲਵੇ ਅਰਫੇਰਉਸਨੂੰਓਪਰ ਲਿਖੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਲਵੇ ਏਹ ਪਾਨੀ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਰੋਗਾਂ ਵਾਸਤੇ ਗੁਨਦਾਯਕਹੈ ਕਬਜ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕੇਹੀ ਅਰ ਕਿਤਨੇ ਚਿਰਦੀ ਹੋਵੇ ਏਸਦੇ ਵਰਤਨ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਰ ਭੁੱਖ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ॥

ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ

ਦਾ ਇਲਾਜ ਵੀ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਮਲ ਨਾਕੀਤਾਜਾਵੇਤਾਂਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦਾ ਪਾਨੀ ਜਾਂ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਵਰਤਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਬ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਨਿ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਲੈਨ ਤੇ ਮੁਹੱਬਤ ਅਰ ਪਿਆਰ ਵਧਾਓਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਹ ਤੁਸੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਅਰ ਇਸ਼ਕ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰੀ ਦੇ ਆਦ ਥੀਂ ਚਲਾਆਓਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪ੍ਰਲਯਕਾਲਤਕ ਰਹੇ ਗਾ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਅੱਖ ਪਰਤ ਕੇ ਵੇਖੋ ਓਸੇ ਪਾਸੇਹੀਏਹਸਮਾਂ ਨਜ਼ਰ ਆਓਂਦਾਹਕਿ ਕੋਈਕਿਸੇ ਸ੍ਰੁੰਦ੍ਰਸਰਪ ਤੇ ਮੋਹਤ ਹੈ ਅਰਕੋਈ ਕਿਸੇ ਵਚਿਤ੍ਰ ਸ਼ੈਦਾ ਅਭਿਲਾਖੀ ਹੈ ਕੋਈਅਪਨੀ ਇੱਜ਼ਤਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਕੋਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਾ ਨਾਮ ਰੌਸ਼ਨ ਹੋਵੇ ਕੋਈਤਾਂ ਵਿਦਯਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਨਜ਼ਰ ਆਓਂਦਾ ਹੈਅਰਓਸਨੂੰਕੋਈਨਾ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਅਰ ਓਸਦਾ ਯਤਨ ਕਰਰਿਹਾਹੈਕੋਈ ਤਾਂ ਇਸ਼ਕ ਮਜਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਗਿਲਤਾਨ ਨਜ਼ਰ ਆਓਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ

ਨੋਟ–ਏਸੇ ਵਿਧੀਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਵਧ ਜਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦਾ ਗਿਆ ॥

ਇਸ਼ਕ ਹਕੀਕੀ (ਈਸ਼੍ਵਰ ਭਗਤੀ) ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਹੈ ਅਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ॥

ਏਸਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਪਰਬ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਜਿਸਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ਼ਕ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮਦਾ ਰੰਗ ਢੰਗਸੀ ਅਰ ਜਿਸਤਰਾਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਚਲਤ ਹੈ ਓ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੋਂ ਵੀ ਰਹੇਗਾ ਕਲਕੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅੰਤਦੇ ਪਿਛੋਂ ਵੀ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਹੇਗਾ॥

ਉਪਰ ਲਿਖੀਬਾਤ ਵਾਸਤੇ ਏਸਦਾ ਇਛਾਵਾਨ ਹਜ਼ਾਰਾਂਹੀ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਸਬਦਾ ਦਾਸ (ਗੁਲਾਮ) ਬਨਦਾ ਹੈ ਤੇ ਧੜੇ ਧਨ ਲੁਟਾਓਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਅਪਨੀਇਜ਼ਤਦੀ ਵੀਕੁਝਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਲਾਓਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਆਪਨੇ ਸਿਰ ਹਸਾਨ ਝਲਦਾ ਹੈ ਅਰ ਕਿਧਰੇ ਅਪਨੀ ਜਾਨਵੀ ਓਸਦੇ ਅਰਪਨ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੰਤੂ ਏਸਦਾ ਸਾਧਨ ਕੁਝ ਹੋਰਹੀ ਹੈ ਓਹ ਜੇਕਰ ਮਨੁਖ ਯਤਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਲਵੇ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਖਟਕੇ ਦੇਹੀ ਓਸਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਹੋਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਖੀ ਵਿਧੀ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀ ਹੀ ਹੈ ਪਰਏਸਵਿੱਚਕੁਝਯਤਨਕਰਨਾਪੈਂਦਾਹੈਜਦਓਸਦੇ ਨਿਯਮਾਨੁਸਾਰ ਅਮਲ ਪੱਕਾ ਕਰਲਿਆ ਹੋਵੇਤਾਂ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ਦੀ ਇਛਾ ਹੋ ਓਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥

ਮਨੁਖ ਜਿਸ ਬਾਤਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਆਕਰਖਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਰ ਕੁੱਵਤ ਕਸ਼ਸ਼ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਕਰਸਕਦਾਹੈ ਏਸ ਵਿੱਚ ਇਤਨਾ ਬਲ ਹੈ ਕਿ ਓਸ ਨੂੰ ਅਪਨਾ ਦਾਸ ਬਨਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ॥

ਪਰ ਏਹਸ਼ਕਤੀ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਓਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਹੈ ਜਦ ਬਿਨਾਂ ਅਪਨੇ ਆਪਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਜ਼ਰਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਰ ਓਸਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਦੂਈਦਾ ਪਰਦਾ ਉਠਜਾਂਦਾਹੈਅਰ ਸਬ ਥਾਂਈ ਓਸਨੂੰ ਅਪਨਾ ਹੀ ਆਪ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜੋ ਕੁਛ ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ" ਪਰਏਹਬਾਤ ਇਕਾਗ੍ਰ ਚਿਤ ਹੋਨ ਨਾਲ ਅਰ ਪੁਸਤਕਾਂਦੇ ਦੇਖਨਨਾਲ ਤੇ ਕਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥

ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਨੁੱਖਉਪਰਲਿਖੀ ਬਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈ

ਦ ਜਿਸਨੂੰ ਅਪਨ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਪਰ ਸਾਫ਼ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਰ ਕੁਕਰਮ ਦੀ ਇਛਾ ਰੈਹਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਝੱਟ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ॥

ਪਰ ਏਹਵਿਧੀ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂਕਿਸੇ ਮਾਮੂਲ ਨੂੰ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀ ਰੀਤ। ਨਾਲ ਨੀਂਦ ਲਿਆਕੇ ਅਰ ਦੂਜਾ ਏਸ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਰੈਹਤ ਹੀ ਹੈ ॥

ਪਹਲੀ ਵਿਧੀ ਤਾਂ ਓਸ ਵੇਲੇ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦ ਇਛਾ ਵਾਨ ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਮਨੁਖ ਜਾਂ ਸ਼ੈ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂਓਸਦੇਪਾਸ ਹੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਹੀ ਜਾਂਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਵਾਰਾ ਓਸਤੇ ਅਮਲ ਕਰੇ ਜੇਕਰਏਹਬਾਤ ਹੋਸਕੇ ਤਾਂ ਓਹ ਬੜ੍ਹਾਹੀ ਸੌਖਾ ਵਸ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ॥

ਦੂਜੀ ਵਿਧੀ ਓਸ ਵੇਲੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਜਿਸਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਕਿਧਰੇ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜੋ ਵਾਕਫ਼ਨਾਹੋਵੇ।

ਪੈਹਲੀ ਵਿਧੀ (੧) ਓਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹਵੇ ਇਕ ਪਲੰਘ ਜਾਂ ਅਰਾਮ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਲਿਟਾ ਦਿਓ ਅਰ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲਾਕੇ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖੋ ਕਿ ਓਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲਾਏ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖੋ ਕਿ ਹੁਨ ਤੇਰੇ ਤੇ ਓਹ ਹਾਲਤ ਆਈਹੈਕਿ ਜੋ ਹਰ਼ੀ ਬਾਤ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਹਾਂਗਾ ਓਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜਦ ਓਸਤੇ ਏਹ ਹਾਲਤ (ਜਿਸਨੂੰ ਇਸਤਗਰਾਕ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਅਰਥਾਤ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲ ਨੀਂਦ ਆਓਨੀ)ਵਰਤ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰਏਹਆਖੇਕਿ ਹੁਨ ਤੂੰ ਓਹੀ ਬਾਤ ਕਰੇਂਗਾ ਜਿਸਦੇ ਕਰਨ ਦੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਹੁਨ ਆਧੀਨ ਹੀ ਰਹੇਂਗਾ ॥

ਏਸ ਅਮਲ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਓਸਨੂੰ ਜਗਾ ਦੇਵੇ ਓਹ ਜਰੂਰ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਨ ਲੱਗ ਪਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਨ ਨਾ ਕਰੇ ਅਰਥਾਤ ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਕਮਨਾਮੰਨੇ ਤਾਂ ਓਸਤੇ ਫੇਰ ਓਹੀ ਅਮਲ ਓਸ ਵੇਲੇ ਤੀਕ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਵਿੱਥ ਪਾਕੇ ਕਰੇ ਜਦ ਤੀਕ ਓਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਜਾਵੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡਾ _ਕਮ ਮੰਨਨ ਨਾ ਲੱਗ ਪਵੇ ॥

੨-ਏਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਸਪਰਸ਼ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆਂ ਬੀ' ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਂ ਦੂਰੋਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਜਮਾਕੇ ਵੇਖੋ ਅਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦ ਰਹੋ ਅਰ ਅਪਨੀ ਜੀਵ ਸ਼ਕਤੀ (ਰੂਹਦੀ ਤਾਕਤ) ਨੂੰ ਉਸ ਤੇ ਪਾਓ ਅਰ ਦਿਲੋਂ ਨਿਯਤ ਏਹ ਬੰਨ੍ਹ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਇਕ ਹੀ ਵਾਰ ਜਾਂ ਦੋ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅਪਨੇ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰਲਵੋਗੇ ਅਰ ਓਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦਾਸ ਬਨਕੇ ਰਹੇਗਾ ॥

੩—ਉਸਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲਾਓਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰ ਏਸ ਵਿਧੀ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵੱਲ ਅਪਨੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਰੋ ਓਸਦਾ ਮੂੰਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਭਾਵੇਂ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਦਿਲ ਵਿਚ ਏਹ ਧਿਆਨ ਲਗਾਓ ਕਿ ਓਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਜਮਾਓ ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉੱਤੇ ਇਕ ਸੇਧਿ ਸੇਤੇ ਜਮਾਓ ਪਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਏਹੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਓਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਨੇ ਹੈ ਅਰ ਫੇਰ ਉਸ ਤੇ ਅਪਨੀ ਤਵੱਜੋ ਲਾਓ ਅਰ ਅਪਨੀ ਅੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਦਾ ਕਰੋ ਅਰ ਏਹ ਨਿਯਤ ਬੰਨ੍ਹੀ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅਪਨੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਇਕ ਵਾਰ ਜਾਂ ਦੋ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਓਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਕਰੋਗੇ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮੰਨੇਗਾ ।

ਦੂਜੀ ਵਿਧੀ

ਜਦ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਓਹ ਤੁਹਾਡਾ ਵਾਕਫ ਨਹੀਂ ਅਰ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ੈਹਰ ਵਿੱਚ ਰਹੰਦਾ ਹੋਵੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਕਾਂਤ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਉਸਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਲਗਾਓ ਪਰ ਅਪਨੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਰੱਖੋ ਉਸਨੂੰ ਅਪਨੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਨੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸਮਝੋ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਆਕਰਖਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਸਰੂਰ ਹਲ ਚਲ ਮਚ ਜਾਵੇਗੀ ਅਰ ਓਹ _ਹਾਡੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ॥

੩–ਓਹ ਮਨੁੱਖ! ਜਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਕਦੇ ਵੇਖਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਸੁਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋ ਕਿ ਓਹ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਓਸਦਾ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਖ ਹੈ ਏਹਰੰਗ ਢੰਗ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਪਰਲਿਖੀਵਿਧੀ ਵਾਂਗਰ ਧਿਆਨ ਲਗਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਨਿਆਹੋਇਆਹੋਵੇਓਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਨਾਂ ਧਿਆਨ ਲਗਾਓ ਇਕਤਾਂਤੁਹਾਨੂੰਓਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਜਾਵੇਗੀ ਦੂਜਾ ਓਹ ਤੁਹਾਡੇਵਸਵਿਚ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਬਾਤ ਓਸਨੂੰ ਆਖੋਗੇਓਹੀ ਕਰੇਗੀ ਪਰਏਹ ਅਮਲ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੀਕ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਥੋੜੇ ਜੇਹੇ ਚਿਰ ਵਿੱਚ ਕਝ ਸਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ॥

੪–ਹੋਰ ਵਿਧੀ ਹੇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਪਨੇ ਵਿਚਾਰ ਅਰ ਬਾਤ ਅਰਾਦੇ ਨੂੰ ਇਕ ਕਾਗ਼ਜ਼ ਤੇ ਲਿਖੋ ਅਰ ਓਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬੰਦ ਲਫ਼ਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਕੇ ਡਾਕਦੀ ਮਾਰਫ਼ਤ ਜਿਸਦੀ ਇਛਾ ਹੋਵੇ ਓਸਦੇ ਪਾਸ ਭੇਜ ਦੇਵੋ ਪਰ ਓਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਾਨਦਾਹੋਵੇਜਿਸ ਵੇਲੇ ਓਸਨੂੰ ਖਤ ਪਹੁਚੇਗਾ ਓਸ ਵੇਲੇ ਓਸ ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਜਿਸਵੇਲੇਖਤਲਿਖਨ ਲੱਗੋ ਤਾਂ ਓਸਦੀ ਲਿਖਤ ਇਕਾਂਤ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਇਕਾਗ੍ਰ ਚਿਤ ਹੋਕੇ ਲਿਖੋ ਅਰ ਓਸ ਵੇਲੇ ਚਿਤ ਵਿੱਚ ਏਹ ਧਾਰਲਵੇ ਕਿ ਓਹ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਡੇਵਸਵਿੱਚ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ

ਮੇਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਵੀ ਕਈਆਂ ਰੋਗਾਂ ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰ ਬੜਾ ਗੁਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਹੋਰਵੀ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੇਸਮਰੇਜ਼ਮਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਗੋਲੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਵਿਧੀਨਾਲ ਬਨਾਈਆਂਜਾਂਦੀਆਹਨ॥

"ਗੁੜ ਜਾਂ ਸਾਫ਼ ਸ਼ਕਰ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਬਨਾਕੇ ਅਪਨੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਕੇ ਓਹਨਾਂਨੂੰ ਹੌਲੀ ੨ ਮੁਠ ਨੂੰ ਮੀਟ ਕੇ ਮਲਦੇ ਰਹੋ ਜਾਂ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਕੇ ਮਲੋ ਅਰ ਧਾਰਨਾ(ਮੁਰਾਕਬਾ)ਧਾਰਕੇ ਓਸਤੇ ਫੂਕ ਮਾਰਦੇ ਜਾਓ ਅਰ ਚਿਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਏਹ ਠਾਨ ਲਵੇ ਕਿ ਓਹਨਾਂ ਗੋਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਰਜ਼ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਵਾਲੀਤਾਸੀਰਪਹੁਚਾ ਰਹੇ ਹੋ ਪਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਰ ਫੇਰ ਓਹਨਾਂ ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰਚੰਗੀ

ਤਰਾਂ ਕਿਸੇ ਬੋਤਲ ਜਾਂ ਡੱਬੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਰੱਖੋ ਅ.ਰ ਲੋੜ ਵੇਲੇ ਵਰਤੋ" .

ਜਿਸ ਥਾਂ ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਦਾ ਪਾਨੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਸਕਦਾਓਥੇਗੋਲੀਆਂ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ॥

ਜਿਸਨੂੰ ਦੂਰਦੀ ਚੀਜ਼ਸਾਫ਼ਨਜ਼ਰ ਨਾਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਓਸਦਾ ਇਲਾਜ

ਜਿਸ ਮਨੁਖਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਦੀ ਚੀਜ ਨਜਰ ਨਾ ਆਓਂਦੀ ਹੋਵੇ ਅਰ ਦੂਰਦੀ ਸਾਫ ਮਲੂਮ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੋਏ ਓਹ ਇਕਸਫੈਦਕਾਗਜ ਤੇ ਜਾਂ ਕੰਧਤੇ ਇਕ ਫੁਟ ਘੇਰੇਦਾਕਾਲਾਦਾਗ ਬਨਾਏ ਅਰ ਉਸਨੂੰ ਇਤਨੀ ਦੂਰੋਂ ਵੇਖੇ ਕਿ ਜਿਥੋਂ ਓਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਨਜ਼ਰ ਆਓਂਦਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਫੇਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਓਸਦੇ ਫਾਸਲੇਨੂੰ ਵਧਾਓਂਦਾਜਾਏ ਜਦਇਤਨੇ ਫ਼ਾਸਲੇ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਵੇਖਨ ਦੀ ਆਦਤ ਹੋਜਾਵੇ ਜਿਥੋਂ ਓਹ ਨਸ਼ਾਨਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਓਂਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਲੈਨਾ ਚਾਹੀਦਾਹਕਿ ਓਸਦੀ ਅੱਖਦੀ ਪੁਤਲੀ ਨੇ ਹੁਨ ਸੁਕੜਨਾ ਛਡ ਦਿਤਾਹ ਪਰ ਏਸ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਬਾਰੀਕ ਕੰਮਨਾ ਕਰੇ ਪਰ ਇਕਮਹੀਨਤੀਕਅਮਲਕਰਨੇ ਕਰਣੇ ਏਹ ਬੀਮਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੇਗੀ ਅਰ ਅਜੀ ਜਾਵੇਗੀਕਿਫੇਰੰਪਰਤਕੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ॥

ਮੈਸਮਰੇਜ਼ਮ ਨਾਲ ਮਮੂਲ ਕੋਲੋ ਕਿਸੇ ਮਰਜ਼ ਦਾ ਇਲਾਜ ਮਾਲੂਮ ਕਰਨਾ

ਏਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਨ ਹੀ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਮਾਮੂਲ ਓਸਨੂੰਆਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਭਾਵੇਂ ਓਹ ਰੋਗੀ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇ ਜਦ ਓਸਨੂੰ ਮੈਸਮਰੇਜਮ ਨਾਲ ਮਤਾਸਰ ਕਰਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਦ ਓਸਨੂੰ ਏਹ ਆਖਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ॥

"ਕਿ ਜਦ ਤਨੂੰਨੀਂਦ ਆਜਾਵੇਗੀਤਾਂ ਜੇਹੜੀਆਂਬਾਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਥੋਂ ਪੁਛਾਂਗਾ ਓਹ ਤੂੰ ਦੱਸਦੇਵੇਂਗਾ ਜੇਹੜਾਇਲਾਜਮੈਂ ਰੋਗੀਵਾਸਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇਹੋਰਮਨੁਖ ਵਾਸਤੇ ਪੁਛਾਂਗਾ ਓਹ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇਤਾਂਈ ਦੱਸਨਾ

ਪਵੇਗਾ ਜੇਹੜੀ ਦਵਾ ਜਾਂ ਗਜ਼ਾ ਮਰੀਜ ਵਾਸਤੇ ਗੁਨਦਾਯਕ ਹੋਵੇ ਗੀ ਓਹਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਸਾਫ ਦੱਸ ਦੇਵੇਂਗਾ ਅਰ ਓਸਤੇ ਹੀ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਓਹੀ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ"

ਏਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਓਸਥੀਂ ਤੁਸੀਂ ਜੇਹੜੀਬਾਤਪੁੱਛਨੀਚਾਹੋਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਪੁਛ ਲਵੋ ਮਾਮੂਲ ਦੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬਾਤਾਂ ਮਰੀਜ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਹੀ ਫੈਦਾ ਦੇਵਨਗੀਆਂ ਪਰਏਸਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿ ਜੇ ਚਗੀ ਤਰਾਂ ਅਮਲ ਕੀਤਾਜਾਏਅਰਜਿਸਤਰਾਂ ਓਹਬਨਾਈਆਂ ਜਾਂਵਨ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਵਨ ॥

ਮੇਜ਼ ਤੇ ਰੂਹ ਬੁਲਾਨਾ

ਅਸੀ ਹੇਠਾਂ ਮੇਜ ਤੇ ਰੂਹ ਬੁਲਾਵਨ ਅਰ ਓਸ ਨਾਲਸਵਾਲ ਜਬਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਇਕ ਬੜੀ ਸੌਖੀ ਲਾਭਦਾਯਕ ਵਿਧੀ ਲਿਖਦੇਹਾਂ ॥

ਜਿਸ ਮਕਾਨ ਵਿਚ ਮੇਜ ਤੇ ਰੂਹ ਬੁਲਾਵਨ ਦਾ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਓਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਬਾਤਾਂਹੋਨੀਆਂਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ॥

ਮਕਾਂਨ ਸਾਫ਼ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵੇ ਓਥੇ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਰੌਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਬਹੁਤ ਚਾਨਨ ਨਾਂ ਹੋਵੇ ਅਰਥਾਤਕੁਝਹਨੇਰਾਹੋਵੇਕਮਰਾ ਹਵਾਦਾਰ ਹੋਵੇ ਪਰ ਬਿਲ ਕੁਲ ਖੁਲਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਮਕਾਨ ਬ ਤ ਵਡਾ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਮਰੇ ਵ੍ਰਿਚ ਸਿੱਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਓਸ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਗੀ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਈ ਅਜੇਹੀ ਚੀਜ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇਹੜੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾਓਨ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ ਇਤਯਾਦਕ"

ਮੇਜ਼ ਬਨਾਓਨਦੀ ਵਿਧੀ

ਮੇਜ਼ਦੇ ਬਨਾਨਦੀ ਏਹ ਵਿਧੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਬੜਾ ਹੌਲਾ ਤਖਤਾ ਲੈਕੇ ਓਸਦੇਵਿਚੋਂ ਇਕਗੋਲ ਟੁਕੜਾ ਕਟਵਾ ਲਵੋ ਏਹ ਇਕ ਫੁਟ ਹੋਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਏਸਦਾ ਵਜਨ (ਤੋਲ) ੩੦ ਤੋਲੇ ਤੋਂ ਵਧਨਹੀਂਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਏਹ ਤਖਤਾ ਸਾਦਾ ਹੋਨਾ ਚਾਹੀ ਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਓਸਤੇ ਵਾਰਨਸ਼ ਵਗੈਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਫੇਰਇਕਹੋਰ ਗੋਲ ਲਕੜੀ ਦਾ ਛੋਟਾ ਤਖਤਾ ਤ੍ਰਿਨੰ ਚਾਂਦਕਲੀ ਵਾਂਗ ਬਨਵਾਓ ਅਰ ਓਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲਗਵਾਕੇ ਓਸ ਵਿੱਚ ਇਕ

ਗੋਲ ਲਕੜੀ ਤਿਨ ਫੁਟ ਲੰਮੀ ਲਗਵਾਓ ਅਰ ਓਸਦੇ ਠਾਂ ਉਨਿ ਪਾਵੇ ਲਗਵਾਓ ਓਹ ਏਤਨੀ ਉਚੀ ਹਨੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਸ਼ਤੇ ਬੇਠਕੇ ਓਸਦੇ ਉਤੇ ਹੱਥਸੌਖੇ ਰਖੇ ਜਾਸਕਨ ਜਾਂ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੈਠਕੇ ਏਹਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜੀ ਹੈ ਏਹ ਸਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲਕੇ ਇਕ ਮੇਜ਼ ਬਨ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਏਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਏਸ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਦਾ ਕੋਈ ਕਿਲ ਨਾ ਲੱਗੇ ॥

ਰੂਹ ਬੁਲਾਵਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਪੰਜ ਸਤ ਆਦਮੀ ਮੇਜ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਵਾਲੇ ਬਨ ਜਾਵਨ ਅਰ ਹੋਲੀ ਜੇਹੀ ਓਸਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਉਂਗਲੀਆਂਮੇਜਨਾਲਮਿਲੀ ਆਂ ਰੇਹਨਅਰ ਤਲੀ ਉਚੀ ਰਹੇ ਅਰ ਉਂਗਲੀਆਂ ਨਾਲ ਲੀਰ ਤਖਤੇ ਨੂੰ ਹਲਾਓਂਦੇ ਰਹੇ ਏਹਅਮਲ ਹਰ ਰੋਜ ਅੱਧ ਅੱਧ ਘਟਾ ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੀਕ ਕਰੋ ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ ਓਸ ਵਿਚਰੂਹ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜੀ ਚਾਹੇ ਓਸਥੀਂ ਪੁਛਲਵੇ ॥

ਬਾਤ ਚੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਅਖੀਰੀ ਦਿਨ ਮੇਜ਼ ਅੱਗੇ ਸਵਾਲ ਕਰੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇਦੀ ਰੂਹ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਪਾਵਾ ਡੇਗਦੇ ਜੇਕਰਇਕ ਪਾਵਾ ਡਿਗ ਪਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਲਵੇ ਕਿਰੂਹਆਗਈਫੇਰਹੋਰ ਸਵਾਲ ਇਛਾ ਨੁਸਾਰ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਫਲਾਂਨਾਮਨੁਖਆਵੇਗਾਜਾਂਨਹੀ ਜੇਕਰ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੋ ਪਾਵੇ ਡੇਗ ਜੇਹਾ ਹੋ ਓਸਦੇਮਤਾਬਕਜਵਾਬਸਮਝ ਲਵੇ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਕਰੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਚੋਰੀ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ ਮਿਲੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ'ਜੇਕਰ ਮਿਲੇਗੀ ਤਾਂ ਇਕ ਨਹੀਂ ਤ ਦੋ ਪਾਵੇ ਉਠਾਕੇ ਜ਼ਮੀਨਤੇ ਮਾਰ ਜੇਹਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਜਵਾਬ ਸਮਝ ਲਵੇ ਪਰ ਅਪਨੇ ਅਸਲੀ ਮੁਤਲਬ ਦੇ ਪੁੱਛਨ ਤੋਂ ਪੇਹਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਕਰੋ ॥

(੧) ਪੇਹਲਾਂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਫਤੇ ਜਾਂ ਸਲਾਮ ਕਹੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਡੀ ਫਤੇਜਾਂਸਲਾਮ ਜਾਂ ਰਾਮਰਾਮ ਕਬੂਲਹੈਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਮ੍ਹਨੇ ਦਾ ਪਾਵਾ ਡੇਗ ਜੇਕਰ ਪਾਵਾ ਡਿਗਪਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਲਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਮ ਜਾਂ ਫਤੇ ਜਾਂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਬੂਲ ਹੈ ॥

(੨) ਫੇਰ ਏਹ ਆਖੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀਹ ਹਾਲ ਹ ! ਜੇਕਰ ਚੰਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਪਾਵਾ ਡੇਗ ॥

(੩) ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ! ਜੇਕਰ ਦੱਸ ਸਕਦੇਹੋਤਾਂਤਿੰਨਵਾਰ ਨਹੀਂ ਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਪਾਵਾ ਡੇਗੋ ਏਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਜਵਾਬ ਸਮਝੋ

(੪) ਤੁਸੀਂ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ਕਿਸ ਭਾਸ਼ਾ ਕਿਸ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੋਗੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ, ਗੁਰਮੁਖੀ, ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ, ਉਰਦੂ ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀਵਿੱਚ ਦੱਸੋਗੇ ਤਾਂ ਇਕ ਵਾਰ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਉਰਦੂਵਿਚਤਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਜੇਕਰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਕਵਾਰ ਅਰ ਫੇਰਦੋ ਵਾਰ ਮੇਜ਼ ਜੇਹਾ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਜਵਾਬ ਸਮਝ ਲਵੇ ਅਰ ਫੇਰ ਓਸੇ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕਰੋ ॥

ਜਿਵੇਂ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਚੁਕਾਹੈ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਥੀਂ ਅਪਨ ਅਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਹਾਲ ਪੁਛ ਸਕਦੇ ਹੋ

ਚੇਤੇ ਰੱਖਨ ਵਾਲੀਆਂ ਉਤਮ ਬਾਤਾਂ

(੧ ਜਿਸ ਮਨੁਖ ਦਾ ਮੱਥਾ ਗੋਲ ਹੋਵੇ ਓਹ ਬੜਾ ਪਰਹੇਜ਼ ਗਾਰ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਤੇ ਬੁਧਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮੱਥਾ ਮਾਸ ਨਾਲ ਭਰਿਆਹੋਇਆਹੋਵੇਅਰਬਾਤ ਬਹੁਤ ਮਾਸ ਹੋਵੇ ਅਰ ਓਸਦੀ ਵਿਚਲੀ ਹੱਡੀਉਭਰੀ ਹੋਈਹੋਵੇਅਰ ਓਸਤੇ ਝੁਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੋਨ ਓਹ ਮਨੁਖ ਝਗੜਾਲੂ ਫਰੇਬੀ ਦੰਬੀ ਛਲੀ ਕਪਟੀ ਵਿਅਰਥਬੋਲਨੇ ਵਾਲਾਅਰਕੁਕਰਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਜਿਸ ਮਨੁਖ ਦਾ ਮੱਥਾ ਖੁਲ੍ਹਾਹੋਵੇ ਅਰ ਹੱਡੀਬਾਹਰਨੂੰਉਭਰੀ ਹੋਵੇ ਓਹ ਮਨੁਖ ਬੜਾ ਦਿਆਨਤਦਾਰ ਸਾਦਾ ਮਿਜ਼ਾਜ ਪਰ ਹਠੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

(੨) ਜਿਸ ਮਨੁਖ ਦੀਆਂਅੱਖੀਆਂਮੋਟੀਆਂਮੋਟੀਆਂ ਹੋਵਨ ਓਹ ਬੜਾ ਸੁਸਤ ਅਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਦੁਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਝੂਠ ਬੋਲਨ ਵਾਲਾ ਬਹਾਦਰ ਭੇਦਨੂੰ ਛਪਾਵਨ ਵਾਲਾ ॥

ਜੇਹੜਾ ਮਨੁਖ ਤਿਰਛੀ ਨਿਗਾਂਹਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਓਹਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧੀ

ਝਠਾ ਅਰ ਖੋਟੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਜੇਹੜਾ ਮਨੁਖ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰੀ ਅੱਖਾਂ ਝਮਕੇ ਅਰ ਓਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਹਿਲਨ ਤਾਂ ਓਹ ਬੜਾ ਕਾਮੀ, ਅਪ੍ਰਾਧੀ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੈਲ ਵਾਂਗ ਹੋਵਨ ਓਹ ਬੜਾ ਮੋਟੇ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਭੀੜੇ ਮੂੰਹ ਵਾਲਾ ਖੋਟੀ ਬੁਧੀ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

(੩) ਜਿਸ ਮਨੁਖ ਦਾ ਨਕ ਲੰਮਾ ਪਤਲਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਮਨੁਖ ਬੜਾ ਦਲੇਰ ਰੂਪਵਾਲਾ ਕੋਮਲ ਬਦਨਵਾਲਾ ਸਾਦਾ ਦਿਲ ਨੇਕੀ ਅਰ ਬਦੀ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਜਿਸ ਮਨੁਖ ਦਾ ਨੱਕ ਲੰਮਾ ਅਰ ਪਤਲਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਓਸ ਦੀ ਨੋਕ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਓਹ ਮਨੁਖਬੜਾ ਬੁਧਵਾਨ ਅਰ ਦਿਆਨਤਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਜਿਸ ਦੇ ਨੱਕ ਦੀ ਨੋਕ ਮੁੜੀ ਹੋਵੇ ਓਹ ਮਨੁਖ ਹਰ ਇਕ ਨਾਲ ਸੁਲ੍ਹਾ ਰੱਖਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਮੇਹਨਤੀ ਅਰਸਮਝਦਾਰਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

(੪) ਜਿਸ ਮਨੁਖ ਦੇ ਹੇਠ ਮੋਟੇ ਹੋਵਨ ਓਹ ਮਨੁਖ ਮੂਰਖ, ਆਲਸੀ, ਦਰਿੱਦ੍ਰੀ ਬੜਾ ਹੀ ਛੇਤੀ ਫਰੇਬ ਵਿੱਚ ਆਜਾਂਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਜਿਸਦੇ ਹੋਠ ਪਤਲੇ ਅਰ ਸੁਰਖ ਰੰਗ ਦੇ ਹੋਵਨ ਓਹ ਮਨੁਖ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਜਿਸ ਦੇ ਹੋਠ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਨਾ ਹੋਵਨ ਓਹ ਮਨੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰੀ ਮੂਰਖ ਅਰ ਖੋਟੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

(੫) ਜਿਸ ਮਨੁਖ ਦੇ ਦੰਦ ਛੋਟੇ ਅਰ ਨਿਰਬਲ ਹੋਵਨ ਓਹ ਬੜਾ ਹਲੀਮ ਦਿਆਨਤਦਾਰ ਧਰਮਾਤਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹ।

ਜਿਸ ਦੇ ਦੰਦ ਲੰਮੇ ਪਤਲੇ ਅਰਨੋਕਦਾਰ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਹੋਵਨ ਓਹ ਦੁਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਹਾਦਰ, ਬੇਸ਼ਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਜਿਸਦੇ ਦੰਦ ਅਸਲ ਤੋਂ ਵੱਡਜਾਂ ਛੋਟੇ ਹੋਵਨ ਓਹ ਮਨੁਖ ਬਹਾਦਰ ਸਮਝ ਦਾਰ, ਮਗਰੂਰ ਅਰ ਦੁਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ॥

(੬) ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਠੋਡੀ ਮਾਸ ਥੀਂ ਖਾਲੀ ਹੋਵੇ ਓਹ ਮਨੁਖ ਦਿਆਨਤਦਾਰ ਅਰ ਅਪਨੇ ਵਾਹਦੇ ਦਾ ਸੱਚਾਹਰਇਕਨਾਲਸੁਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰ ਸੁਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਜਿਸਦੀ ਠੋਡੀ ਨੋਕਦਾਰ ਹੋਵੇ ਅਰ ਉਸਤੇ ਇਕੋਜੇਹਾ ਮਾਸ ਹੋਵੇ ਓਹ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦਾਰ ਹੌਸਲੇ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਿਸ ਮਨੁਖਦੀ ਠੋਡੀ ਡਿੰਗੀ ਨੋਕਦਾਰ ਹੋਵੇ ਓਹ ਮਨੁਖ ਬੜਾਮਗਰੂਰ ਦੁਖਦੇਨਵਾਲਾ ਫਰੇਬੀਹੋਰ ਬੇਹਯਾਹੁੰਦਾਹੈ ॥

(੭) ਵੱਡੇ ਅਰ ਮੋਟੇ ਕੰਨਾ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਮੂਰਖ ਥੋੜੀ ਬੁਧੀ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਛੋਟੇ ਅਰ ਪਤਲੇ ਕੰਨਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸਮਝਦਾਰ ਬੁਧੀ ਵਾਨ ਅਰਾਦੇ ਦਾ ਪੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਨ ਬਹੁਤਾ ਬੜੇ ਹੋਵਨ ਓਹ ਮਨੁਖ ਬੜਾ ਬਹਾ-ਦਰ ਅਰ ਬਹੁਤਾ ਖਾਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾਹੈ॥

(੮) ਪਤਲੇ ਚੇਹਰੇ ਵਾਲੇ ਮਨੁਖ ਸਮਝਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਰ ਜਿਸਦੇ ਚੇਹਰੇ ਤੇ ਮਾਸ ਹੋਵੇ ਅਰ ਉਪਰ ਵੱਟ ਪੈ ਹੋਏ ਹੋਵਨ ਓਹ ਮਨੁਖ ਸ਼ਰਾਬੀ ਦਲੇਰ ਤੇ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਬੋਲਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

(੯) ਵੱਡੇ ਅਰ ਗੋਲ ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਬੜੇ ਉਚੇ ਖਿਆ-ਲ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦਿਆਨਤ ਦਾਰ ਬੁਧੀਵਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਵੱਡੇ ਸਿਰ ਅਰ ਛੋਟੇ ਚੇਹਰੇ ਵਾਲਾ ਦਲੇਰ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁਨ ਵਾਲਾ ਵੈਹਮੀ ਅਰ ਬੇਹਯਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ !

ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਛੋਟਾ ਰਗਾਂ (ਨਾੜਾਂ) ਬੜੀਆਂ ਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਹੋਵਨ ਓਹ ਮਨੁਖ ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਿਰਬਲ ਵਿਦਯਾ ਦੀਇਛਾਵਾਲਾ ਅਰ ਖੋਟੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

(੧੦) ਜਿਸ ਮਨੁਖ ਦੇ ਪੈਰ ਬਹੁਤ ਲੰਮੇ ਹੋਵਨ ਓਹ ਬਹਾ-ਦਰ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਤੇ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਮਗਰੂਰਅਰ ਬੇਵਫਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਛੋਟੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲਾ ਬੜੇਹੌਸਲੇਵਾਲਾਤੇਬਹਾਦਰਹੁੰਦਾ ਹੈਜਿਸ ਦੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਤੇ ਵਾਲ ਨਾਂ ਹੋਵਨ ਓਹ ਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਸ ਥੀਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਰ ਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧੀਹੁੰਦਾਹੈ॥

॥ ਇਤਿ ਸਮਾਪਤੰ ਸ਼ੁਭੰ ॥

ਡਾਕਟਰੀ ਚਕਿਤਸਾ ਸਾਰ

ਆਈਨਾ ਜਾਕਟ੍ਰੀ ਮਟਰੀਆ ਮੈਡੀਕਾ

ਏਹ ਪੁਸਤਕ ਅਸਾਂ ਬੜੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਡਾਕਟ੍ਰੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਮਨੁਖ ਡਾਕਟ੍ਰੀ ਇਲਾਜ ਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪਿਛਾਨ ਵਿਚ ਬੜਾ ਚਤੁਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਕਰਕੇ ਬੜਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਚੰਗੇ ਪੈਸੇ ਕਮਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਗੁਣ ਅਰ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਵਰਤਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਤੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਰਜ਼ ਦੀ ਪਛਾਨ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇਕ ਬਮਾਰੀ ਅਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ੨ ਨੁਸਖੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ਮਗਵਾਕੇ ਦੇਖੋ ਮੁਲ ਰਿਐਤੀ ੨)

ਘਰ ਦੀ ਦਾਈ

ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਹਰ ਇਕ ਘਰ ਵਿਚ ਰਖਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਰਭ ਦਾ ਹਾਲ ਤੇ ਗਰਭ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਬਾਲਕ ਜੰਮਨ ਵੇਲੇ ਦਾ ਹਾਲ ਅਰ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਸਿਖਿਆ ਅਰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸੂਤਕ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਾਲ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰੋਗਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਤੇ ਇਲਾਜ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਸੰਤਾਨ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ ਉਹਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਅਜ਼ਮੂਦਾ ਨੁਸਖੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਸਕ ਧਰਮ (ਰਿਤੂ) ਅਰ ਸੋਮਰੋਗ (ਸਫੇਦ ਪਾਨੀ ਆਉਨਾ) ਦੇ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਨੁਸਖੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਲੜਕੀ ਜਾਂ ਲੜਕੇ ਦੀ ਪਛਾਨ ਇਤ੍ਯਾਦਿਕ ਮੁਲ ॥ =

ਮਹਾਭਾਰਤ ਸਾਰ ਪੂਰਾ

੧੮ ਪਰਬ ਹੈ ਪੜਨ ਸੁਨਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ ਮੰਗਵਾਕੇ ਵੇਖੋ ਤੇ ਧਰਮ ਅਰ ਸੂਰਬੀਰਾਂ ਦੀ ਬੀਰਤਾ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰੋ ਮੁਲ ੨॥)

ਤਪਾ:—ਹਕੀਮ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਲੋਹਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਹੌਰ,

ਤਾਕਤ ਦੀ ਅਜੀਬ ਦਵਾਈ

ਬਲ ਭਾਸਕਰ

ਹੈ ਜੋ ਦਿਲ ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਹੋਰ ਦਿਲਦਾ ਧੜਕਾ ਨਜ਼ਲਾ ਜ਼ੁਕਾਮ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਬਲ ਨੂੰ ਵਧਾਂਉਦੀ ਹੈ ਬੁਢੇਪੇ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਆਉਨ ਨਹੀ ਦੇਂਦੀ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ ਰ ਨੂੰ ਤੇਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸ-ਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸਫੈਦ ਪਾਨੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਧਾਂਤ ਗਿਰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਵਾਸਤੇ ਬੜੀ ਗੁਣਕਾਰੀ ਹੈ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦੇਕੇ ਚੇਤੇ ਨੂੰ ਵਧਾਂਉਂਦੀ ਹੈ ਹਰ ਇਕ ਰੁਤ ਵਿਚ ਬੁੱਢਾ ਬਾਲ ਜਵਾਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਬ ਇਸਨੂੰ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੈਨ ਮੁਲ ੧੦੦ ਗੱਲੀ ੫) ਰੁਪੈ ੫੦ ਗੋਲੀ ਦਾ ੨॥)ਰੁਪੈਦਾਦਾੜ੍ਹੀਮੁਛਾਂਉਗਾਓਨਦਾਤੇਲ॥)

ਮਰਦਮੀ ਦਾ ਬਕਸ

ਜੇਕਰ ਨਾਮਰਦੀ ਜਾਂ ਸੁਸਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂਮਰਦਮੀ ਦਾਬਕਸ ਮੰਗਵਾ ਕੇ ਵਰਤੋ ਇਸ ਵਿਚ ਖਾਨ ਅਰ ਲਗਾਨ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਦਵਾਵਾਂ ਹੈਨ ਮੁਲ ੭) ਰੁਪੈ । ਵਾਲ ਓਡਾਓਨ ਦਾ ਪੌਡਰ ॥)

ਬਾਜੀਕਰਨ ਤੇਲ

ਇਸਦੇ ਲਗਾਓਨ ਨਾਲ ਜੋ ਅਪਨੀ ਹੱਥੀਂ ਆਪ ਕੁਹਾੜੀ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਨਾਮਰਦੀ ਸੁਸਤੀ ਹੋਗਈ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇ ਮੁਲ ਇਕ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ੨) ਹੈ

ਆਤਸ਼ਕ ਦੀ ਦਵਾਈ

ਉਪਦੰਸ਼ਹਰਵਟੀ ਸੇ ਆਤਸ਼ਕ ਭਾਂਵੇਂ ਕੇਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇ ਤੁਰੰਤ ਦੂਰ ਜਾਂਦਾ ਮੁਲ ੨) ਆਤਸ਼ਕ ਦੀ ਮਲ੍ਹਮ ॥)

ਸੁਜ਼ਾਕ ਦੀ ਦਵਾਈ

ਪੈਹਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਗੁਣ ਮਾਲੂਮ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹ ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਜੜ੍ਹੋਂ ਹੀ ਦੂਰ ਹੋਜਾਂਦਾਹੈ ਮੁਲ ੨)ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਮੰਜਨ ਮੁਲ ॥)

ਮਿਲਨੇ ਦਾ ਪਤਾ— ਪੰਡਿਤ ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ ਵੈਦ

ਲੂਹਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਹੌਰ

Calcutta-27,

ਸੁਪਨ ਵਿਚਾਰ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਸੁਫਨੇ ਨੂੰਝੂਠਹੀਸਮਝ ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਏਹ ਭੁਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਰਾਤਨੂੰਸੁਪਨਾ ਆਂਉਂਦਾ ਹੈਓਹ ਅਗ ਹੋਨ ਵਾਲੀ ਬਾਤ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਏਸ ਬਾਤ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਰਾਤਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਝਟ ਵਿਸਾਰਦਿਤਾਓਸਦੇਭਲੇ ਬੁਰੇ ਫਲਦਾ ਖਯਾਲ.ਹੀ ਕੋਈਨਹੀਂ ਅਸਾਂ ਜੋ ਪੁਸਤਕਛਪਵਾਈ ਹੈ ਏਹ ਹਰਇਕ ਮਨੁਖਨੂੰਅਪਨੇਘਰ ਰਖਨੀ ਚਾਹੀਦੀਹੈ ਜੋ ਰਾਤਨੂੰ ਸਪਨਾ ਆਵੇ ਸਵੇਰੇਏਸਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਲ। =)

ਹੁਨ ਰੁਪਯਾਂ ਵਲੋਂ ਤੰਗ ਹੋਨਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰੁਪਯੇ ਕਮਾਉਨ ਦੀਮਸ਼ੀਨਤਿਆਰਹੋਗਈਹੈ

ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਹੁਨਰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਦੇਹਾਂ ਤਰਾਂ ੨ ਦੇ ਵਾਰਨਸ਼ ਅਤੇ ਵਲਾਇਤੀ ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਬਨਾਨਾ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਕੁਸ਼ਤੇ ਮਾਰਨੇ ਨਕਲੀ ਹੀਰੇ ਲਾਲਬਨਾਨਾ ਜਾਦੂਗਰੀ ਦੇਕਰਤਬ,ਦੇਸੀਤੇਵਲਾ-ਇਤੀ ਸਿਆਹੀਆਂ, ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਤੇ ਰਬੜ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਬਨਾਨਾ, ਫੋਟੋਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਤੇ ਨਕਲੀ ਦੰਦ, ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਅ` ਦੇਸੀ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਸਾਬਨ ਬਨਾਨਾ, ਵਾਲ ਕਾਲੇ ਲੰਬੇ ਕਰਨ ਦਾ ਖ਼ਜ਼ਾਬ ਤੇ ਵਾਲ ਉਡਾਨ ਦਾ ਪੌਡਰਤੇ ਅਰਕ ਅਤੇ ਵਾਲ ਲੰਬੇ ਦਾਤੇਲਬਨਾਨਾ ੬੦ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇਕਦਵਾ 'ਅਮ੍ਰਤਧਾਰਾ' ਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂਬੀਮਾਰੀਆਂਦੇਬਹੁਮਲੇ ਨੁਸਖੇ, ਗਿਲਟ ਅਤੇ ਮੁਲੰਮਾ ਕਰਨਾ ਸਭ ਕੁਝ ਏਸ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਮੁਲ ੧॥)

ਬਾਲਮੀਕੀ ਰਮਾਯਣ ਨਾਵਲ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਜੀਦਾ ਜੀਵਨ ਬ੍ਰਤਾਂਤ ਇਸਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਯਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਵਾਰੀ ਪੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਫੇਰ ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਸਾਰੀ ਪੁਸਤਕ ਨਾ ਪੜਲਵੇ ਛੱਡਨ ਤੇ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

ਮੁਲ ੧)

ਹਕੀਮ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਲੁਹਾਰੀ ਦ੍ਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਹੌਰ